

ความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) ไปปฏิบัติ
กรณีศึกษา : เทศบาลตำบลบ้านกรูด อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

เรวดี วัฒนะ

การศึกษาอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
ปีการศึกษา 2562

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

THE SUCCESSFUL IMPLEMENTATION OF LOCAL DEVELOPMENT PLAN
B.E.2018 – 2022 : A CASE SUTDY OF BAN KRUT SUBDISTRICT MUNICIPALITY
BANG SAPHAN DISTRICT PRACHUAP KHIRI KHAN PROVINCE

Rewadee Wattana

Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Public Administration
College of Innovation Management
Rajamangala University of Technology Rattanakosin
Academic Year 2019

Copyright of Rajamangala University of Technology Rattanakosin

ความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) ไปปฏิบัติ
กรณีศึกษา : เทศบาลตำบลบ้านกรูด อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

เรวัตี วัฒนนะ

การศึกษาอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
ปีการศึกษา 2562

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

THE SUCCESSFUL IMPLEMENTATION OF LOCAL DEVELOPMENT PLAN
B.E.2018 – 2022 : A CASE SUTDY OF BAN KRUT SUBDISTRICT MUNICIPALITY
BANG SAPHAN DISTRICT PRACHUAP KHIRI KHAN PROVINCE

Rewadee Wattana

Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Public Administration
College of Innovation Management
Rajamangala University of Technology Rattanakosin
Academic Year 2019

Copyright of Rajamangala University of Technology Rattanakosin

Independent Study Certificate
College of Innovation Management
Rajamangala University of Technology Rattanakosin

Independent Study Title The Successful Implementation of Local Development
plan B.E.2018 – 2022 : A Case study of Ban Krut
Subdistrict Municipality Bang Saphan District Prachuap
Khiri Khan Province

Researcher Miss Rewadee Wattana

Major Innovative Public Administration and Management

Advisor Associate Professor Papavadee Montriwat

Rajamangala University of Technology Rattanakosin approved this independent study in partial fulfillment of the requirements for the degree of Master of Public Administration.

..... Director, College of Innovation Management
(Rapee Moungnont, M.B.A.)

Independent Study Committee

..... Chairperson
(Hhakuan Choopen, Ph.D.)

..... Member
(Natchapol Ninnoppakhun, D.P.A.)

..... Member
(Assoc. Professor Papavadee Montriwat)

ชื่อการศึกษาอิสระ	ความสำเร็จของการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 –2565) ไปปฏิบัติเทศบาลตำบลบ้านกรูด อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
ชื่อผู้วิจัย	นางสาวเรวดี วัฒนะ
ชื่อปริญญา	รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ปภาวดี มนต์วีวัต
ปีการศึกษา	2562

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) สสำรวจระดับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561 - 2565) ไปปฏิบัติ ของเทศบาลตำบลบ้านกรูด อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (2) เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561 – 2565)ไปปฏิบัติของเทศบาลตำบลบ้านกรูด อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์จำแนกตามชุมชนในพื้นที่ (3) ศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะแนวทางสร้างเสริมความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561 – 2565)ไปปฏิบัติของเทศบาลตำบลบ้านกรูด อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ ดำเนินการวิจัยเฉพาะปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนในพื้นที่เทศบาลตำบลบ้านกรูด 12 ชุมชน จำนวน 365 คน เครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติบรรยาย ประกอบด้วย ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติอ้างอิง ได้แก่การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟ

ผลการศึกษาพบว่า 1) ความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น ของเทศบาลไปปฏิบัติ โดยรวมอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.99 2) ความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น ของเทศบาลไปปฏิบัติใน 12 ชุมชน มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05จำแนกตามพื้นที่ชุมชนโดยชุมชนบ้านดอนทรายมี ความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติมากกว่าอีก 11 ชุมชน 3) ปัญหาสำคัญประกอบด้วย ปัญหา ด้านโครงสร้างพื้นฐานเช่น การมีน้ำประปา ไม่เพียงพอต่อการอุปโภคบริโภค ปัญหาด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ โดยเฉพาะการช่วยเหลือเกษตรกรเมื่อราคาผลผลิตตกต่ำ และข้อเสนอแนะแนวทางสร้างเสริมความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น ไปปฏิบัติได้แก่ เทศบาลควรดูแลรักษาระบบการผลิตน้ำประปาให้มีมาตรฐานอยู่เสมอ และควรสำรวจพื้นที่ในการสร้างแหล่งน้ำประปาของเทศบาล ควรส่งเสริมการปลูกพืชผลทางการเกษตร เพื่อเป็นการสร้างรายได้ประชาชนในพื้นที่ รวมไปถึงจัดให้มีการอบรมเกษตรกรในพื้นที่โดยนักวิชาการที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในการก้าวสู่เกษตรสมัยใหม่

คำสำคัญ: ความสำเร็จของแผนพัฒนาท้องถิ่น เทศบาลตำบลบ้านกรูด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาหลัก.....

Independent Study Title The Implementation Success of the Local Development Plan (2018 - 2022) at Ban Krut Subdistrict Municipality, Bang Saphan District, Prachuap Khiri Khan Province

Researcher Miss Rewadee Wattana

Degree Sought Master of Public Administration

Advisor Assoc. Prof. Papavadee Montriwat

Academic Year 2019

Abstract

The purposes of this study were to ; assess the level of success in implementing the Local Development Plan (2018 - 2022) at Ban Krut Subdistrict Municipality, Bang Saphan District, Prachuap Khiri Khan Province ; compare public opinions by local communities on the implementation success of the Local Development Plan (2018 - 2022) at Ban Krut Subdistrict Municipality, Bang Saphan District, Prachuap Khiri Khan Province ; examined problems and offer suggestions to promote the implementation success of the Local Development Plan (2018 - 2022) at Ban Krut Subdistrict Municipality, Bang Saphan District, Prachuap Khiri Khan Province.

This study employed a quantitative design. The time scope was during the fiscal year of 2019. The sample included 397 locals within 12 communities of Ban Krut Subdistrict Municipality. Data were collected with questionnaires. The data were analyzed with descriptive statistics in frequency, percentage, mean, and standard deviation, as well as with inferential statistics using a one-way ANOVA and a Scheffe's pairwise comparison.

Results revealed that ; the implementation success of the Local Development Plan by the municipality was generally high with a mean of 2.99 ; the success in implementing the Local Development Plan by the municipality for the 12 communities were statistically different by local communities at the 0.05 significance level where Ban Don Sai Community was with the highest implementation success when compared with the other 11, and ; the major problems were infrastructure such as inadequate water supply for consumption and economic development, especially the lack of farming supports against product-price decreases, whereas the offered suggestions to promote the implementation success of the Local Development Plan were the municipality should regularly maintain the standards of its water supply system, survey water sources to construct additional municipal water supplies, promote the cultivation of crops that generate income for the locals, and provide the necessary training for local farmers using knowledgeable academic experts to enhancing the understanding of modern agriculture.

Keywords: The success of the Local Development Plan, Ban Krut Subdistrict Municipality, Prachuap Khiri Khan Province

Advisors' Signature.....

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความกรุณาของ ดร.หรรณ ชูเพ็ญ ประธานกรรมการ ดร.ณัชพล นิลนพคุณ กรรมการ รองศาสตราจารย์ปภาวดี มนตรีวัต อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้เสียสละเวลาช่วยเหลือให้คำปรึกษา และแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์จนกระทั่ง การศึกษาฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี รวมไปถึงคณาจารย์ทุกท่าน ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญ ที่ได้เสียสละเวลาในการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย ซึ่งแสดงให้เห็น ถึงความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นในการศึกษามากยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณข้าราชการ พนักงานเทศบาล สำนักงานเทศบาลตำบลบ้านกรูด รวมไปถึงประชาชน ที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลบ้านกรูด ตำบลธงชัย อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ทุกท่านที่ให้ข้อมูลและให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ขอขอบคุณ ว่าที่ร้อยตรีชัยโย วัฒนะ และ เด็กหญิงณัฐฐา วัฒนะ ครอบครัวเล็ก ๆ ที่เต็มเปี่ยม ด้วยความรัก ซึ่งให้กำลังใจตั้งแต่เริ่มศึกษาจนกระทั่งทำการศึกษาอิสระนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

สุดท้าย ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ซึ่งเป็นแหล่งศึกษาเรียนรู้ที่มี คุณค่า ทำให้ได้รับประโยชน์จากการศึกษาอิสระฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้แก่ครอบครัว คณาจารย์ ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิประสาทวิชาความรู้ รวมไปถึงเจ้าหน้าที่ทุกท่าน ที่บริการอำนวยความสะดวกให้ผู้วิจัย ซึ่งเป็น ส่วนหนึ่งทำให้การศึกษาสำเร็จได้อย่างสมบูรณ์

เรวดี วัฒนะ
ธันวาคม 2562

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(2)
กิตติกรรมประกาศ	(3)
สารบัญ	(4)
สารบัญตาราง.....	(6)
สารบัญภาพ.....	(9)
คำย่อ สัญลักษณ์ และอภิธานศัพท์.....	(10)
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 ปัญหาในการวิจัย.....	4
1.3 วัตถุประสงค์ในการวิจัย.....	4
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	4
1.5 ระเบียบวิธีวิจัย.....	5
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	5
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม	
2.1 แนวนโยบายสาธารณะและการแปลงนโยบายสู่แผนเพื่อการนำไปปฏิบัติ.....	7
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ.....	28
2.3 แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561 – 2565)ของเทศบาลตำบลบ้านกรูด.....	34
2.4 ข้อมูลพื้นฐานของเทศบาลตำบลบ้านกรูด.....	37
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	44
2.6 สมมติฐานการวิจัย.....	47
2.6 กรอบแนวคิดการวิจัย	47
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	48
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	49
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	51
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้.....	51
บทที่ 4 ผลการศึกษาวิจัย	
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง.....	54
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) ไปปฏิบัติ.....	55

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4.3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) ไปปฏิบัติ.....	63
4.4 ผลการทดสอบสมมติฐาน	78
4.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาและข้อเสนอแนะเพื่อเพิ่มพูนความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) ไปปฏิบัติ.....	80
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผลการศึกษาวิจัย และข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลการวิจัย	83
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	88
5.3 ข้อเสนอแนะ	91
5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย.....	91
5.3.2 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ.....	91
5.3.3 ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป	92
บรรณานุกรม	93
ภาคผนวก	96
ภาคผนวก ก การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือและผลการทดสอบ.....	97
ภาคผนวก ข รายชื่อและวุฒิการศึกษาผู้เชี่ยวชาญ.....	103
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์.....	108
ภาคผนวก ง แบบสอบถาม	114
ประวัติผู้วิจัย	121

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 แสดงถึงผู้ที่เกี่ยวข้องในการนำนโยบายไปปฏิบัติในประเทศไทย.....	18
2.2 การบูรณาการของ SWOT Matrix.....	34
3.1 แสดงการกำหนดขนาดตัวอย่างตามสัดส่วน.....	49
4.1 แสดงจำนวน และค่าร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ.....	54
4.2 แสดงจำนวน และค่าร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ.....	54
4.3 แสดงจำนวน และค่าร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา.....	54
4.4 แสดงจำนวน และค่าร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพ.....	55
4.5 แสดงผลรวมค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561 – 2565) ไปปฏิบัติ.....	55
4.6 ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561 – 2565) ไปปฏิบัติ.....	56
4.7 ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและส่งเสริมการท่องเที่ยว แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561 – 2565) ไปปฏิบัติ.....	57
4.8 ด้านการพัฒนาการศึกษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561 – 2565) ไปปฏิบัติ.....	58
4.9 ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมด้านสาธารณสุข แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ.2561 – 2565) ไปปฏิบัติ.....	60
4.10 ด้านการพัฒนาการเมือง การบริหารและการพัฒนาด้านบุคลากร แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561 – 2565) ไปปฏิบัติ.....	61
4.11 ด้านการพัฒนาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561 – 2565) ไปปฏิบัติ.....	62
4.12 แสดงระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างแต่ละชุมชนในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลบ้านกรูดเกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561 – 2565) ไปปฏิบัติ จำแนกตามชุมชน.....	63
4.13 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างแต่ละชุมชนในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลบ้านกรูด เกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561 – 2565) ไปปฏิบัติ จำแนกรายด้าน.....	65

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.25 แสดงผลการเปรียบเทียบบรายคู่ของกลุ่มตัวอย่างในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลบ้านกรูด เกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561 – 2565) ไปปฏิบัติ ชุมชนบ้านทุ่งเรือยาว.....	77
4.26 แสดงค่าเฉลี่ยรวมและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสำเร็จในการนำแผนพัฒนา ท้องถิ่น (พ.ศ.2561 – 2565) ไปปฏิบัติ.....	78
4.27 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นของประชาชนในชุมชน 12 ชุมชน เกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561 – 2565) ไปปฏิบัติ.....	79
4.28 แสดงความถี่ของความคิดเห็นของประชาชนในชุมชน 12 ชุมชนเกี่ยวกับปัญหา ความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561 – 2565) ไปปฏิบัติ.....	80
4.29 แสดงความถี่ของความคิดเห็นของประชาชนในชุมชน 12 ชุมชนเกี่ยวกับข้อเสนอแนะ เพื่อส่งเสริมความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561 – 2565) ไปปฏิบัติ.....	81

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างนโยบาย แผนงาน และโครงการ.....	9
2.2 ปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จของนโยบาย.....	11
2.3 ตัวแบบที่ยืดหลักเหตุผล.....	13
2.4 ตัวแบบด้านการจัดการ.....	14
2.5 ตัวแบบด้านการพัฒนาองค์การ.....	15
2.6 ตัวแบบกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติของ Van Meter และ Van Horn.....	16
2.7 ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับต่าง ๆ กับแผนพัฒนาท้องถิ่น.....	30
2.8 โครงสร้างเทศบาลตำบลบ้านกรูด.....	41

คำย่อ สัญลักษณ์และอภิธานศัพท์

คำย่อ/สัญลักษณ์ /อภิธานศัพท์	คำอธิบาย/ความหมาย
N	จำนวนประชาชนแต่ละชุมชนภายในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลบ้านกรูด ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
X	ค่าเฉลี่ย
S.D.	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	ค่าการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 12 กลุ่ม
F	ค่าการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง มากกว่า 2 กลุ่ม
df	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ
SS	ผลบวกของส่วนเบี่ยงเบนกำลังสอง
MS	ค่าความแปรปรวน
*	ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
Sig	ค่าความน่าจะเป็นของความมีนัยสำคัญ

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 - 2565) จัดทำขึ้นตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อชักจูงแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่นตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด มท 0810.3/ ว 2931 ลงวันที่ 15 พฤษภาคม 2562 โดยกระทรวงมหาดไทยพิจารณาเห็นว่า พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ.2551 มาตรา 19 วรรคสาม กำหนดให้เมื่อแผนพัฒนาจังหวัดได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและประกาศใช้แล้ว การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และการดำเนินกิจการของจังหวัดและหน่วยงานของรัฐ ต้องความสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด ประกอบกับระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2560 ข้อ 7 กำหนดให้แผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด รวมทั้งแผนปฏิบัติราชการประจำปี และแผนพัฒนาภาคมีระยะเวลาห้าปี ดังนั้น เพื่อให้แผนพัฒนาท้องถิ่นเป็นปัจจุบัน ตลอดจนสามารถบูรณาการแผนงาน / โครงการ / กิจกรรม และงบประมาณในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แผนพัฒนาท้องถิ่น (2561 - 2565) เป็นแผนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องจัดทำขึ้นตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย เพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาภาคระยะเวลาห้าปี โดยแผนดังกล่าวเป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม งบประมาณจากเงินสะสม แต่ละปีงบประมาณในช่วงของแผน ซึ่งเทศบาลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 โดยมีการพัฒนาเจริญก้าวหน้าและเพิ่มจำนวนมากขึ้นเป็นลำดับ

เทศบาลตำบลบ้านกรูด อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ยกฐานะจากสุขาภิบาลบ้านกรูด ตามพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาลตำบล พ.ศ. 2542 มีพื้นที่รับผิดชอบ ประกอบด้วย หมู่ที่ 2 หมู่ที่ 3 ทั้งหมู่ และบางส่วนของหมู่ที่ 4 , หมู่ที่ 5 และหมู่ที่ 6 ของตำบลธงชัย อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ รวมเนื้อที่โดยประมาณ 10.5 ตารางกิโลเมตร จำนวนประชากรทั้งหมด จำนวน 4,226 คน จำนวนครัวเรือน 2,236 ครัวเรือน จำแนกเป็นชาย 2,042 และ จำแนกเป็นหญิง 2,218 คน จัดตั้งชุมชนย่อยเพื่อพัฒนาเทศบาลเต็มพื้นที่ จำนวน 12 ชุมชนประกอบด้วย

- ชุมชนบ้านปากคลอง
- ชุมชนบ้านดอนนางรม
- ชุมชนวัดธงชัยธรรมจักร
- ชุมชนบ้านกลางอ่าวเหนือ
- ชุมชนบ้านกลางอ่าวใต้
- ชุมชนบ้านกรูด
- ชุมชนบ้านดอนทราย
- ชุมชนบ้านดอนสูง

ชุมชนวัดดอนยาง
 ชุมชนบ้านดอนแหลมใหญ่
 ชุมชนบ้านดอนชะมวง
 ชุมชนบ้านทุ่งเรือยาว

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลบ้านกรูด ได้ดำเนินการตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด โดยมีขั้นตอนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น รายละเอียด ดังนี้

1.1.1 ขั้นตอนการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. 2561 – 2565

ให้เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนจังหวัด ดำเนินการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นแผนพัฒนาท้องถิ่นช่วงระยะเวลาห้าปี (พ.ศ. 2561 – 2565)

1.1.2 แนวทางการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. 2561 – 2565

1.1.2.1 ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดและอำเภอตรวจสอบองค์ประกอบของคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัดและระดับอำเภอตามลำดับให้เป็นปัจจุบัน

1.1.2.2 ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดส่งยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัดในปัจจุบันให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เพื่อใช้เป็นแนวทางในการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นไปพลางก่อน เมื่อองค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดประชุมคณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัด เพื่อดำเนินการทบทวนหรือเปลี่ยนแปลงยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดแล้วเสร็จ ให้แจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดทราบ โดยเค้าโครงยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดให้ดำเนินการตามรูปแบบที่กำหนด

1.1.3 แนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. 2561 – 2565

1.1.3.1 ในการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) ให้เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนจังหวัด ถือปฏิบัติตามข้อ 17 แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

1.1.3.2 ในการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาจใช้ข้อมูลจากแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี ฉบับปัจจุบัน มาทบทวนและปรับใช้ในการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561–2565) โดยพิจารณาให้มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 และยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561- 2580) โดยในระยะเริ่มแรกของการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 - 2565) ให้จัดทำประชาคมในระดับตำบล สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบล และเทศบาลตำบล ระดับชุมชนเมืองสำหรับเทศบาลเมือง ระดับชุมชนนครสำหรับเทศบาลนคร ระดับจังหวัดสำหรับองค์การบริหารส่วนจังหวัด และสำหรับเมืองพัทยาให้ใช้รูปแบบของเทศบาลนคร ทั้งนี้การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในโอกาสต่อไปการจัดประชุมประชาคมท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ใช้รูปแบบตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุดที่ มท 0810.2/ว 0600 ลงวันที่ 22 มกราคม 2559 และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท 0810.3/ว 6247 ลงวันที่ 3 พฤศจิกายน 2560 ประกอบกัน ทั้งนี้ให้ดำเนินการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

1.1.3.3 ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น ตามเค้าโครงแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) แผนพัฒนาท้องถิ่นนั้น เดิมกำหนดระยะเวลาของแผนพัฒนาโดยมีระยะเวลา 4 ปี ต่อมา มีการปรับช่วงเวลาของแผนพัฒนาเป็น 5 ปี ตามหนังสือด่วนที่สุดของกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0810.3/ ว 2931 ลงวันที่ 15 พฤษภาคม 2562 ซึ่งแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นชักซ้อม แนวทางการทบทวนแผนท้องถิ่น โดยให้แต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นปรับเปลี่ยนระยะเวลาของแผน จากเดิม 2561-2564 เป็น 2561 - 2565 และยังสามารถคงไว้ซึ่งเนื้อหาของแผนพัฒนาฯ ตามที่กำหนดไว้เดิม

แผนพัฒนาท้องถิ่น (2561-2565) ของเทศบาลตำบลบ้านกรูด อำเภอบางสะพาน จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งประกาศใช้เมื่อวันที่ 15 มิถุนายน 2562 กำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา เทศบาล 6 ด้าน ได้แก่

- 1) การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- 2) การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ และส่งเสริมการท่องเที่ยว
- 3) การพัฒนาด้านการศึกษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น
- 4) การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและสังคมด้านสาธารณสุข
- 5) การพัฒนาด้านการเมือง การบริหาร และการพัฒนาด้านบุคลากร
- 6) การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

อย่างไรก็ตาม การนำแผนไปปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จได้นั้น ย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถในการสนองความต้องการของประชาชน รวมไปถึงความสนับสนุนและทัศนคติของประชาชนในพื้นที่ (ชาบาเตียร์และแมสมาเนียน,1980 (อ้างถึงใน ปภาวดี มนตรีวัต, 2554 หน้า 5 - 37)

ผู้ศึกษา จึงสนใจที่จะศึกษาว่า การนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561-2565) ของเทศบาล ตำบลบ้านกรูด อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไปปฏิบัติ ประสบความสำเร็จสามารถตอบสนอง ความต้องการ และได้รับความสนับสนุนจากประชาชนมากน้อยเพียงใด มีปัญหาอุปสรรคใดหรือไม่ในการ ดำเนินการตามแผน เพื่อนำผลการศึกษามาใช้ในการปรับปรุงการดำเนินการตามแผนให้บรรลุผลสำเร็จ ตามวัตถุประสงค์ของแผนต่อไป

1.2 ปัญหาในการวิจัย

1.2.1 การนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561 - 2565) ของเทศบาลตำบลบ้านกรูด อำเภอบาง สะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไปปฏิบัติ มีความสำเร็จในระดับใด

1.2.2 ประชาชนใน 12 ชุมชน ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลบ้านกรูด มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน หรือไม่ เกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561 - 2565) ไปปฏิบัติ

1.2.3 มีปัญหาและแนวทางใดในการส่งเสริมให้สามารถนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561 - 2565) ไปปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์

1.3 วัตถุประสงค์ในการวิจัย (Objectives)

1.3.1 เพื่อศึกษาระดับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (2561 – 2565) ไปปฏิบัติ ของเทศบาลตำบลบ้านกรูด อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

1.3.2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (2561 – 2565) ไปปฏิบัติ ของเทศบาลตำบลบ้านกรูด อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามชุมชน

1.3.3. เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะแนวทางสร้างเสริมความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (2561 – 2565) ไปปฏิบัติ ของเทศบาลตำบลบ้านกรูด อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (2561 – 2565) มีขอบเขตของการศึกษา ดังนี้

1.4.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ศึกษาความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (2561-2565) ของเทศบาลตำบลบ้านกรูดไปปฏิบัติในด้านต่าง ๆ 6 ด้าน ได้แก่

- 1) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- 2) ด้านเศรษฐกิจ และส่งเสริมการท่องเที่ยว
- 3) ด้านการศึกษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น
- 4) ด้านคุณภาพชีวิตและสังคมด้านสาธารณสุข
- 5) ด้านการเมือง การบริหาร และการพัฒนาด้านบุคลากร
- 6) ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1.4.2 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ประชาชนในพื้นที่เทศบาลตำบลบ้านกรูด 12 ชุมชน จำนวน 4,226 คน (ข้อมูลประชากรจากงานทะเบียนราษฎร อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เมื่อวันที่ 1 เมษายน 2562)

กลุ่มตัวอย่าง คำนวณโดยสูตรของทาโร่ ยามาเน่ ที่ระดับความคลาดเคลื่อน .05 จำนวน 365 คน

1.4.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ในการศึกษา ได้แก่ พื้นที่เทศบาลตำบลบ้านกรูด ตำบลธงชัย อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 12 ชุมชน

1.4.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา

การศึกษาค้นคว้านี้เป็นการศึกษาผลการปฏิบัติงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นเฉพาะในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 เท่านั้น

ระยะเวลาการเก็บข้อมูลภาคสนาม ระหว่าง เดือน กรกฎาคม 2562 – สิงหาคม 2562

1.5 ระเบียบวิธีวิจัย

วิธีการวิจัย ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนด้วย F test ทดสอบรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe และการจัดระเบียบข้อมูล

1.6 นิยามศัพท์

1.6.1 ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง คุณลักษณะส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา

1.6.2 ความสำเร็จในการปฏิบัติตามแผนพัฒนาท้องถิ่น หมายถึง ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561 – 2565) 6 ด้านไปปฏิบัติ ได้แก่ การพัฒนา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและส่งเสริมการท่องเที่ยว การพัฒนาด้านการศึกษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและสังคมด้านสาธารณสุข การพัฒนาด้านการเมือง การบริหาร บุคลากร และการพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1.6.3 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน หมายถึง การพัฒนาโครงสร้างทางกายภาพซึ่งให้ความอำนวยความสะดวก โดยมุ่งเน้นให้สาธารณชนได้รับประโยชน์ ในที่นี้หมายถึง ความสะดวกด้านเส้นทางคมนาคม ด้านระบบไฟฟ้า ด้านประปา

1.6.4 การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ หมายถึง การพัฒนากลุ่มอาชีพ การจัดงานตามวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่นรวมถึงประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวและบริการข้อมูลข่าวสาร ในที่นี้หมายถึง ส่งเสริมให้มีการพัฒนากลุ่มอาชีพหรือสินค้าแต่ละของชุมชน ส่งเสริมการจัดงานตามประเพณีของเทศบาลให้มีมาตรฐานสู่ระดับสากล เสริมสร้างทัศนคติที่ดีแก่นักท่องเที่ยว และมีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลอย่างทั่วถึง

1.6.5 การพัฒนาด้านการศึกษา หมายถึง การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับให้มีประสิทธิภาพ ในที่นี้หมายถึง ส่งเสริมการศึกษายกระดับการเรียนการสอนให้มีมาตรฐานสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือระหว่างสถาบันทางสังคมในด้านคุณธรรมและวัฒนธรรม ส่งเสริมด้านการกีฬา รวมถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน และสนับสนุนโรงเรียนให้เป็นแหล่งเรียนรู้ของท้องถิ่น

1.6.6 การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต หมายถึง ปัจจัยต่าง ๆ ของประชาชนที่จำเป็นในการดำรงชีวิตประจำวัน ในที่นี้หมายถึง ประชาชนได้รับความปลอดภัย มีการบริการด้านสาธารณสุขอย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมความเป็นอยู่ของประชาชน ดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมให้เป็นเมืองน่าอยู่ ป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ และให้ความสำคัญกับเยาวชน สตรี และผู้สูงอายุ

1.6.7 การพัฒนาด้านการเมือง หมายถึง การส่งเสริมความรู้ความเข้าใจทางการเมืองแก่ประชาชน ในที่นี้หมายถึง ประชาชนและชุมชนทุกพื้นที่ทราบถึงสิทธิและหน้าที่ต่าง ๆ ของประชาชนตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ และมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในทางสร้างสรรค์

1.6.8 การพัฒนาด้านการบริหาร หมายถึง พัฒนาการบริหารงานของเทศบาลให้มีประสิทธิภาพ และเป็นระบบ ในที่นี้หมายถึง มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการ ยกกระดับประสิทธิภาพการบริการประชาชน ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างเทศบาล กับส่วนราชการต่าง ๆ รวมทั้งพัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารของทางราชการให้ประชาชนได้รับรู้อย่างทั่วถึง

1.6.9 การพัฒนาด้านบุคลากร หมายถึง การพัฒนาบุคลากรให้มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ปรับเปลี่ยนทัศนคติของบุคลากรทุกระดับให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ในที่นี้หมายถึง พนักงานเทศบาลทุกคนมีความชำนาญงานในหน้าที่ที่รับผิดชอบ

1.6.10 การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติ หมายถึง การสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนมีส่วนร่วมดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่น ในที่นี้หมายถึง การฟื้นฟูบูรณะทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นแหล่งสร้างรายได้แก่ท้องถิ่น จัดกิจกรรมที่มุ่งอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

1.6.11 การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม หมายถึง การสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนมีส่วนร่วมดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมสิ่งแวดล้อมให้เป็นเมืองน่าอยู่ ในที่นี้หมายถึง ธรณรงค์การด้านการกำจัดขยะ การบริหารจัดการน้ำเสีย มีการปรับปรุงภูมิทัศน์ให้มีความร่มรื่นน่าอยู่

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1. ทำให้ทราบถึงระดับความสำเร็จ ในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561 – 2565) ของเทศบาลตำบลบ้านกรูด อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไปปฏิบัติ

1.7.2 ทำให้ทราบความแตกต่างของความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561 – 2565) ไปปฏิบัติในแต่ละชุมชน

1.7.3. ทำให้ทราบถึงปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น และสามารถนำไปเป็นข้อมูลในการนำเสนอต่อผู้บริหารท้องถิ่นหรือส่วนราชการที่รับผิดชอบ เพื่อนำไปพัฒนาแนวทางในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นให้บรรลุเป้าหมาย

1.7.4 เป็นข้อมูลประกอบการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง ความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561 – 2565) ไปปฏิบัติของเทศบาลตำบลบ้านกรูด อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 2.1 นโยบายสาธารณะและการแปลงนโยบายสู่แผนเพื่อการนำไปปฏิบัติ
- 2.2 แนวคิดทั่วไปเกี่ยวกับแผนพัฒนาท้องถิ่น
- 2.3 แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561 - 2565) ของเทศบาลตำบลบ้านกรูด
- 2.4 ข้อมูลพื้นฐานของเทศบาลตำบลบ้านกรูด
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.6 สมมติฐานการวิจัย
- 2.7 กรอบแนวคิดการวิจัย

2.1 นโยบายสาธารณะและการแปลงนโยบายสู่แผนเพื่อการนำไปปฏิบัติ

2.1.1 ความหมายของนโยบายสาธารณะ (Public policy)

การดำเนินกิจกรรมของภาครัฐบาล การตัดสินใจดำเนินการของรัฐบาล การจัดสรรทรัพยากรทั้งหมดให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชน ซึ่งรัฐบาลได้ทำการตัดสินใจและกำหนดไว้ล่วงหน้า เพื่อชี้้นำให้กิจกรรมหรือการกระทำต่าง ๆ เกิดขึ้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ โดยมีการวางแผน การจัดทำโครงการ วิธีการบริหารหรือกระบวนการดำเนินงาน ให้บรรลุวัตถุประสงค์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ด้วยวิธีปฏิบัติงานที่ถูกต้อง เหมาะสม สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง และความต้องการของประชาชน ผู้ใช้บริการในแต่ละเรื่อง

นักวิชาการทางรัฐประศาสนศาสตร์ให้ความหมายไว้หลากหลาย ที่สำคัญ ได้แก่

สร้อยตระกูล (ติวยานนท์) อรรถมานะ (2543, หน้า 144) ได้กล่าวว่า นโยบายสาธารณะของภาครัฐบาลและนโยบายสาธารณะของหน่วยงานเอกชนที่มีได้แสวงหากำไร และมีได้สังกัดในภาครัฐบาล โดยนำมาผสมผสานกันอันมีรัฐบาลเป็นแกนนำในการกำหนดนโยบายสาธารณะที่ครอบคลุม ซึ่งมีการบอกถึงแนวทางในการปฏิบัติงานหรือโครงการ โดยมีการกำหนดเป้าหมาย (และ/หรือปัญหาในสังคม) แล้ววิธีการเพื่อให้บรรลุผล ทั้งนี้เพื่อรัฐจะได้จัดสรรคุณค่าต่าง ๆ ให้แก่สังคมโดยรวม ในขณะที่ตัวองค์กรที่มีได้แสวงหากำไรและมีได้สังกัดกับรัฐบาลก็จะช่วยรัฐบาลปฏิบัติงานเพื่อสาธารณประโยชน์ด้วย ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า นโยบายสาธารณะ เป็นแนวทางปฏิบัติของรัฐบาล มีวัตถุประสงค์แน่นอน อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่าง เพื่อแก้ปัญหาในปัจจุบัน เพื่อป้องกันปัญหาในอนาคตหรือเพื่อก่อให้เกิดผลที่พึงปรารถนา ตลอดจนรัฐบาลมีความจริงใจที่จะให้นำไปปฏิบัติ และผลจากการนำไปปฏิบัติแล้วอาจจะประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวก็ได้

มยุรี อนุมานราชธร (2552, หน้า 6) ซึ่งได้กล่าวถึงนโยบายสาธารณะ โดยแบ่งเป็นความหมายที่แคบนโยบายสาธารณะกิจกรรม/การกระทำ รัฐบาลและมีมติการตัดสินใจของรัฐบาล และ

ความหมายที่กว้าง นโยบายสาธารณะ หมายถึงในการกระทำของรัฐบาลซึ่งอาจกล่าวได้ว่าเป็นแนวทางกว้าง ๆ ที่รัฐบาลเลือกและกำหนดไว้ล่วงหน้าเพื่อให้มีการกระทำต่าง ๆ เกิดขึ้นนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้โดยมีการวางแผนโครงการวิธีการบริหารกระบวนการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยวิธีปฏิบัติงานที่ถูกต้องเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงและความต้องการของประชาชนผู้ใช้บริการในแต่ละเรื่อง

จากที่นักวิชาการต่าง ๆ ได้ให้ความหมายข้างต้น สรุปได้ว่า นโยบายสาธารณะ หมายถึง แนวทางปฏิบัติอย่างกว้าง ๆ ที่รัฐบาลประกาศหรือตัดสินใจเลือกที่จะกระทำหรือไม่กระทำ โดยคำนึงถึงการตอบสนองความต้องการของประชาชนโดยส่วนรวมเป็นสำคัญ

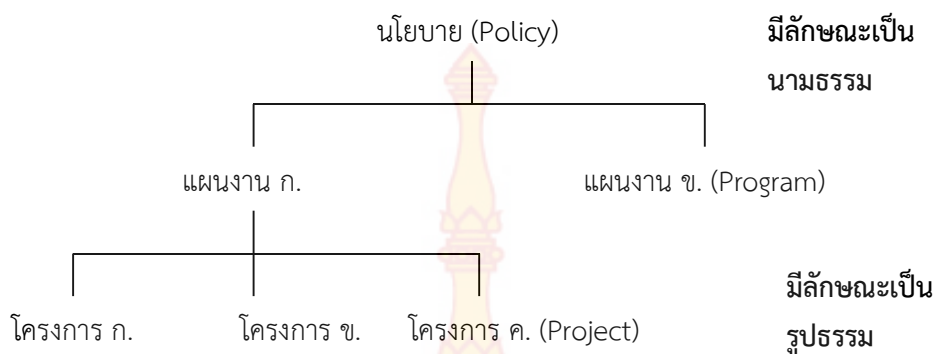
2.1.2 กระบวนการในการแปลงนโยบายสาธารณะ

Berman 1978, (อ้างถึงใน วรเดช จันทรศร, 2556, หน้า 32 - 42) ได้ทำการศึกษาถึงกระบวนการของการแปลงนโยบายเพื่อนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอนหลัก คือ ขั้นตอนในระดับมหภาค (Macro) และขั้นตอนในระดับจุลภาค (Micro)

2.1.2.1 ระดับมหภาค (Macro) ได้แยกกระบวนการในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติระดับมหภาค ออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ

1) การแปลงนโยบายให้เป็นแผนงานและโครงการ

เป็นขั้นตอนการแปลงนโยบาย (Policy) ออกมาเป็นแผน (Plan) , แผนงาน (Program) , โครงการ (Project) , กิจกรรม และงาน วรเดช จันทรศร (2556, หน้า 35) อธิบายว่าเมื่อทางฝ่ายการเมืองหรือฝ่ายบริหารได้ทำการกำหนดนโยบายออกมาในรูปใดรูปหนึ่งแล้ว ปกติจะมีการระบุให้หน่วยงาน ส่วนราชการ หรือองค์การหนึ่งเป็นผู้รับผิดชอบหลัก ซึ่งจะต้องเป็นผู้ที่แปลงนโยบายนั้นออกมาเป็นแนวทางในการปฏิบัติ แผนงาน หรือโครงการในประเทศไทยหน่วยงานที่รับผิดชอบดังกล่าว ได้แก่ กระทรวง ทบวง หรือกรม ซึ่งเป็นราชการบริหารส่วนกลางที่จะเป็นฝ่ายแปลงนโยบายนั้นออกมาให้หน่วยปฏิบัติในระดับล่างถือปฏิบัติ ขั้นตอนการแปลงนโยบายนี้เป็นขั้นตอนที่สำคัญมาก เพราะหากเมื่อใดที่มีการแปลงนโยบายผิดไปจากวัตถุประสงค์แล้ว ก็อาจจะนำไปสู่ความล้มเหลวของนโยบาย ความสำเร็จของนโยบายจะขึ้นอยู่กับความชัดเจนของนโยบาย ความสัมพันธ์ของเป้าหมาย ประกอบกับหน่วยงานที่รับผิดชอบในการแปลงนโยบายมีความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของนโยบาย ตลอดจนให้ความร่วมมือกับฝ่ายการเมือง และมีความจริงใจที่จะนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติเพียงใด เมื่อหน่วยงานรับทราบถึงภารกิจ ความรับผิดชอบที่พึงมีต่อการนำนโยบายนั้น ๆ มาสู่การปฏิบัติก็จะดำเนินการแปลงนโยบายเป็นแผน แผนงาน และโครงการ จากความจำเป็นและประโยชน์ของการแปลงนโยบายข้างต้น จึงเกิดความสัมพันธ์ระหว่างนโยบาย แผนงาน และโครงการ สามารถอธิบายตามแผนภาพ ดังต่อไปนี้

ภาพที่ 2.1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างนโยบาย แผนงาน และโครงการ
ที่มา: วรเดช จันทรศร. (2554). หน้า 16.

กล่าวโดยสรุปว่า ในการแปลงนโยบายให้เป็นแผนงานและโครงการ เริ่มแรกต้องศึกษาเนื้อหาสาระและวัตถุประสงค์ของนโยบายนั้นๆ ให้เข้าใจอย่างถ่องแท้เสียก่อน และวิเคราะห์วัตถุประสงค์ของนโยบายว่ามีแผนงานและโครงการใดมารองรับบ้าง เมื่อกำหนดแผนงานและโครงการมารองรับแล้วแต่ละแผนงานและโครงการก็ต้องกำหนดวัตถุประสงค์/เป้าหมาย ตลอดจนเครื่องชี้วัดความสำเร็จให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของนโยบายด้วย

2) การยอมรับนโยบายของหน่วยงานระดับภูมิภาคและท้องถิ่น

เป็นขั้นการดำเนินงานหรือขั้นตอนการยอมรับของหน่วยงานในส่วนกลางหรือการบริหารราชการส่วนกลาง ที่เมื่อนำนโยบายมาสู่การปฏิบัติในรูปของการแปลงนโยบายออกตามขั้นตอนที่ได้กล่าวมาแล้ว แต่การนำนโยบายบางนโยบายไปสู่การปฏิบัติในหน่วยงานระดับภูมิภาคและท้องถิ่นทำได้ไม่มากนัก สาเหตุมาจากการยอมรับของประชาชนผู้เกี่ยวข้องซึ่งเป็นสำคัญ ทั้งนี้ เพราะการไม่ยอมรับการนำนโยบายมาสู่การปฏิบัติจะนำมาซึ่งการเคลื่อนไหวเดินขบวนประท้วง โดยเฉพาะจากประชาชน ตรงนี้ส่วนกลางคงต้องหาวิธีการที่จะทำให้หน่วยงานในระดับท้องถิ่น รวมทั้ง ผู้ที่เกี่ยวข้องกับนโยบายดังกล่าวยอมรับ เพราะเรื่องนี้อาจเป็นเรื่องของความขัดแย้งในผลประโยชน์ระหว่างรัฐ ภาคเอกชน และประชาชนในท้องถิ่นกลุ่มต่าง ๆ หรือหน่วยงานท้องถิ่น วรเดช จันทรศร (2556, หน้า 36) เสริมว่า ในการทำให้หน่วยงานระดับล่างยอมรับแนวทางดังกล่าวขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง เช่น ลักษณะของหน่วยงานท้องถิ่น ตลอดจนประโยชน์ที่รัฐควรจะให้กับหน่วยงานระดับล่าง ปัจจัยเหล่านี้จะเป็นเงื่อนไขที่สำคัญในการสร้างความเต็มใจให้หน่วยงานระดับล่างรับนโยบายไปปฏิบัติ

อย่างไรก็ตาม การยอมรับโครงการของหน่วยงานระดับล่างยังไม่สามารถประกันได้ว่านโยบายนั้นจะประสบความสำเร็จหรือไม่ การยอมรับอย่างเดียวย่อมจะไม่เพียงพอ ถ้าหากหน่วยงานระดับล่างขาดความร่วมมือร่วมใจ ถึงแม้ส่วนกลางจะมีอำนาจในการควบคุมและตรวจสอบ แต่อำนาจดังกล่าวถือได้ว่ามีอิทธิพลโดยอ้อมเท่านั้น กล่าวอีกนัยหนึ่ง อำนาจที่แท้จริงในการนำนโยบายไปปฏิบัติย่อมอยู่ที่หน่วยงานและผู้ปฏิบัติ ซึ่งได้แก่ ข้าราชการระดับล่าง (Street-level bureaucrats) เป็นสำคัญ Lipsky, 1980 (อ้างถึงใน วรเดช จันทรศร, 2556, หน้า 37) หากทรัพยากรไม่พร้อมความล่าช้าในการดำเนินโครงการก็ย่อมเกิดขึ้น หรือในทางกรณีหากนโยบาย แผนงาน หรือแนวทางปฏิบัติที่ส่วนกลางได้กำหนดขึ้นมีความไม่สอดคล้องกับความต้องการหรือประโยชน์ของท้องถิ่น ก็เพียงเป็นลักษณะที่แค่สักแต่รับเพราะหลีกเลี่ยงไม่ได้ ทำให้ผลการปฏิบัติอาจแตกต่างไปจากแนวทางที่กำหนดไว้

2.1.2.2 ระดับจุลภาค (Micro) Berman ,1978 (อ้างถึงใน วรเดช จันทรศร, 2554, หน้า 34) ได้ให้ทรรศนะถึงกระบวนการขั้นตอนในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติในระดับจุลภาคมี 3 ขั้นตอนย่อย คือ ขั้นระดมพลัง (Mobilization) ขั้นการปฏิบัติ (Deliverer Implementation) และขั้นสุดท้าย คือ การสร้างความเป็นปึกแผ่นหรือความต่อเนื่อง (Institutionalization or Continuation)

1) การระดมพลัง (Mobilization) ขั้นตอนนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับการพิจารณารับนโยบายและการแสวงหาความสนับสนุนจากสมาชิกในหน่วยงาน ตลอดจนบุคคลสำคัญหรือองค์กรอื่นที่อยู่ในท้องถิ่น ผู้ที่เป็นผู้บริหารระดับล่างจะต้องมีความสามารถและมีมนุษยสัมพันธ์ในการติดต่อประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายให้เข้ามามีส่วนร่วม (Participation) กับการนำนโยบายไปปฏิบัติทุกขั้นตอน ตั้งแต่การร่วมคิดหรือวางแผน (Planning) กำหนดโครงการของท้องถิ่น ร่วมลงมือปฏิบัติงาน (Implementation) ตลอดจนร่วมติดตามและประเมินผล (Evaluation) โครงการด้วย ซึ่งขั้นตอนนี้ต้องอาศัยหลักจิตวิทยามวลชนในการโน้มน้าวผู้ปฏิบัติงานนั้นให้ยอมรับและร่วมมืออย่างจริงจัง ซึ่งจะเป็นการระดมพลังที่เหนียวแน่นในการนำนโยบายไปปฏิบัติให้สำเร็จได้

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้หน่วยงานในระดับล่างจะให้การยอมรับนโยบายเนื่องจากเห็นว่าเป็นความสำคัญเร่งด่วนและตรงกับเป้าหมายของหน่วยงาน แต่ก็ไม่เป็นการประกันต่อความสำเร็จ ดังนั้นในขั้นการระดมพลังนี้ กิจกรรมที่สองซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการแสวงหาความสนับสนุนส่วนตัวจากสมาชิกในหน่วยงาน ตลอดจนบุคคลสำคัญหรือองค์กรอื่น ๆ จึงเป็นเรื่องสำคัญ การสร้างการมีส่วนร่วมให้เกิดขึ้นอย่างกว้างขวาง โดยให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายในท้องถิ่นเข้ามาร่วมกันออกแบบหรือกำหนดโครงการของท้องถิ่นที่จะจัดทำตั้งแต่ช่วงแรก ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการสร้างความสำเร็จและความต่อเนื่องให้เกิดขึ้นในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

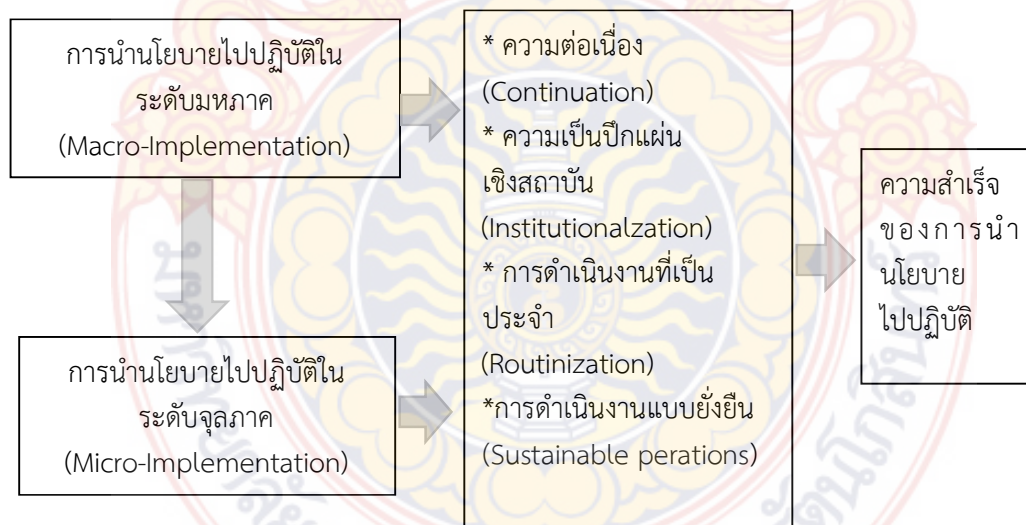
2) ขั้นตอนการปฏิบัติ (Deliverer Implementation) ขั้นตอนนี้เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้ปฏิบัติหรือผู้ให้บริการตามโครงการโดยตรง ซึ่งได้แก่ข้าราชการนั่นเอง ในบางกรณีผู้ปฏิบัติอาจยอมปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเองให้เข้ากับแผนหรือโครงการที่กำหนดไว้ แต่ในบางกรณีผู้ปฏิบัติอาจปรับเปลี่ยนหรือโครงการให้เข้ากับพฤติกรรมการปฏิบัติของตนเองก็ได้ ซึ่งไม่เป็นกฎแน่นอนตายตัว เพราะหน่วยงานในท้องถิ่นแต่ละแห่งอยู่ภายใต้บริบท หรือสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันออกไปหรืออยู่ภายใต้สถานะความไม่แน่นอน (Uncertainties) อยู่ตลอดเวลา การสร้างความสำเร็จของการปฏิบัติให้เกิดขึ้นได้ในขั้นนี้ จึงขึ้นอยู่กับแสวงหากลยุทธ์หรือวิธีการในการปรับแนวทางในการปฏิบัติงานใหม่ ๆ หรือปรับโครงการให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นในแต่ละช่วงเวลา อีกทั้งหน่วยงานที่รับนโยบายไปปฏิบัติระดับท้องถิ่นก็ต้องแสวงหาวิธีการปรับปรุงพฤติกรรมของผู้ปฏิบัติให้เข้ากับแนวทางในการปฏิบัติงานตามแผนงานหรือโครงการนั้นด้วยหลายนโยบายเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง คือ มีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาล นโยบายนั้น ๆ ก็ไม่ได้รับการดำเนินการหรือสานต่ออีกต่อไป ในกรณีดังกล่าวขั้นตอนนี้ก็เกิดขึ้นไม่ได้

3) การสร้างความเป็นปึกแผ่นหรือความต่อเนื่อง ความสำเร็จและผลลัพธ์ (Outcomes) ในระยะยาวของนโยบายใด ๆ ก็ตาม ขึ้นอยู่กับนโยบายนั้นถูกนำไปปฏิบัติอย่างต่อเนื่องและจริงจัง การที่จะให้มีการปฏิบัติตามนโยบายอย่างต่อเนื่องนั้น หมายความว่านโยบายนั้นจะต้องถูกปรับเปลี่ยนและได้รับการยอมรับเข้าเป็นหน้าที่ประจำวันของผู้ปฏิบัติด้วย การหาทางทำให้นโยบายนั้นเป็นปึกแผ่น และมีความต่อเนื่องระยะยาวนั้นเป็นหน้าที่ที่สำคัญของผู้บริหารระดับท้องถิ่นและผู้ปฏิบัติงานในระดับท้องถิ่นเป็นสำคัญ ในส่วนของผู้บริหารระดับท้องถิ่นก็ต้องมีความสามารถชักจูงใจให้ผู้ปฏิบัติเห็น

ความสำคัญของนโยบายดังกล่าว ตลอดจนให้การสนับสนุนด้านงบประมาณ ขวัญกำลังใจ และความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน ในส่วนของผู้ปฏิบัติเองก็จะต้องมีจิตสำนึกในการปฏิบัติงานตามนโยบาย และมีความเต็มใจที่จะปฏิบัติตามนโยบาย โดยถือว่าเป็นภารกิจประจำวัน โดยพยายามมอง “ผลลัพธ์สูงสุด” หรือ “ผลลัพธ์สุดท้าย” (Ultimate Outcomes) ของนโยบายนั้นว่า เกิดประโยชน์แก่ประชาชนโดยส่วนรวมหรือไม่อย่างไร ผู้ปฏิบัติในฐานะที่เป็นข้าราชการของรัฐพึงปฏิบัติตามนโยบายอย่างจริงจังและจริงใจ ถึงแม้จะเปลี่ยนผู้บริหารใหม่ แต่ถ้านโยบายนั้นดีก็ควรมีการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง ยกเว้นนโยบายนั้นปฏิบัติไปแล้วมีการประเมินผลพบว่าไม่บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ก็อาจนำนโยบายนั้นมาปรับปรุงแก้ไขในปต่อไป ถ้ายังเห็นว่ามีความสำคัญ แต่ถ้าเกิดความล้มเหลวในการนำนโยบายไปปฏิบัติ นโยบายนั้นก็อาจล้มเลิกไปในที่สุด (วรเดช จันทรศร, 2556, หน้า 41 - 42)

กล่าวได้ว่า การกำหนดนโยบายเป็นหน้าที่ของผู้บริหารระดับสูง ส่วนการนำนโยบายไปปฏิบัติ เป็นหน้าที่ของผู้บริหารอีกระดับหนึ่ง แต่การกำหนดนโยบายเพื่อให้ได้นโยบายที่ดีและถูกต้องต้องเป็นการกระทำร่วมกันของผู้บริหารระดับสูงกับผู้ที่จะนำนโยบายไปปฏิบัติเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วน มีการพิจารณาอย่างรอบคอบเพื่อไม่ให้เกิดความยุ่งยากกับผู้นำไปปฏิบัติ ในเรื่ององค์ประกอบของนโยบายนี้จะช่วยให้ผู้กำหนดนโยบายหรือผู้มอบนโยบายตระหนักถึงความชัดเจนในนโยบายที่ตนกำหนดขึ้น อันจะทำให้ผู้รับนโยบายเกิดความเข้าใจชัดเจนง่ายต่อการรับนำไปตีความและจัดทำเป็น นโยบายรอง และแผนปฏิบัติง่ายขึ้นในขณะเดียวกัน ก็จะช่วยให้ผู้รับนโยบายสามารถแยกส่วนสำคัญของนโยบายได้ถูกต้องชัดเจนขึ้น การแปลงนโยบายให้เป็นแผนปฏิบัติ จะต้องจัดวัตถุประสงค์แนวทางดำเนินการให้สอดคล้องสัมพันธ์กัน

สิ่งที่น่าสนใจคือ ผู้กำหนดนโยบายของแต่ละหน่วยงาน มีความคิดเห็นคล้ายกันในเรื่องการมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายของประชาชน กล่าวคือ มีความตระหนักถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมของประชาชน รู้ว่ากฎหมายและนโยบายที่จะออกมาต้องทำประชาพิจารณ์ และนำความคิดเห็นจากภาคประชาชนเข้าไปสู่กระบวนการออกนโยบาย

ภาพที่ 2.2 ปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จของนโยบาย

ที่มา: วรเดช จันทรศร. (2556). หน้า 42.

2.1.3 แนวคิดเกี่ยวกับการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ (Policy Implementation)

2.1.3.1 ความหมายและความสำคัญของการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ

นักวิชาการได้อธิบายของความหมายและความสำคัญของการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติไว้ที่สำคัญ ได้แก่

วรเดช จันทรศร (2551, หน้า 31) อธิบายว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นการศึกษาที่ให้ความสนใจเกี่ยวกับเรื่องของความสามารถที่จะผลักดันให้การทำงานของกลไกที่สำคัญทั้งมวลสามารถบรรลุผลตามนโยบายที่ได้ตั้งเป้าหมายเอาไว้ เนื้อหาสาระและขอบข่ายของการศึกษาดังกล่าวมุ่งเน้นและครอบคลุมถึงการแสวงหาคำอธิบายเกี่ยวกับปรากฏการณ์หรือสภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้นภายในกระบวนการของการนำนโยบายไปปฏิบัติบังเกิดความสำเร็จ

ปภาวดี มนตรีวัต (2554, หน้า 4 – 5) อธิบายว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติหมายถึงการดำเนินการประสานกิจกรรมต่าง ๆ ของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อมุ่งสู่การบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดของนโยบายสาธารณะนั้น ภายใต้เงื่อนไขสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกองค์การ ทั้งที่ควบคุมได้และที่ไม่สามารถควบคุมได้

2.1.3.2 ความสำคัญของบริบทในการนำนโยบายไปปฏิบัติ สามารถสรุปได้ดังนี้ (สมบัติ อารังธัญวงศ์, 2549, หน้า 398 - 413)

1) การนำนโยบายไปปฏิบัติ เป็นขั้นตอนที่ 2 ของกระบวนการนโยบายตามทัศนะของ ดรอร์ (Dror) เพราะเป็นเนื้อหาส่วนหนึ่งของขั้นตอนที่เกิดขึ้นภายหลังการกำหนดนโยบายแล้ว ซึ่งเป็นส่วนที่จะทำให้นโยบายดำเนินไปครบวงจร ไม่หยุดชะงัก

2) นโยบายสาธารณะใดก็ตาม ถึงแม้ว่าเราจะกำหนดไว้ดีตามหลักเหตุผล แต่ถ้าหากไม่มีการนำนโยบายไปปฏิบัติ นโยบายนั้นก็ไร้คุณค่า หรือเมื่อนำไปปฏิบัติแล้วล้มเหลว นอกจากจะเกิดความเสียหายต่อประชาชน ยังเกิดความเสียหายต่อประเทศชาติ และอาจส่งผลกระทบต่ออนาคตทางการเมืองของผู้กำหนดนโยบายอีกด้วย

3) เป็นกระบวนการแปลงนโยบาย ซึ่งเป็นแนวทางปฏิบัติอย่างกว้าง ๆ หรือมีลักษณะเป็นนามธรรมของรัฐบาลให้มีลักษณะเป็นรูปธรรม โดยแปลงนโยบายให้เป็นแผนงาน (Program) และโครงการ (Project) ซึ่งจะง่ายต่อการนำไปปฏิบัติ

4) เป็นภารกิจที่สำคัญยิ่งประการหนึ่งของฝ่ายข้าราชการประจำ ที่ฝ่ายการเมืองเป็นฝ่ายกำหนดนโยบาย และฝ่ายข้าราชการประจำเป็นฝ่ายนำนโยบายไปปฏิบัติ

5) เป็นหลักประกันที่สำคัญประการหนึ่งของฝ่ายการเมือง ที่แน่ใจว่านโยบายของตนจะได้รับการปฏิบัติจากฝ่ายข้าราชการประจำอย่างจริงจัง อันจะนำไปสู่ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์

6) ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติ จะส่งผลกระทบต่อทางตรงและทางอ้อม ต่อผู้ตัดสินใจนโยบาย ต่อกลุ่มเป้าหมายที่เกี่ยวข้อง และต่อหน่วยปฏิบัติงาน เพราะถ้าการนำนโยบายไปปฏิบัติสำเร็จผู้ตัดสินใจนโยบาย หรือผู้กำหนดนโยบายก็จะได้รับการยอมรับ และความศรัทธาจากประชาชน และอาจกลับเข้ามาดำรงตำแหน่งทางการเมืองอีกครั้งหนึ่ง ในขณะที่เดียวกันกลุ่มเป้าหมายที่ประสบปัญหาที่จะได้รับการแก้ไขปัญหาหรือการตอบสนองความต้องการของกลุ่มตน และหน่วยปฏิบัติงานก็จะได้รับคำชมเชย ขวัญกำลังใจ ตลอดจนการสนับสนุนงบประมาณอย่างต่อเนื่อง เป็นต้น

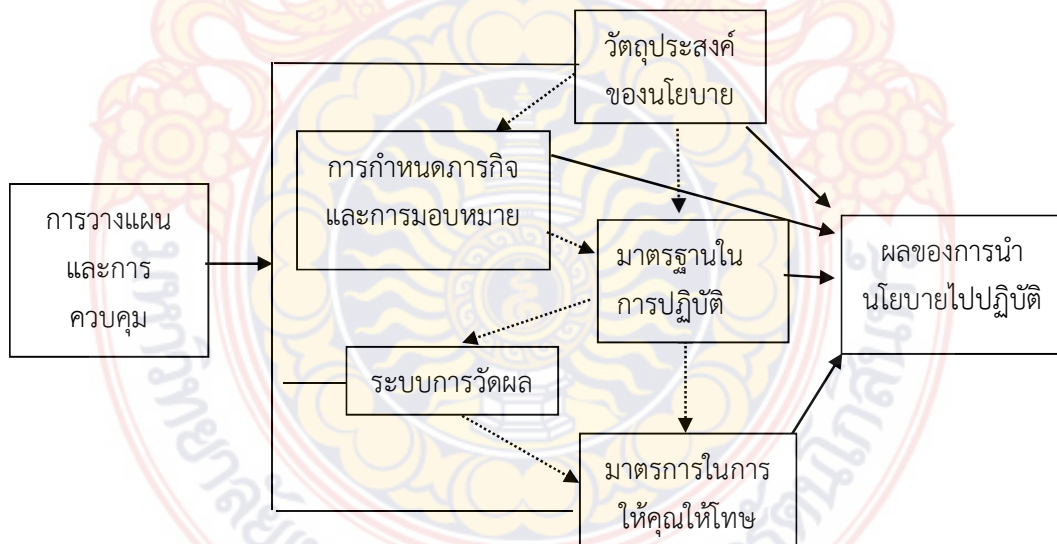
7) ถ้าการนำนโยบายไปปฏิบัติสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ย่อมเกิดความคุ้มค่าของการใช้ทรัพยากร ไม่เกิดความสูญเปล่าในด้านการลงทุน ทรัพยากรในทีนี้รวมถึง บุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ เวลา ฯลฯ ที่ต้องใช้ในการปฏิบัติงานทั้งหมด

8) การนำนโยบายไปปฏิบัตินั้นมีความสำคัญต่อความก้าวหน้าในการพัฒนาประเทศเป็นอย่างยิ่ง เพราะถ้านำนโยบายไปปฏิบัติตามแผนงาน โครงการพัฒนาต่าง ๆ ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายแล้ว ย่อมส่งผลให้ประชาชนอยู่ดีกินดี มีความสุข ในทางตรงข้าม ถ้านำนโยบายไปปฏิบัติแล้วเกิดความล้มเหลว ย่อมหมายถึงการพัฒนาประเทศไม่เป็นไปตามที่กำหนดวัตถุประสงค์ และเป้าหมายอย่างแน่นอน ปัญหาของประชาชนก็จะไม่ได้รับการแก้ไขสูญเสียทรัพยากรในการแก้ไขปัญหา

2.1.3.3 ตัวแบบการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ (Implementation Model)

1) ตัวแบบของวรเดช จันทรศร (2556, หน้า 130 – 144) ได้ทำการศึกษาการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติและได้เสนอตัวแบบทางทฤษฎีของการนำนโยบายไปปฏิบัติรวม 6 ตัวแบบ ซึ่งตัวแบบที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยมี 3 ตัวแบบ ดังนี้

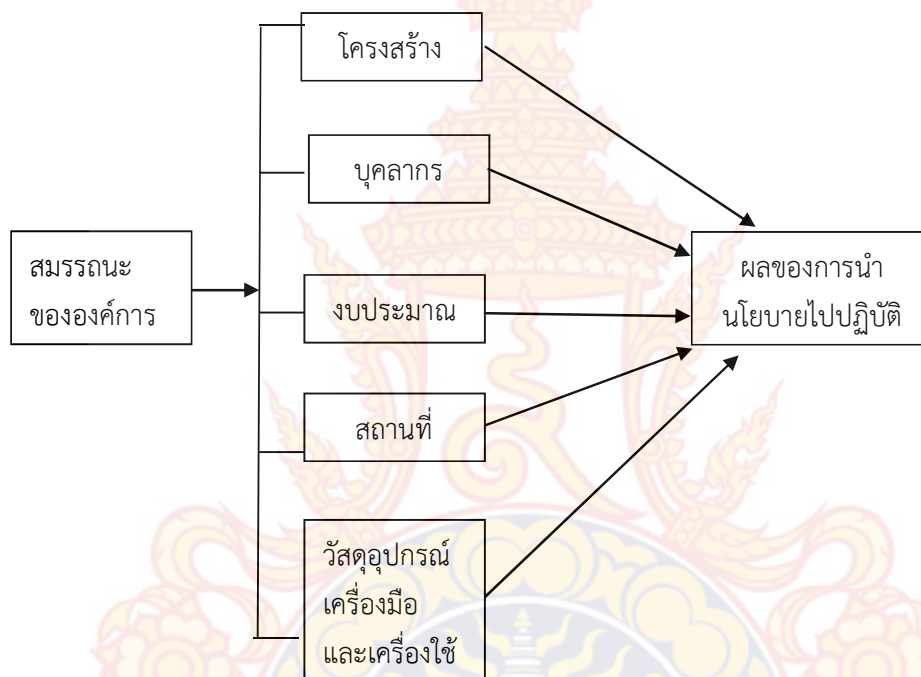
1.1) ตัวแบบที่ยึดหลักเหตุผล (Rational Model) ตัวแบบนี้ยึดถือฐานคติ (assumptions) ที่ว่า “นโยบายที่ประสบความสำเร็จจะต้องมีการกำหนดวัตถุประสงค์และภารกิจที่ชัดเจน มีการมอบหมายงาน และกำหนดมาตรฐานการทำงานให้แก่หน่วยย่อยต่าง ๆ ขององค์การ มีระบบวัดผล การปฏิบัติงานตลอดจนระบบการให้คุณให้โทษ” ทั้งนี้ เนื่องจากกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติเริ่มต้นมาจากการกำหนดนโยบายเริ่มต้นมาจากการกำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนเพื่อให้ผู้ปฏิบัติเข้าใจว่าจะทำอะไรคือเป้าหมายหรือผลลัพธ์ที่ผู้กำหนดนโยบายต้องการ ซึ่งจะช่วยให้ผู้ปฏิบัติสามารถกำหนดภารกิจ มอบหมายงานหรือกำหนดความรับผิดชอบเฉพาะของแต่ละฝ่ายให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของนโยบาย ซึ่งจะช่วยให้การประสานการปฏิบัติงานเป็นไปโดยราบรื่น นอกจากนี้การกำหนดมาตรฐานในการทำงานยังอำนวยความสะดวกตรวจสอบการปฏิบัติงานของแต่ละฝ่ายได้อย่างตลอดเวลาและต่อเนื่อง ในประเด็นสุดท้ายระบบการประเมินผลที่ สมบูรณ์และการมีมาตรฐานในการทำงานที่เด่นชัดย่อมส่งผลให้การใช้ระบบการให้คุณให้โทษ เป็นไปอย่างเป็นธรรมมากมากยิ่งขึ้น

ภาพที่ 2.3 ตัวแบบที่ยึดหลักเหตุผล

ที่มา: วรเดช จันทรศร. (2556). หน้า 130 – 131.

1.2) ตัวแบบทางด้านการจัดการ (Management Model) เป็นการศึกษาการนำนโยบายไปปฏิบัติโดยเน้นให้ความสนใจไปที่สมรรถนะขององค์กรเพราะเชื่อว่าความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติย่อมขึ้นอยู่กับองค์กรที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติว่ามีความสามารถที่จะปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับความคาดหวังเพียงใด ในลักษณะนี้โครงการจะประสบผลสำเร็จได้จึงจำเป็นที่จะต้องอาศัยโครงสร้างขององค์กรที่เหมาะสม บุคลากรที่อยู่ในองค์กรจะต้องมีความรู้ความสามารถทั้งทางด้านการบริหาร และเทคนิคการจัดการอย่างเพียงพอ นอกจากนี้ องค์กรยังจะต้องมีการวางแผนเตรียมการหรือมีความพร้อมเป็นอย่างดีทั้งทางด้านวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ เครื่องมือเครื่องใช้และงบประมาณสามารถอธิบายได้ ดังภาพต่อไปนี้

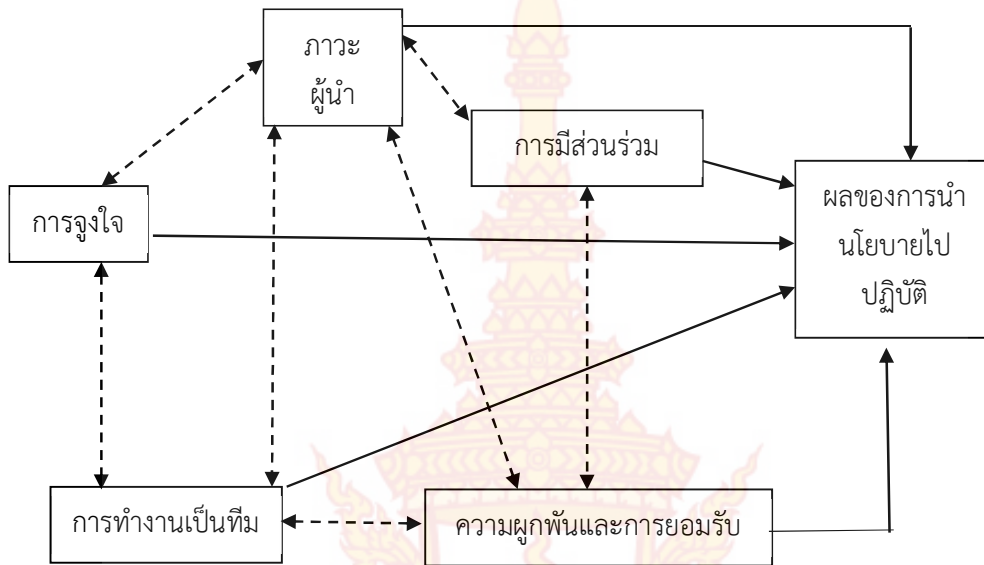

ภาพที่ 2.4 ตัวแบบด้านการจัดการ

ที่มา: วรเดช จันทรศร. (2554). หน้า 133-134.

1.3) ตัวแบบทางด้านการพัฒนาองค์กร (Organization Development Model) เป็นการศึกษาการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยการศึกษาในแง่ของการสร้างความผูกพันและการยอมรับ เพื่อมุ่งสนองตอบความต้องการทางจิตวิทยาและทางสังคมของมนุษย์ ความสนใจในลักษณะนี้จึงเป็นเรื่องของการนำตัวแบบทางด้านการพัฒนาองค์กร (Organization Development Model) มาประยุกต์โดยตรง ตัวแบบนี้จึงเน้นที่การมีส่วนร่วมขององค์กรเป็นสำคัญ ภายใต้ฐานคติที่ว่า “การมีส่วนร่วมจะทำให้เกิดการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ การนำนโยบายไปปฏิบัติให้บังเกิดความสำเร็จน่าจะเป็นเรื่องของการจูงใจ การใช้ภาวะผู้นำที่เหมาะสม การสร้างความผูกพันโดยวิธีการให้สมาชิกในองค์กร การมีส่วนร่วมเพื่อให้เกิดการยอมรับ ตลอดจนการสร้างทีมงานมากกว่าการใช้ควบคุม หรือใช้อำนาจทางรูปนัยของ

ผู้บังคับบัญชา”การนำนโยบายไปปฏิบัติตามตัวแบบนี้ จึงเป็นการทำให้ผู้ปฏิบัติตระหนักในสำคัญของนโยบายและเห็นว่าความสำเร็จของนโยบายคือความสำเร็จของผู้ปฏิบัติและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกคน จึงน่าจะส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

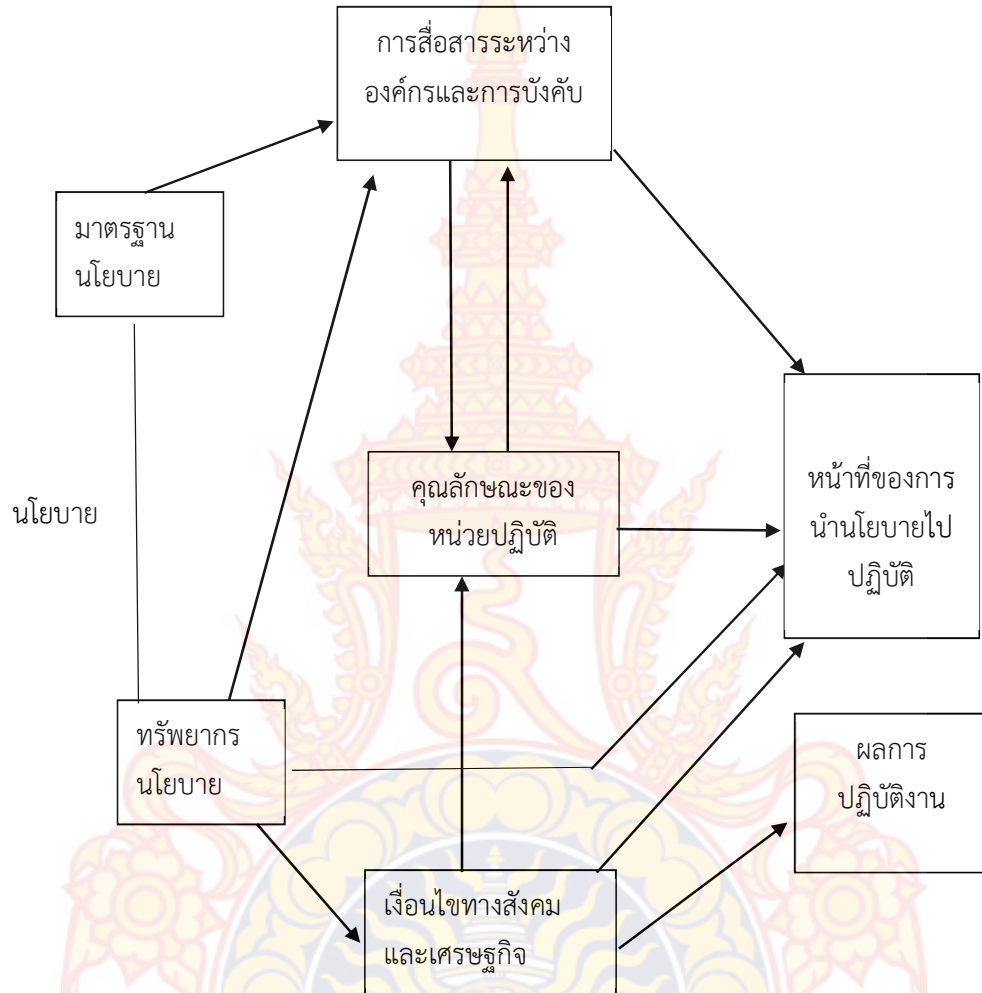
ภาพที่ 2.5 ตัวแบบทางด้านการพัฒนาองค์การ
ที่มา: วรเดช จันทรศร. (2554). หน้า 135 - 136

2.1.3.4) ตัวแบบของ Van Meter และ Van Horn

Van Meter และ Van Horn, 1975 (อ้างถึงใน เรื่องวิทย์ เกษสุวรรณ, 2551, หน้า 217 - 219) ได้กำหนดตัวแบบกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยตัวแบบนี้มุ่งอธิบายตัวแปรที่เชื่อมโยงระหว่างการนำนโยบายไปปฏิบัติกับผลการปฏิบัติงานมีด้วยกัน 6 ตัวแปร ได้แก่

- 1) มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย (Policy Standard and Objectives) หมายความว่านโยบายต้องมีวัตถุประสงค์ที่เป็นรูปธรรมและมีมาตรฐานที่ชัดเจน
- 2) ทรัพยากรของนโยบาย (Policy Resources) เช่น งบประมาณหรือสิ่งจูงใจอื่นๆ ซึ่งต้องมีเพียงพอ
- 3) การสื่อสารระหว่างองค์กรและการบังคับให้เป็นไปตามนโยบาย หมายความว่าองค์กรอื่นได้แก่ความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาลกลางและท้องถิ่นต้องเป็นไปอย่างมีคุณภาพและเป็นไปตามหลักของการกระจายอำนาจ สามารถสื่อสารกันเข้าใจและบังคับใช้นโยบายได้
- 4) ลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ เช่น จำนวนเจ้าหน้าที่การควบคุมการบังคับบัญชาความอยู่รอดขององค์กรความสัมพันธ์ที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการกับผู้กำหนดนโยบาย
- 5) เงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง เช่น ลักษณะของมติมหาชนและกลุ่มผลประโยชน์

6) หน้าที่ของการนำนโยบายไปปฏิบัติได้แก่การรับรูนโยบาย เช่น ความรู้ความเข้าใจ นโยบาย ทิศทางการตอบสนอง เช่น การยอมรับหรือปฏิเสธนโยบาย และระดับความเข้มข้นของการตอบสนอง เช่น การยอมรับหรือปฏิเสธดังกล่าวมีระดับมากน้อยเพียงใด

ภาพที่ 2.6 ตัวแบบกระบวนการการนำนโยบายไปปฏิบัติของ Van Meter และ Van Horn ที่มา: เรื่องวิทย์ เกษสุวรรณ. (2551). หน้า 218.

2.1.4 ผู้เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ

ในการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัตินั้นมีผู้ที่เกี่ยวข้องหลายฝ่ายที่สำคัญ ได้แก่ (ปกาวดี มลตรีวัต , 2554, หน้า 4 - 10)

2.1.4.1 ฝ่ายการเมือง ฝ่ายการเมืองในที่นี้หมายถึงฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหารซึ่งรับผิดชอบการกำหนดขอบเขตการนำนโยบายไปปฏิบัติโดยการออกกฎระเบียบข้อบังคับหรือมาตรการต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติตามนโยบายต่อไปโดยจะระบุหน่วยงานที่รับผิดชอบในนโยบายต่าง ๆ เพื่อทำหน้าที่แปลงนโยบายเป็นแผนงานโครงการต่อไปนอกจากนั้นเมื่อมีการปฏิบัตินโยบายไประยะหนึ่งฝ่ายการเมืองอาจเข้ามามีบทบาทในการพิจารณาปรับปรุงนโยบายหรือพิจารณาว่า

นโยบายนั้นควรยุติลงหรือควรปรับปรุงและดำเนินการต่อไปเช่นการดำเนินนโยบายรถปาร์ตีของกรุงเทพฯที่เมื่อเวลาผ่านไประยะหนึ่งก็ได้มีการนำมาพิจารณาว่าควรดำเนินการอย่างไรเพื่อให้การเดินรถการกล่าวส่งผลดีต่อประชาชนมากที่สุด

2.1.4.2 ฝ่ายตุลาการ ฝ่ายตุลาการเข้ามามีบทบาทในการบังคับใช้กฎหมายต่าง ๆ รวมทั้งการตีความกฎหมายระเบียบและข้อบังคับที่หน่วยงานของรัฐกำหนดขึ้นในการปฏิบัตินโยบายโดยอาจเป็นการทบทวนการตัดสินใจของหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบกล่าวได้ว่าฝ่ายตุลาการมีบทบาททั้งอำนวยความสะดวกปิดกั้นรวมทั้งลบล้างการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัตินอกจากนั้นยังเข้ามาเกี่ยวข้องเมื่อมีการฟ้องร้องดำเนินคดีที่เกี่ยวกับการปฏิบัตินโยบายด้วยเช่นการฟ้องร้องกรณีชายวีซีดีภาพยนตร์โดยไม่มีใบอนุญาต เป็นต้น

2.1.4.3 หน่วยงานของรัฐ การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นภารกิจหลักของหน่วยงานของรัฐ กล่าวได้ว่าการทำงานที่ของหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบการนำนโยบายไปปฏิบัติมีผลอย่างสำคัญต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของนโยบายทั้งสิ้นสืบเนื่องจากระดับความสามารถของหน่วยงานนั้น ๆ ในการจัดระเบียบองค์การให้สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพรวมทั้งสามารถที่จะหลีกเลี่ยงจากอิทธิพลทางการเมืองรวมถึงการปฏิบัตินโยบายโดยไม่รักษาผลประโยชน์ เฉพาะของส่วนตนและการประสานสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานและกลุ่มบุคคลหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องโดยทั่วไปนั้นนโยบายที่ต้องอาศัยความร่วมมือหรือการประสานการปฏิบัติกับหน่วยงานหรือกลุ่มบุคคลจำนวนมากมักมีแนวโน้มว่าจะประสบปัญหาในการนำไปปฏิบัติ

2.1.4.4 เจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐในระดับต่าง ๆ มีส่วนเกี่ยวข้องหรือส่งผลอย่างมากต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติโดยผู้บริหารระดับสูงของหน่วยงานมีความสำคัญอย่างมากในการให้การสนับสนุนนโยบายขณะที่ผู้บริหารระดับกลางและระดับต้นทำหน้าที่ในการบริหารและดำเนินการตามแผนงานโครงการหรือผู้นำของเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือผู้ปฏิบัติซึ่งมีหน้าที่ดำเนินงานตามโครงการหรือให้บริการแก่ประชาชนโดยตรงในส่วนของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นผู้ปฏิบัติก็มีความสำคัญต่อการดำเนินการไปปฏิบัติเช่นกันโดยบุคคลเหล่านี้เป็นผู้ที่ติดต่อกับประชาชนผู้รับผลของรัฐบาลโดยตรงซึ่งในการปฏิบัตินโยบายสามารถใช้วิจารณญาณในการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ซึ่งอาจมีการตีความหรือบิดเบือนข้อมูลบางประการที่ประชาชนควรได้รับทั้งโดยตั้งใจและไม่ตั้งใจซึ่งย่อมส่งผลกระทบต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำไปปฏิบัติได้

2.1.4.5 องค์กรที่ไม่ใช่หน่วยงานของรัฐ องค์กรที่ไม่ใช่หน่วยงานของรัฐมีบทบาทสำคัญในการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติโดยองค์กรเหล่านี้มักเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางปฏิบัติดำเนินการตามนโยบายและควบคุมการปฏิบัตินโยบายเช่นสหภาพแรงงานกลุ่มสิทธิมนุษยชนกลุ่มผลประโยชน์หรือคณะกรรมการย่อยในพื้นที่หรือในหมู่บ้านซึ่งรับการจัดตั้งขึ้นเพื่อรับผิดชอบการดูแลพัฒนาด้านเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรมของชุมชนการนำนโยบายไปปฏิบัติอาจมีช่องโหว่ที่กลุ่มผลประโยชน์จะหาทางแก้ไขให้เป็นประโยชน์ต่อกลุ่มได้ในบางครั้งผลของการนำไปปฏิบัติอาจกระทบผลประโยชน์ของกลุ่มเช่นมาตรการควบคุมราคาขายน้ำดื่มย่อมมีผลต่อกลุ่มเจ้าของร้านอาหารภัตตาคารหรือกลุ่มผลประโยชน์ก็อาจทำการประเมินผลและเสนอแนะแนวทางแก้ไขเพื่อให้รับพิจารณาดำเนินการปรับปรุงนโยบายสาธารณะ

2.1.4.6 ผู้ได้รับผลจากนโยบาย ผู้ได้รับผลจากนโยบายได้แก่ผู้รับบริการผู้ได้รับประโยชน์หรือผู้เสียประโยชน์ทั้งในระดับบุคคลและกลุ่มโดยหากผู้ได้รับผลจากนโยบายสามารถรวมตัวกันเป็นกลุ่มอิทธิพลในกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติจะมีค่อนข้างมากทั้งในด้านการประสานประโยชน์และการ

ต่อรองการรวมกลุ่มเหล่านี้บางครั้งอาจได้รับการหนุนหลังจากนักการเมืองหรือประโยชน์ในการเลือกตั้งรวมทั้งอาจมีการหนุนหลังจากหน่วยงานของรัฐเพื่อให้การดำเนินงานของหน่วยงานของตนได้รับการสนับสนุนทางด้านงบประมาณอย่างต่อเนื่องหากมีการปฏิบัตินโยบายดังกล่าวบทบาทของประชาชนผู้ได้รับผลจากนโยบายในประเทศที่มีการปกครองในระบอบประชาธิปไตยจะมีมากทั้งกลุ่มที่ได้รับประโยชน์และกลุ่มที่เสียประโยชน์โดยกลุ่มที่ได้รับประโยชน์จะพยายามสร้างสัมพันธ์กับผู้กำหนดนโยบายและผู้รับนโยบายไปปฏิบัติเพื่อรักษาผลประโยชน์ของกลุ่มไว้ขณะที่กลุ่มผู้เสียประโยชน์ก็จะพยายามสร้างสัมพันธ์เช่นกันเพื่อให้ประโยชน์ของกลุ่มตนได้รับความสนใจจากผู้กำหนดนโยบายสาธารณะ สามารถสรุปได้ดังตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 ผู้ที่เกี่ยวข้องในการนำนโยบายไปปฏิบัติในประเทศไทย

องค์กร ระดับ	ฝ่ายการเมือง		หน่วยงาน ของรัฐ	องค์กรที่ ไม่ใช่	องค์กร ฝ่ายตุลาการ	ผู้ได้รับผล จาก นโยบาย
	องค์กรฝ่าย บริหาร	องค์กรฝ่ายนิติ บัญญัติ		หน่วยงาน ของรัฐ		
ประเทศ	- นายกรัฐมนตรี - คณะรัฐมนตรี	- สมาชิกสภา - คณะกรรมการ ฝ่ายต่าง ๆ	- กระทรวง - ทบวง - กรม - เจ้าหน้าที่รัฐ	- หน่วยงาน เอกชน - สหภาพ แรงงาน - กลุ่ม ผลประโยชน์ - สื่อมวลชน	- ศาล - อัยการ - หน่วยงาน สนับสนุน	- ผู้รับบริการ - ผู้ได้ ประโยชน์ - ผู้เสีย ประโยชน์
	- ผู้ว่าราชการ จังหวัด - รองผู้ว่า ราชการจังหวัด	- สมาชิกสภา จังหวัด - คณะกรรมการ ฝ่ายต่าง ๆ	- หน่วยงาน ระดับจังหวัด ของกระทรวง ทบวง และ กรมต่าง ๆ - เจ้าหน้าที่รัฐ ระดับจังหวัด	- หน่วยงาน เอกชนระดับ จังหวัด - สื่อมวลชน ระดับจังหวัด - กลุ่ม ผลประโยชน์ ระดับจังหวัด	- ศาลระดับ จังหวัด - อัยการ - หน่วยงาน สนับสนุน ระดับจังหวัด	- ผู้รับบริการ ระดับจังหวัด - ผู้ได้ ประโยชน์/ เสียประโยชน์ ระดับจังหวัด
ท้องถิ่น	- ผู้ว่าราชการ กรุงเทพมหานคร - นายกเมืองพัทยา - นายกเทศมนตรี - นายก อบจ. - นายก อบต.	- สมาชิกสภา กรุงเทพมหานคร - สมาชิกสภาเขต - สมาชิกสภา เมืองพัทยา - สมาชิกสภา เทศบาล - สมาชิกสภา อบจ. - สมาชิกสภา อบต.	- หน่วยงาน ระดับท้องถิ่น ของ กระทรวง ทบวง กรม - หน่วยงาน ของ อบท - พนักงาน ท้องถิ่น	- หน่วยงาน เอกชนระดับ ท้องถิ่น - สื่อมวลชน - กลุ่ม ผลประโยชน์	- ไม่มี	- ผู้รับบริการ ระดับท้องถิ่น - ผู้ได้ ประโยชน์ เสียประโยชน์ ระดับท้องถิ่น

ที่มา: จุมพล นิมพานิช. (2547). หน้า 190 – 191.

จากคำกล่าวข้างต้น พอจะสรุปได้ว่า ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ ประกอบไปด้วย ฝ่ายการเมือง ฝ่ายตุลาการ หน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ องค์กรที่ไม่ใช่หน่วยงานของรัฐ และผู้ที่ได้รับผลจากนโยบาย โดยแต่ละกลุ่มจะมีบทบาทปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ซึ่งกันและกันในแง่มุมมองที่ต่างกันออกไป องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรที่สำคัญในการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ โดยทุกฝ่ายมีส่วนเกี่ยวข้องในการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยมีเจตนาormanให้นโยบายบรรลุผลสำเร็จ

2.1.5 ปัญหาในการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ

ปัญหาในการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ นั้น นักวิชาการให้ความหมายที่สำคัญ (สุรสิทธิ์ วชิรขจร, 2549, หน้า 105 - 110) ได้แก่

2.1.5.1 ปัญหาด้านสมรรถนะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ขึ้นอยู่กับปัจจัยย่อยอีกหลายประการได้แก่

1) ปัจจัยด้านบุคลากร ที่มักจะพบว่าหน่วยงานภาครัฐมักจะมีบุคลากรที่ไม่สมดุลกับงานที่ได้รับผิดชอบ

2) ปัจจัยด้านงบประมาณ โดยจะพบว่าฝ่ายกำหนดนโยบายมักจะพยายามกำหนดนโยบายให้หน่วยงานต่าง ๆ ทำมากขึ้น แต่ในขณะเดียวกันก็จะพบว่างบประมาณที่จัดสรรให้มักจะไม่เป็นไปตามภาระหน้าที่ที่เพิ่มมากขึ้น

3) ปัจจัยด้านวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ ตลอดจนปัจจัยด้านวิชาการหรือเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องในนโยบาย

2.1.5.2 ปัญหาด้านการควบคุม หมายถึงความสามารถในการวัดความก้าวหน้าหรือผลการปฏิบัติของนโยบาย แผนงาน หรือโครงการ

2.1.5.3 ปัญหาด้านความร่วมมือและการต่อต้านการเปลี่ยนแปลง ปัญหาที่เกิดจากการต่อต้านของ ผู้ปฏิบัตินั้นมาจากสาเหตุสำคัญ 7 ประการ ได้แก่ (1) การที่นโยบายนั้นไม่ได้มาจากรากฐานความต้องการที่แท้จริงของสมาชิกในองค์กร หรือสมาชิกไม่ให้ความสำคัญต่อนโยบายนั้น (2) นโยบายส่งผลให้ดุลยพินิจในการปฏิบัติงานตลอดจนพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของสมาชิกในองค์กรต้องเปลี่ยนแปลงไป (3) หัวหน้าหน่วยปฏิบัติไม่ได้ให้การสนับสนุนนโยบายเท่าที่ควร (4) สมาชิกในองค์กรหรือหน่วยปฏิบัติทำการต่อต้าน เห็นว่าการปฏิบัติตามนโยบายจะส่งผลให้งบประมาณและอัตรากำลังของหน่วยต้องลดลงในระยะยาว อีกทั้งอาจก่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนภารกิจและหน้าที่ของบุคลากรอย่างมาก (5) สมาชิกในองค์กรหรือหน่วยปฏิบัติเห็นว่านโยบายถูกกำหนดขึ้นโดยฝ่ายบริหารที่ไม่เข้าใจสภาพความเป็นจริงในการปฏิบัติงาน (6) สมาชิกในองค์กรหรือหน่วยปฏิบัติไม่เห็นด้วยกับสาระหรือวิธีปฏิบัติในนโยบาย เพราะไม่ได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (7) สมาชิกในองค์กรหรือหน่วยปฏิบัติไม่ให้ความร่วมมือและต่อต้านเนื่องจากขาดความรู้ความเข้าใจว่าจะปฏิบัติตามนโยบายนั้นอย่างไร

2.1.5.4 ปัญหาด้านอำนาจและความสัมพันธ์กับองค์กรอื่นที่เกี่ยวข้อง ปัญหาอีกด้านหนึ่งในการนำนโยบายไปปฏิบัติคือ ปัญหาด้านนี้จะมีมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับปัจจัยย่อยหลายประการ เช่น (1) ลักษณะของการติดต่อและความสัมพันธ์ที่หนึ่งงานปฏิบัติมีกับหน่วยที่ควบคุมนโยบายดังกล่าว (2) ระดับความจำเป็นที่หน่วยปฏิบัติจะต้องแสวงหาความร่วมมือหรือทำการตกลงกับหน่วยงานอื่น ๆ และ (3) ระดับของความเป็นไปได้ที่เจ้าหน้าที่ของแต่ละหน่วยจะสามารถทำงานร่วมกันได้

2.1.5.5 ปัญหาด้านความสนับสนุนและความผูกพันขององค์กรหรือบุคคลสำคัญ องค์กรหรือบุคคลสำคัญที่กล่าวมานี้ หมายถึง กลุ่มอิทธิพล กลุ่มผลประโยชน์นักการเมือง ข้าราชการระดับสูง

ตลอดจนสื่อมวลชน เป็นต้น องค์การหรือบุคคลสำคัญดังกล่าวอาจให้การสนับสนุนทางการเมือง เงินทุนงบประมาณ ตลอดจนสามารถสร้างอุปสรรคหรือการต่อต้านได้ตลอดเวลาตามสภาวะอำนาจและสถานการณ์ กล่าวโดยสรุปคือ การนำนโยบายไปปฏิบัติจะเกิดอุปสรรคมากขึ้นขึ้นอยู่กับ

- 1) ผู้รับผิดชอบหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติมีความสัมพันธ์กับฝ่ายการเมืองหรือฝ่ายบริหารหรือไม่
- 2) กลุ่มอิทธิพลกลุ่มผลประโยชน์ที่เกี่ยวข้องมีความเข้าใจและเห็นประโยชน์ของนโยบายมากขึ้นเพียงใด
- 3) ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติกับสื่อมวลชนมีความสำคัญในการสร้างแนวร่วม และความน่าเชื่อถือของนโยบาย
- 4) บุคคลสำคัญให้ความสนับสนุนนโยบายเพียงใด

2.1.5.6 ปัญหาความซ้ำซ้อนของนโยบายและผู้รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ปัญหาที่มักเกิดขึ้นก็คือ การแย่งงานกันทำ หรือเกิดการแข่งขันในการให้บริการระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ โดยอาจเป็นไปในรูปแบบของการให้บริการมากเกินไป หรือไม่ก็เป็นการบังคับใช้กฎระเบียบในลักษณะที่หย่อนยานกว่าที่ควรจะเป็น นอกจากนี้แล้วความซ้ำซ้อนของนโยบายจะเพิ่มปัญหามากขึ้นในกรณีที่นโยบายที่กำหนดขึ้นภายหลังขัดแย้งกับนโยบายที่กำหนดขึ้นก่อนโดยไม่มีกรยกเลิกนโยบายเดิม ปัญหาของการนำนโยบายไปปฏิบัติของหน่วยงานหรือองค์กรนั้น จะมีสูงขึ้นเป็นอย่างมาก ถ้าบุคลากรในองค์กรไม่ให้ความร่วมมือหรือต่อต้านการเปลี่ยนแปลงที่เป็นผลมาจากนโยบายนั้น ซึ่งเกิดจากเรื่องของอำนาจและความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติกับองค์กรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง จะมีมากขึ้นขึ้นอยู่กับเงื่อนไขหรือปัจจัย เช่น

- 1) ลักษณะของการติดต่อและความสัมพันธ์ของหน่วยงานและหน่วยงานหรือส่วนราชการที่ควบคุมนโยบายนั้น ๆ
- 2) ความจำเป็นที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบจะต้องแสวงหาความร่วมมือ พึงพา หรือทำ ความตกลงกับหน่วยงานหลักอื่น ๆ
- 3) ความเป็นไปได้ที่เจ้าหน้าที่ของแต่ละหน่วยงานจะสามารถทำงานร่วมกันได้

2.1.6 ปัญหาการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เมื่อนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ ก็อาจต้องประสบกับปัญหาดังที่กล่าวถึงข้างต้นเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ปัญหาที่เด่นชัดที่สุดที่เกิดขึ้นเมื่อท้องถิ่นนำสาธารณะไปปฏิบัติซึ่งรวมทั้งนโยบายสาธารณะที่กำหนดโดยส่วนกลาง และนโยบายสาธารณะที่กำหนดโดยท้องถิ่นเองปัญหาดังกล่าว ได้แก่ ปัญหาด้านทรัพยากร ปัญหาด้านการประสานงานและความร่วมมือ และปัญหา ด้านความขัดแย้งของผลประโยชน์ ดังนี้

2.1.6.1 ปัญหาด้านทรัพยากร ที่ชัดเจนได้แก่ปัญหาความไม่เพียงพอของทรัพยากร โดยเฉพาะสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีขนาดเล็ก ซึ่งปัญหาความไม่เพียงพอนี้เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลายแห่งไม่มีความพร้อมที่จะบริการถ่ายโอนภารกิจตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ พ.ศ. 2542 ปัญหาทรัพยากรแยกได้เป็นปัญหาด้าน คน เงิน และวัสดุอุปกรณ์

2.1.6.2 ปัญหาด้านคน ประกอบตัวปัญหาทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ โดยเฉพาะในส่วนของบุคลากรฝ่ายประจำ ซึ่งนอกจากจะถูกจำกัดด้วยกรอบอัตรากำลังแล้ว ยังมีข้อจำกัดด้านงบประมาณสำหรับการจ่ายเงินเดือนและการกำหนดตำแหน่งซึ่งต้องเป็นไปตามมาตรฐานคณะกรรมการบริหารงาน

บุคคลของท้องถิ่นกำหนด ปัญหาด้านคนมักเกิดกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็ก สำหรับองค์กรบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ อัตรากำลังมักไม่มีปัญหา ต่างไปจากองค์กรบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก พบว่า อัตรากำลังมักไม่เพียงพอ บางแห่งขาดแคลนบุคลากรบางประเภท เช่น ช่างโยธา เจ้าหน้าที่การเงิน เป็นต้น จุมพล หนีมพานิช (2547, หน้า 332) ยิ่งไปกว่านั้น แม้จะสามารถจ้างลูกจ้างเพิ่มขึ้นจากตำแหน่งที่มีอยู่ในบัญชีที่กำหนด แต่ยังมีปัญหาการใช้ระบบอุปถัมภ์ในการจัดจ้าง ซึ่งย่อมส่งผลโดยตรงต่อความมีคุณค่าของบุคลากร โดยเฉพาะเมื่อการนำนโยบายไปปฏิบัติจะต้องมีการดำเนินงานตามระเบียบของทางราชการ ทั้งด้านการเงินการบัญชี การพัสดุ ซึ่งหากบุคลากรขาดความรู้ ความเข้าใจ ในกฎ ระเบียบ ย่อมทำให้การปฏิบัติหน้าที่ติดขัดล่าช้า ส่งผลทางลบต่อการบรรลุเป้าหมายของการดำเนินนโยบาย

2.1.6.3 ปัญหาด้านการเงินการขาดแคลนงบประมาณ เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งทำให้ท้องถิ่นต้องพึ่งพาเงินอุดหนุนจากรัฐบาลส่งผลต่อความไม่คล่องตัวในการดำเนินนโยบายสาธารณะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการรับถ่ายโอนภารกิจนอกจากนั้นยังมีปัญหางบประมาณที่ได้รับมีความล่าช้าทำให้ไม่สามารถดำเนินงานตามที่กำหนดไว้ในแผนได้บ่อยครั้งต้องมีการปรับเปลี่ยนแผนมีการปรับเปลี่ยนการใช้จ่ายเงินจากที่กำหนดไว้เดิมนำไปสู่ปัญหาความไร้ระเบียบหรือขาดวินัยทางการเงินปัญหาด้านทรัพยากรการเงินนี้มาควบคู่ไปกับปัญหาทรัพยากรด้านคนและด้านวัสดุอุปกรณ์

2.1.6.4 ปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์ สมรรถนะองค์การจะลดลงหากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีวัสดุอุปกรณ์หรือเครื่องมือเครื่องใช้เพียงพอโดยเฉพาะเมื่อการปฏิบัติตามนโยบายมีลักษณะที่ต้องใช้วิทยาการหรือเทคโนโลยีเข้ามาเกี่ยวข้องเช่น เครื่องมืออุปกรณ์ที่มีความจำเป็นได้แก่ เครื่องโทรศัพท์โทรสารเครื่องถ่ายเอกสารเครื่องคอมพิวเตอร์สำหรับใช้ในสำนักงานโดยเฉพาะองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็กบางแห่งยังไม่มีอาคารที่สำหรับใช้เป็นที่ทำการยังคงต้องใช้วิธีเช่าอาคารสถานที่สำหรับการสำหรับการทำงานในหน้าที่ (จุมพล หนีมพานิช, 2547, หน้า 394)

2.1.6.5 ปัญหาการประสานงานและความร่วมมือ ในการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นจะต้องมีการประสานงานและความร่วมมือทั้งภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเองและการประสานงานและความร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับหน่วยงานอื่น ประเด็นปัญหานั้นเกิดจากอำนาจและความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติกับองค์กรอื่นที่เกี่ยวข้องซึ่งจะเกิดขึ้นได้มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับเงื่อนไขและประการ (จุมพล หนีมพานิช, 2547, หน้า 202) ได้แก่

- 1) ลักษณะการติดต่อและความสัมพันธ์ระหว่างกัน
 - 2) ระดับความจำเป็นที่หน่วยปฏิบัติจะต้องแสวงหาความร่วมมือพึ่งพาหรือทำความตกลงกับหน่วยงานอื่น ๆ
 - 3) ระดับความเป็นไปได้ที่เจ้าหน้าที่ของแต่ละหน่วยงานจะสามารถทำงานร่วมกันได้
- การประสานงานหรือขอความร่วมมือดังกล่าวเช่นการประสานงานกับหน่วยงานที่มีเจ้าหน้าที่ในการจัดให้มีแสงสว่างน้ำสะอาดเพื่อการปฏิบัตินโยบายให้การบริการสาธารณสุขโรคต่าง ๆ ในพื้นที่ทางการจัดสร้างระบบประปาออกคลองระบายน้ำรวมไปถึงการขยายเขตไฟฟ้าให้ได้มาตรฐานและพอเพียงหรือการประสานงานเพื่อขอความช่วยเหลือและอุปกรณ์หรือเทคโนโลยีทางการเกษตรเพื่อดำเนินนโยบายส่งเสริมสนับสนุนกลุ่มเกษตรกรในพื้นที่รวมถึงการขอความร่วมมือจากกลุ่มอิทธิพลหรือกลุ่มผลประโยชน์ต่าง ๆ เพื่อขอความช่วยเหลือสนับสนุนในการปฏิบัตินโยบายซึ่งทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้ล้วนเป็นเรื่องของการปฏิสัมพันธ์ซึ่งเน้นการประสานผลประโยชน์และการต่อรองสำคัญ

ปัญหาเกิดขึ้นเมื่อไม่มีความสมดุลระหว่างระดับความจำเป็นในการพึ่งพาระหว่างหน่วยงานระดับการติดต่อและความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรและระดับความเป็นไปได้ที่เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานต่างกันจะทำงานร่วมกันได้นอกจากนั้นปัญหายังอาจเกิดขึ้นได้หากนโยบายขัดต่อประโยชน์ของหน่วยงานหรือกลุ่มบุคคลที่ต้องพึ่งพา รวมไปถึงปัญหาเป้าหมายหรือเจตนาของผู้บริหารในการประสานหรือขอความร่วมมือว่าเป็นไปเพื่อประโยชน์ของส่วนรวมหรือส่วนตนหรือมีปัญหา “ผลประโยชน์ทับซ้อน” ซึ่งหากมีเจตนาหรือวาระซ่อนเร้นดังกล่าวย่อมส่งผลกระทบต่อโอกาสการเบี่ยงเบนของเป้าหมายนโยบายสาธารณะที่นำไปปฏิบัติได้

2.1.6.6 ปัญหาความขัดแย้งของผลประโยชน์ หมายถึงปัญหาการใช้โอกาสจากการนำนโยบายไปปฏิบัติเพื่อสร้างประโยชน์แก่ตนเองเป็นปัญหาความขัดแย้งระหว่างประโยชน์ส่วนตนและส่วนรวมเกิดจากการตัดสินใจของผู้บริหารหรือผู้บังคับบัญชาที่ไม่เป็นอิสระแต่ให้น้ำหนักกับประโยชน์ส่วนตนที่จะได้รับจากการนำนโยบายไปปฏิบัติเหนือประโยชน์สาธารณะโดยผลประโยชน์ส่วนตัวนั้นหมายรวมถึงพวกหรือประโยชน์จากการทำโครงการตามนโยบายสาธารณะความขัดแย้งนี้ส่งผลเช่นทำให้เกิดการยกเลิกการปฏิบัตินโยบายอธิการไม่จัดเก็บภาษีหรืองดเว้นการลงโทษผู้กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดที่เป็นพวกพ้องเพราะเกรงจะเสียฐานเสียงผลที่สำคัญอีกประการหนึ่งของความขัดแย้งด้านผลประโยชน์คือการเบี่ยงเบนในการปฏิบัตินโยบายเช่นการที่ผู้บริหารกำหนดให้โครงการตามนโยบายต้องจัดตั้งในที่ดินของตนอาทิการสร้างท่าอากาศยานซึ่งต่อมาต้องปิดลงเพราะไม่มีการใช้งานเนื่องจากสถานที่ไม่เหมาะสม เป็นต้น

2.1.6.7 รูปแบบประการหนึ่งซึ่งเป็นปัญหามากที่สุดของความขัดแย้งระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมในทุกประเภทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้แก่การที่สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นดำเนินธุรกิจกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตัวเองเป็นสมาชิกรวมทั้งการเข้ามาเป็นคู่สัญญากับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังนี้

1) การเป็นผู้รับเหมาก่อสร้างในโครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งมีทั้งการที่สมาชิกสภาและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้รับเหมาเองหรือเป็นหุ้นส่วนการที่ญาติหรือภรรยาเป็นผู้รับเหมาและกรณีที่สมาชิกสภารับมอบอำนาจมาดำเนินการแทน

2) การจัดซื้อที่ดินของตนเองเกิดขึ้นได้เมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินนโยบายเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานซึ่งส่งผลให้ต้องมีโครงการก่อสร้างและจำเป็นต้องมีการซื้อที่ดินเพื่อทำโครงการเช่นสถานที่ทำการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเองโรงบำบัดน้ำเสียที่ดินสำหรับการกำจัดขยะหรือสถานีน้ำประปาปัญหาคือท้องถิ่นมักไม่สามารถซื้อที่ดินได้ตามราคาที่กำหนดในงบประมาณหรือรัฐต้องเสียเงินมากขึ้นเพราะราคาที่ดินแพงเกินจริงหรือผู้บริหารกำหนดที่ตั้งโครงการในพื้นที่ที่ดินเองมีที่ดินอยู่เพื่อขายที่ดินของตนเองในราคาที่สูงทั้งที่เป็นบุคคลที่ต้องรักษาประโยชน์สาธารณะส่งผลให้การปฏิบัติและระบายเบี่ยงเบนจากเป้าหมายที่กำหนดเดิม

3) การขายบริการหรือวัสดุอุปกรณ์การให้เข้าทรัพย์สินกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเช่นการเช่ารถไปทัศนศึกษาของคณะผู้บริหารและพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามนโยบายพัฒนาบุคลากรหรือกรณีให้เช่าที่ดินของตนเองเพื่อสร้างที่พักคนงานตามนโยบายส่งเสริมคุณภาพชีวิต เป็นต้น

ปัญหาความขัดแย้งระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวมดังกล่าวบ่งบอกถึงจริยธรรมผู้นำหรือผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยหลายกรณีเกิดขึ้นเมื่อมีการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติเป็นการอาศัยหรือฉกฉวยประโยชน์จากการปฏิบัตินโยบายซึ่งย่อมมีผลประโยชน์ที่ส่วนรวมพึงได้รับจากนายนอกจากการนำนโยบายไปปฏิบัติรวมทั้งในหลายกรณีส่งผลให้เกิดการเบี่ยงเบนในเป้าหมายของนโยบาย

2.1.7 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จหรือการล้มเหลวในการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ

การศึกษาถึงการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยเฉพาะปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ นั้น ถือได้ว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จในกระบวนการนโยบายสาธารณะด้วย ซึ่งจากการศึกษาตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติในหัวข้อที่ผ่านมาจะพบว่า มีปัจจัยที่เกี่ยวข้องกันและส่งผลต่อการบรรลุผลสำเร็จของนโยบายในหลายปัจจัย ดังความเห็นของนักวิชาการต่อไปนี้

สมบัติ อารงธัญวงศ์ (2549, หน้า 368) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติว่ามี 6 ประเด็นหลัก ได้แก่

1. แหล่งที่มาของนโยบาย (Source of Policy) ประกอบด้วย
 - 1.1) แลกเปลี่ยนหรือคำสั่งของฝ่ายบริหาร
 - 1.2) เนื้อหาหรือรายละเอียดในกฎหมาย
 - 1.3) ความร่วมมือระหว่างฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหารในการประกาศใช้กฎหมายที่ถือว่าเป็นนโยบายสำคัญของรัฐบาลนั้น
 - 1.4) ชำราขการระดับสูง ผู้มีหน้าที่ในการริเริ่มการก่อรูปนโยบายและการพัฒนาทางเลือกนโยบาย
 - 1.5) การพิจารณาและการวินิจฉัยของศาลคำพิพากษาถือเป็นที่สุดคือนโยบายสาธารณะที่สำคัญของทุกสังคม

2. ความชัดเจนของนโยบาย (Clarity of Policy) ทั้งนี้ ความชัดเจนของนโยบายถือเป็นรากฐานสำคัญสำหรับความมุ่งหมายของนโยบายทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ และ นโยบายที่มีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน จะส่งเสริมให้การนำนโยบายไปปฏิบัติมีความสอดคล้องกัน และบรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งความชัดเจนของวัตถุประสงค์ขึ้นอยู่กับ

- 2.1) การระบุสภาพปัญหาของนโยบายอย่างครบถ้วน
- 2.2) การกำหนดผู้ที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาอย่างชัดเจน
- 2.3) การกำหนดกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับผลกระทบจากการแก้ปัญหา
- 2.4) การประเมินทรัพยากรที่ต้องใช้ในการแก้ปัญหาอย่างเหมาะสม

3. การสนับสนุนนโยบาย (Support for Policy) ทั้งนี้ การสนับสนุนทางการเมืองที่มากพอเป็นสิ่งจำเป็น แต่มีค่าใช้จ่ายที่เพียงพอสำหรับการที่จะนำนโยบายไปปฏิบัติให้ประสบผลสำเร็จ โดยปัจจัยที่นำมาประกอบการพิจารณาเรื่องการสนับสนุนนโยบาย ได้แก่

- 3.1) ระดับความสนใจของผู้ริเริ่มนโยบาย ซึ่งขึ้นอยู่กับ
- 3.2) ระยะเวลาในการเอาใจใส่ของบุคคล หรือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- 3.3) อำนาจของผู้กำหนดนโยบายที่มีความเป็นเอกภาพ
- 3.4) ระดับความสนใจของกลุ่มผลประโยชน์ทั้งสองฝ่ายคือฝ่ายที่ได้และฝ่ายที่เสีย

4. ความซับซ้อนในการบริหาร (Complexity of Administration) ทั้งนี้ การนำนโยบายไปปฏิบัติในมิติของการประสานงานระหว่างองค์การต่าง ๆ แต่ละองค์การอาจมีการเพิ่มวัตถุประสงค์ส่วนตัวเข้าไปทำให้นโยบายมีการเบี่ยงเบนไปจากเดิม และเพื่อให้มั่นใจว่าโครงการต่าง ๆ ถูกนำไปปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ จึงต้องมีการประเมินผลโครงการ การกำหนดเป้าประสงค์และการพิจารณาเรื่องปัจจัยกระตุ้นและสิ่งจูงใจของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติด้วย ซึ่งจะช่วยให้การนำนโยบายไปปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล องค์การผู้นำนโยบายไปปฏิบัติไม่ควรมี ลักษณะที่มีความซับซ้อนสูง หรือมีสายบังคับบัญชายาวเกินไป เพราะจะส่งผลต่อการบิดเบือน วัตถุประสงค์ของนโยบาย

5 สิ่งจูงใจผู้ปฏิบัติ (Incentives for Implementers) โดยในประเด็นนี้เกี่ยวข้องกับ โดยตรงกับการทำงานและปัจจัยกระตุ้นที่ทำให้ผู้ปฏิบัติมีความมุ่งมั่นที่จะทำงานให้สำเร็จ ซึ่งระบบราชการไทยขาดการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่อง “สัญญาณด้านการตลาด” ทำให้ลำบากในการที่จะเข้าใจ ว่าอะไรคือสิ่งจูงใจรางวัล หรือการลงโทษสำหรับผู้ที่น่านโยบายไปปฏิบัติ ดังนั้นเพื่อให้การ ดำเนินการของนโยบายประสบความสำเร็จจริงจึงควรที่จะต้องมีการจัดสรรงบประมาณที่เพียงพอต่อ องค์กรผู้ปฏิบัติ

6. การจัดสรรทรัพยากร (Resource Allocation) เป็นไปเพื่อสนับสนุนให้การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติเกิดความเหมาะสมและเพียงพอ ซึ่งในทุกสังคมมีทรัพยากรเช่น เงินทุน เวลา และบุคคลกรอย่างจำกัด การใช้ทรัพยากรต้องคำนึงถึงการจัดลำดับความสำคัญของแผนงานและโครงการ รวมถึงกลยุทธ์ในการใช้ทรัพยากรให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ทั้งนี้ ผู้กำหนดนโยบายและ ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติต้องตระหนักถึงประโยชน์หรือต้นทุนที่ไม่ได้คาดไว้ หรือที่เรียกว่า “ผลกระทบภายนอก” ด้วย ซึ่งจะเห็นได้ว่าการนำเอานโยบายไปปฏิบัตินั้นเป็นศาสตร์ที่ต้องอาศัย องค์กรความรู้ที่หลากหลายแบบ สหวิทยาการเพื่อให้สามารถมองและบริหารได้อย่างครอบคลุมและ รอบคอบเพื่อให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย

วเรตซ์ จันทรศร (2551, หน้า 463-466) สรุปปัจจัยที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติจำนวน 12 ปัจจัย ดังนี้

1. ปัจจัยด้านนโยบาย ประกอบด้วย

- 1.1) ความแตกต่างในประเภทของนโยบาย
- 1.2) ความสามารถในการแก้ปัญหาของนโยบาย
- 1.3) ความสามารถของนโยบายในการกำหนดโครงสร้างการ ปฏิบัติงาน
- 1.4) ความชัดเจนของวัตถุประสงค์และเป้าหมายของนโยบาย
- 1.5) มีทฤษฎีที่เหมาะสมรองรับ
- 1.6) ความสอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย
- 1.7) ความสอดคล้องกับนโยบายจากส่วนกลางและนโยบายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
- 1.8) ความสอดคล้องกับความเป็นจริง
- 1.9) การกำหนดตัวชี้วัดและมาตรฐานของการบรรลุผลสำเร็จไว้อย่างชัดเจน
- 1.10) การปฏิบัติตามนโยบายสามารถทำให้เกิดการบรรลุผลตามเป้าหมาย
- 1.11) การนำนโยบายมาทดลองใช้ในกลุ่มเป้าหมายบางส่วน ทั้งนี้ ปัจจัยด้านนโยบายก่อน

มีการนำนโยบายนั้นไปปฏิบัติผู้เกี่ยวข้องควรตรวจสอบก่อนว่านโยบายนั้น สามารถช่วยให้มีการกำหนดโครงสร้างการปฏิบัติงานได้หรือไม่ นโยบายมีความชัดเจนเพียงใด สามารถทำให้ผู้ปฏิบัติเข้าใจได้ตรงกันหรือไม่ นโยบายนั้นสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรมมากน้อยเพียงใด

2. ปัจจัยด้านการกำหนดภารกิจและการมอบหมายงาน (การสื่อสารและกิจกรรม ส่งเสริมการนำนโยบายไปปฏิบัติ) ประกอบด้วย

- 2.1) ขั้นตอนการปฏิบัติงานที่มีความชัดเจน
- 2.2) ความสอดคล้องของโครงการที่มีต่อเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย
- 2.3) หลักวิธีการปฏิบัติงานเข้าใจง่าย
- 2.4) การกำหนดกฎระเบียบการปฏิบัติงาน
- 2.5) การกำหนดบทลงโทษและการให้รางวัล
- 2.6) การจัดสรรอำนาจหน้าที่ ทั้งนี้ ปัจจัยด้านการกำหนดภารกิจและการมอบหมายงาน

ผู้บริหารต้องตรวจสอบว่านโยบายสามารถถ่ายทอดออกมาเป็นแผนงานหรือโครงการแล้ว มีความสอดคล้อง

กันหรือไม่ มีการกำหนดวิธีการปฏิบัติงานอย่างชัดเจนหรือไม่หรือสามารถกำหนดกฎระเบียบเพื่อป้องกันการใช้ดุลพินิจมากนักองเพียงใด

3. ปัจจัยด้านทรัพยากร ประกอบด้วย

- 3.1) ความพอเพียงของทรัพยากรทางการเงิน
- 3.2) ความพร้อมทางด้านวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้และสถานที่
- 3.3) ความเหมาะสมของการจัดสรรทรัพยากรทางการเงิน
- 3.4) การกระจายทรัพยากรไปยังหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งนี้ ปัจจัยด้าน ทรัพยากร ผู้บริหาร

ควรตรวจสอบว่าทรัพยากรที่นโยบายได้กำหนดไว้มีปริมาณเท่าใด มีความพร้อม ของทรัพยากรตั้งแต่วันแรกหรือไม่ จะจัดสรรทรัพยากรอย่างไร จึงจะทำให้เกิดการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด หรือควรมีเครื่องมือเครื่องใช้ อุปกรณ์ อะไรบ้างที่ต้องใช้ในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

4. ปัจจัยด้านองค์กรหรือหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ประกอบด้วย

- 4.1) ลักษณะโครงสร้างองค์กร
- 4.2) ความสามารถในการยืดหยุ่นขององค์กร
- 4.3) ความซับซ้อนของปฏิสัมพันธ์และเครือข่ายภายในองค์กร
- 4.4) ความยืดหยุ่นของการปฏิบัติงาน
- 4.5) กฎระเบียบในการดำเนินงานขององค์กร
- 4.6) จำนวนบุคลากร
- 4.7) ลักษณะของกระบวนการติดต่อสื่อสารภายในองค์กร
- 4.8) สมรรถนะในการนำนโยบายไปปฏิบัติในอดีต
- 4.9) ความเป็นทางการของปฏิสัมพันธ์ ภายในองค์กรและการ ประสานงาน
- 4.10) ระบบการสื่อสารที่เป็นแบบเปิด
- 4.11) ลักษณะการเรียนรู้ขององค์กร
- 4.12) การกำหนดมาตรฐานของการปฏิบัติงาน

ทั้งนี้ ปัจจัยด้านหน่วยงานและองค์กรที่รับผิดชอบ จะต้องตรวจสอบว่านโยบายที่ให้นั้นมีความเหมาะสมกับหน้าที่และภารกิจหลักของหน่วยงานหรือไม่ กระบวนการปฏิบัติงานและการติดต่อสื่อสารของ หน่วยงานมีความยืดหยุ่นทั้งภายในและภายนอกหรือไม่

5. ปัจจัยด้านงานบริหารและผู้นำที่กำหนดนโยบาย ประกอบด้วย

- 5.1) ภาวะผู้นำของผู้บริหาร
- 5.2) ทักษะและความเข้าใจด้านการบริหารงานอำนาจหน้าที่ของผู้บริหาร
- 5.3) ความซับซ้อนของกระบวนการตัดสินใจ
- 5.4) การสนับสนุนของผู้บริหาร
- 5.5) การมีส่วนร่วมของผู้บริหาร
- 5.6) ระดับความเข้าใจในสภาพความเป็นจริงในการให้บริการของ ผู้บริหารหรือผู้กำหนด

นโยบาย

- 5.7) ความสามารถในการสร้างแรงจูงใจให้ผู้ปฏิบัติงาน
- 5.8) การสร้างให้เกิดความผูกพันต่อสมาชิกในองค์กรด้วยกัน
- 5.9) ความสามารถของผู้บริหารในการแก้ไขปัญหาความล่าช้าที่เกิดขึ้น

ทั้งนี้ ปัจจัยด้านผู้บริหารและผู้กำหนดนโยบาย จะต้องพิจารณาว่าผู้บริหารนโยบายนั้นมีทักษะ ความรู้ความสามารถและความเข้าใจในนโยบายมากน้อยเพียงใด ผู้บริหารมีส่วนเกี่ยวข้องกับ การกำหนดนโยบายหรือไม่ และกำหนดนโยบายนั้นมาจากความต้องการของกลุ่มเป้าหมายหรือไม่มีความเป็น ผู้นำมากน้อยเพียงใด สามารถบริหารความล่าช้าและปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้หรือไม่ หรือมีคุณภาพจะเป็นที่ ยอมรับและเหมาะสมกับภารกิจของนโยบายหรือไม่

6. ปัจจัยด้านบุคลากรผู้ปฏิบัติงาน ประกอบด้วย

- 6.1) การคัดสรรเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน
- 6.2) บุคลิกภาพของผู้ปฏิบัติ
- 6.3) ทักษะที่มีต่อนโยบาย
- 6.4) ทักษะการดำเนินงานและความรู้ ความสามารถ
- 6.5) ระดับการยอมรับในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย
- 6.6) ความเต็มใจในการปฏิบัติงาน
- 6.7) ทิศทางในการตอบสนองต่อนโยบายของผู้ปฏิบัติ
- 6.8) ความสามารถในการทำงานเป็นทีม
- 6.9) ความจงรักภักดีต่อองค์กร
- 6.10) ขอบเขตของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นต่อผู้ปฏิบัติงาน
- 6.11) ความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจาก นโยบาย
- 6.12) ความสามารถเจรจาต่อรอง
- 6.13) ความสามารถในการเรียนรู้จากประสบการณ์
- 6.14) บุคลากรได้รับการฝึกอบรม

ทั้งนี้ ปัจจัยด้านผู้ปฏิบัติงาน จะต้องพิจารณาถึงกระบวนการคัดสรรเจ้าหน้าที่ว่ามีความเหมาะสมกับภารกิจที่จะต้องทำหรือไม่ ผู้ปฏิบัติมีทัศนคติต่อนโยบายอย่างไรยอมรับในเป้าหมายของ นโยบายหรือไม่ มีความรู้ความสามารถ เพียงพอต่อการปฏิบัติงานหรือไม่ มีความเต็มใจที่จะปฏิบัติงานตาม นโยบายมากน้อยเพียงใด

7. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ประกอบด้วย

- 7.1) ผลกระทบจากสภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเทคโนโลยี
- 7.2) ผลกระทบจากการต่อต้านและคัดค้านนโยบายจากฝ่ายต่าง ๆ
- 7.3) ผลกระทบต่อศีลธรรมของสังคม
- 7.4) การสนับสนุนทางการเมืองและกฎหมาย
- 7.5) การสนับสนุนจากหน่วยงานการของรัฐและหน่วยงานท้องถิ่น
- 7.6) การเข้าไปมีส่วนร่วมของบุคคลภายนอก
- 7.7) ความสนใจของสื่อมวลชนต่อปัญหาที่เกิดขึ้น
- 7.8) ทิศทางของความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมของนโยบายและการนำไปปฏิบัติ

ทั้งนี้ ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมผู้บริหารจำเป็นต้องคำนึงถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น ต่อนโยบายที่มาจากสภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเทคโนโลยี ตลอดจนผลกระทบที่ไม่คาดคิด เช่น การต่อต้านนโยบาย การคัดค้านจากผู้เสียผลประโยชน์

8. ปัจจัยด้านกลุ่มเป้าหมายและประชาชนผู้รับบริการ ประกอบด้วย

8.1) ทักษะที่มีต่อนโยบายการสนับสนุนจากประชาชน

8.2) ความเข้าใจในประโยชน์ที่ได้รับและผลเสียที่อาจเกิดขึ้น

ทั้งนี้ ปัจจัยด้านกลุ่มเป้าหมายและประชาชนควรมีการตรวจสอบความคิดเห็นของประชาชนต่อนโยบาย ซึ่งควรทำก่อนที่นโยบายนั้นจะนำออกมาใช้เพื่อให้ทราบถึงแนวโน้มการสนับสนุนจากประชาชน และการปฏิบัติตามนโยบายของประชาชน และหากสามารถดึงให้กลุ่มเป้าหมายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการนำนโยบายได้ตั้งแต่ต้นจนปลายก็จะสามารถสร้างการยอมรับและเพิ่มโอกาสความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติได้สูงขึ้น

9. ปัจจัยด้านการประสานงานและความร่วมมือ ประกอบด้วย

9.1) ความสามารถในการประสานงานระหว่างฝ่ายต่าง ๆ หรือองค์การที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

9.2) ความเที่ยงตรงสม่ำเสมอของการสื่อสารระหว่างองค์การ

9.3) จำนวนหน่วยงานที่เข้ามาเกี่ยวข้อง

9.4) ความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ปัจจัยด้านการประสานงานและความร่วมมือ ความทราบว่ามีหน่วยงานใดบ้างที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ ระบบการติดต่อสื่อสารระหว่างกันเป็นในรูปแบบใด

10. ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ ประกอบด้วย

10.1) รูปแบบของสื่อที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์และการติดต่อสื่อสาร

10.2) ผลกระทบจากการประชาสัมพันธ์ที่มีต่อการปฏิบัติงานและ กลุ่มเป้าหมาย

11. ปัจจัยด้านการวางแผนและการควบคุม ประกอบด้วย

11.1) ประสิทธิภาพในการดำเนินการควบคุม วิธีการควบคุม ดูแลและ ประเมินการปฏิบัติงาน

11.2) มาตรการในการกระตุ้นส่งเสริม

11.3) ผลกระทบต่อบุคลากรผู้ปฏิบัติงานที่เกิดจากการนำมาตราการในการควบคุมมาใช้

12. ปัจจัยด้านมาตรการในการตรวจตราและประเมินผล ประกอบด้วย

12.1) การประเมินผลสะท้อนกลับที่อยู่ในกระบวนการวางแผนและการออกแบบแผนงาน/โครงการ

12.2) การประเมินผลโครงการหรือนโยบายที่กำลังดำเนินอยู่

ทั้งนี้ ปัจจัยด้านการตรวจตราและประเมินผล ควรพิจารณาถึงระบบการตรวจสอบของหน่วยงานว่าเป็นที่ยอมรับจากฝ่ายต่าง ๆ มากน้อยเพียงใด รวมถึงขั้นตอนการประเมินผลที่มีครอบคลุมทุกกระบวนการในการนำนโยบายไปปฏิบัติหรือไม่สามารถดึงพลังประชาชนเข้ามาเป็นแนวร่วมในการติดตามประเมินผลได้เพียงใด เป็นต้น

เครื่องชี้วัดหรือแนวทางที่จะวัดความสำเร็จการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติมีหลายแนวทาง Ripley & Franklin, 1984 (อ้างถึงใน จุมพล หนิมพานิช, 2547, หน้า 156 - 157)

แนวทางแรก สามารถวัดได้จากระดับของความร่วมมือที่ผู้นำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติมีต่อผู้ออกคำสั่งหรือผู้กำหนดนโยบาย หากระดับของความร่วมมือสูง ระดับความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติย่อมสูงไปด้วย และในทางกลับกันหากระดับความร่วมมือมีต่ำ ย่อมหมายความว่าระดับของความล้มเหลวในการนำนโยบายไปปฏิบัติก็จะมีสูง

แนวทางที่สอง สามารถพิจารณาได้จากเงื่อนไขที่ว่า ได้มีการบรรลุผลการปฏิบัติตามนโยบายนั้นตามภาระหน้าที่ขององค์กรที่รับผิดชอบ อย่างราบรื่น และปราศจากปัญหา เพราะหากการ ปฏิบัติตามนโยบายเต็มไปด้วยความขัดแย้งหรือมี อุปสรรคเกิดขึ้นมาก ระดับของความล้มเหลวก็น่าจะมีสูงขึ้นเช่นกัน

แนวทางที่สาม สามารถวัดได้จากการที่นโยบายนั้นก่อให้เกิดผลการปฏิบัติในระยะสั้นและหรือก่อให้เกิดผลกระทบที่พึงปรารถนา ซึ่งหากการนำ นโยบายไปปฏิบัตินั้นเกิดผลในทางปฏิบัติอย่างรวดเร็ว และเป็นไปตามที่คาดหวัง ระดับความสำเร็จก็ย่อมมีสูง

2.2 แนวคิดทั่วไปเกี่ยวกับแผนพัฒนาท้องถิ่น

2.2.1 ความหมายความสำคัญของแผนพัฒนาท้องถิ่น

การที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะพัฒนาไปในทิศทางใด จำเป็นต้องมีกำหนดวิสัยทัศน์ หรือแผนงานในอนาคตและแปลงมาสู่การปฏิบัติ ดังนั้นระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. 2548 แก้ไขเพิ่มเติมถึง พ.ศ. 2561 (ฉบับที่ 3) เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพมากขึ้น สามารถนำนโยบายและข้อสั่งการของรัฐบาลและกระทรวงมหาดไทยไปปฏิบัติได้อย่างรวดเร็วมากยิ่งขึ้น และเพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีห้วงระยะเวลาที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดและแผนพัฒนาภาค ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2560 ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว เมื่อวันที่ 3 ตุลาคม 2561 เล่ม 135 ตอนพิเศษ 246 ง ระเบียบดังกล่าว มีสาระสำคัญ ดังนี้

2.2.1.1 “แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี” เป็น “แผนพัฒนาท้องถิ่น” และ “แผนพัฒนา” เป็น “แผนพัฒนาท้องถิ่น” เพื่อให้ห้วงระยะเวลาของแผนพัฒนาท้องถิ่นสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาภาค และแผนพัฒนาภูมิภาค ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2560

2.2.1.2 วาระการดำรงตำแหน่งของสมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้แทนภาคราชการ และหรือรัฐวิสาหกิจ ผู้แทนประชาคมท้องถิ่น ในคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น ผู้แทนประชาคมท้องถิ่นในคณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น และคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น จากอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี เป็นอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี

2.2.1.3 การเพิ่มเติมแผนพัฒนาท้องถิ่น ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น และประชาคมท้องถิ่น

2.2.1.4 การเปลี่ยนแปลงแผนพัฒนาท้องถิ่น ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น

2.2.1.5 การเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงแผนพัฒนาท้องถิ่นที่เกี่ยวกับโครงการพระราชดำริ งานพระราชพิธี รัฐพิธี นโยบายรัฐบาล และนโยบายกระทรวงมหาดไทย ให้เป็นอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่น

2.2.2 การประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบ แก้ไขจากอย่างน้อยปีละสองครั้ง ภายในเดือนเมษายนและภายในเดือนตุลาคมของทุกปีเป็นอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ภายในเดือนธันวาคมของทุกปี

ทั้งนี้พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 มาตรา 16 และมาตรา 17 ได้บัญญัติให้เทศบาล มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (2548, หน้า 1) การวางแผนการพัฒนาจึงมีความสำคัญต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เนื่องจากแผนการพัฒนาเป็นกรอบในการกำหนด

ทิศทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มุ่งไปสู่สภาพการณ์อันพึงประสงค์ได้อย่างเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงและมุ่งไปสู่สภาพการณ์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคต ทั้งในด้านสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม เป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้พิจารณาอย่างรอบคอบให้เห็นถึงความเชื่อมโยงระหว่างแนวทางการดำเนินงานต่าง ๆ ที่มีความเชื่อมโยง และส่งผลทั้งในเชิงสนับสนุน และเป็นอุปสรรคต่อกัน เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำมาตัดสินใจ กำหนดแนวทางการดำเนินงานและใช้ทรัพยากรการบริหารของท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้เกิดประโยชน์สาธารณะสูงสุด

นอกจากนี้ภายใต้กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นยังทำให้ประชาชนในท้องถิ่นได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ได้เห็นข้อเด่น ข้อดี โอกาสและข้อจำกัดของท้องถิ่นในการพัฒนาอย่างมีเป้าหมาย มีช่องทางในการแก้ไขปัญหาของท้องถิ่นได้อย่างเหมาะสมและครอบคลุม สามารถกำหนดกิจกรรมที่ตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นและลงมือทำงานร่วมกันได้ สามารถวางแผนจัดการกับทรัพยากรหรือทุนในท้องถิ่นทั้งทุนบุคคลและทุนสังคมที่มีอยู่ได้อย่างเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น อีกทั้งยังสามารถรับผลประโยชน์ร่วมกันได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม ก่อให้เกิดทัศนคติที่ดี เอื้ออาทรต่อกัน ปลูกฝังทัศนคติ ค่านิยมที่ดีให้กับท้องถิ่น และท้ายที่สุดสามารถหาภาคีแนวร่วมในการทำงานเพื่อพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง

การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงเป็นกระบวนการกำหนดทิศทางในอนาคตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดสภาพการณ์ที่ต้องการบรรลุและแนวทางในการบรรลุบนพื้นฐานของการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้านและเป็นระบบ ทั้งนี้ จะต้องสอดคล้องกับศักยภาพของท้องถิ่น และปัญหา/ความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นด้วย

ผู้ศึกษามีความเห็นว่า แผนพัฒนาท้องถิ่นเป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาการนำปัญหาความต้องการของท้องถิ่นมาพิจารณาและวิเคราะห์ปัญหา เพื่อมากำหนดจุดมุ่งหมาย ภารกิจ และแนวทางในการทำงานอย่างเป็นระบบ การจัดลำดับความสำคัญของปัญหา โดยคำนึงถึงผลกระทบที่ประชาชนส่วนใหญ่ได้รับและความต้องการของประชาชนรวมทั้งนโยบายของท้องถิ่นนั้น ซึ่งจะช่วยให้การกำหนดแผนงาน/โครงการของท้องถิ่นมีทิศทางที่สอดคล้องกัน และสนองตอบต่อปัญหาความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริงนอกจากนี้ทั้งเป็นการบริหารงบประมาณที่มีอยู่ให้เกิดประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดอีกด้วย

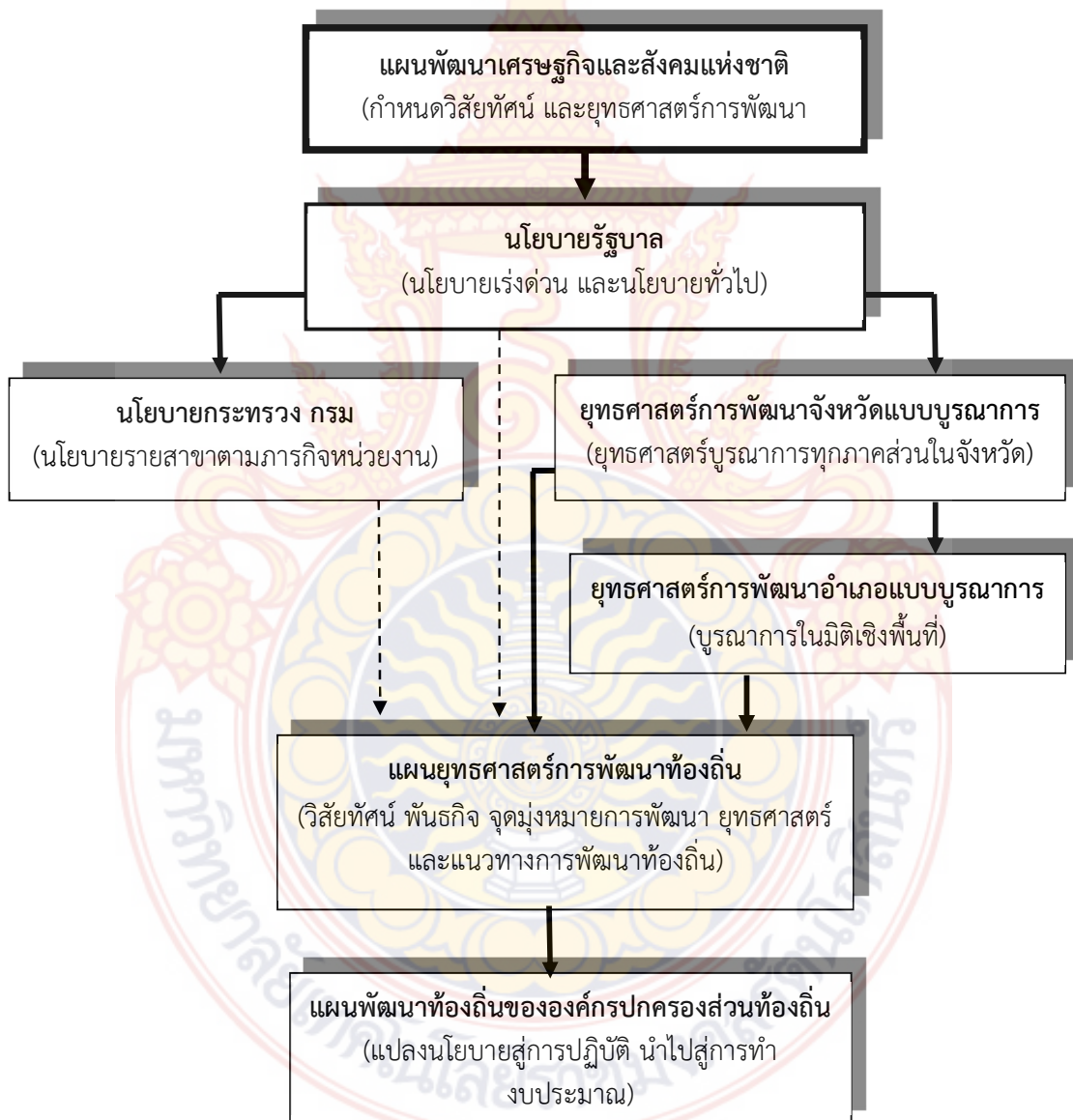
2.2.3 การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

เนื่องด้วยปัจจุบันการพัฒนาองค์กร และสถานการณ์ด้านการพัฒนาตามโครงสร้างการแบ่งงาน มีการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านจำนวนบุคลากร อำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่มีข้อระเบียบกฎหมายที่เปลี่ยนแปลงอยู่อย่างต่อเนื่อง และในการบริหารงานท้องถิ่นในพื้นที่ที่มีความสอดคล้องกับสภาพการณ์หรือบริบทในพื้นที่ ในชุมชน และประชาชนที่มีปัญหาความเดือดร้อน และความต้องการในการพัฒนาที่เปลี่ยนไปจากเดิม ตลอดจนสถานการณ์ทางการเงิน การคลังขององค์กรที่มีอยู่ค่อนข้างจำกัด และเพื่อให้เกิดการพัฒนาที่สอดคล้องกับเหตุการณ์ที่เป็นจริงและเป็นปัจจุบันมากที่สุด แผนงานและโครงการในแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561 – พ.ศ.2565) โดยปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2548 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2561

การบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะใช้แผนพัฒนาเป็นเครื่องมือในการบริหารงานซึ่งแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะมีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ จุดมุ่งหมาย ยุทธศาสตร์และแนวทางในการพัฒนาท้องถิ่น รวมทั้งการกำหนดโครงการ/กิจกรรม ตัวชี้วัดความสำเร็จของการพัฒนาในระยะยาวอย่างต่อเนื่องการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นนั้น จะมีความสอดคล้อง เชื่อมโยงกับ

วิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ และแนวทางในการพัฒนาในระดับต่าง ๆ และที่สำคัญองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องดำเนินงานเพื่อตอบสนองต่อปัญหาความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ซึ่งแสดงออกมาในรูปแบบของแผนแม่บทชุมชน

ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องตระหนักว่าแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาระดับต่าง ๆ ได้แก่แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของรัฐบาล แผนกระทรวง แผนกรม และรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ซึ่งเป็นแผนระดับชาติ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนาจังหวัดในระดับจังหวัด ตลอดจนยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอและแผนพัฒนาอำเภอในระดับอำเภอ ซึ่งในการกำหนดยุทธศาสตร์แผนพัฒนาระดับจังหวัดและอำเภอนั้น ทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาคมจะมีส่วนเกี่ยวข้องอยู่ด้วย

ภาพที่ 2.7 ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับต่าง ๆ กับแผนพัฒนาท้องถิ่น
ที่มา: แผนพัฒนาท้องถิ่นเทศบาลตำบลบ้านกรูด. (2561). หน้า 29.

ในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒาท้องถิ่น และแผนพัฒนาสามปีผู้ที่เกี่ยวข้องจำเป็นต้องตระหนักถึงขั้นตอน และกำหนดเวลาของการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาและ แผนพัฒนาของทั้ง ระดับจังหวัดและระดับอำเภอด้วย

2.2.4 ประเภทของแผนพัฒนาท้องถิ่น

กระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำและประสานแผนพัฒนา ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 กำหนดประเภทของแผนพัฒนาท้องถิ่นไว้ 2 ประเภท กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น (2548, หน้า 5) ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

2.2.4.1 “แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา” หมายความว่า ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งแสดงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจและจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนาอำเภอ

2.2.4.2 “แผนพัฒนาสามปี” หมายความว่า แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาการ อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน โครงการพัฒนาที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีความต่อเนื่องและเป็นแผนก้าวหน้าครอบคลุมระยะเวลาสามปีโดยมีการทบทวนเพื่อปรับปรุงเป็นประจำทุกปี ซึ่งการจัดทำแผนพัฒนาสามปี จะมีความเชื่อมโยงกับการจัดทำงบประมาณประจำปีอย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากการจัดทำงบประมาณในระบบมุ่งเน้นผลงาน

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นว่า การจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผ่านมา ห้วงระยะเวลาของการจัดทำแผนพัฒนา ไม่สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดซึ่งตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการ บริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. 2551 กำหนดให้แผนพัฒนาจังหวัดมีระยะเวลาสี่ปีและการจัดทำแผนพัฒนาของ อปท. ต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด จึงได้ดำเนินการจัดทำระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2559

ต่อมากระทรวงมหาดไทย พิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพมากขึ้น สามารถนำนโยบายและข้อสั่งการของรัฐบาลและกระทรวงมหาดไทยไปปฏิบัติได้อย่างรวดเร็วมากยิ่งขึ้น จึงได้ดำเนินการจัดทำระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2561 โดยแก้ไขคำว่า “แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี” เป็น “แผนพัฒนาท้องถิ่น” และ “แผนพัฒนา” เป็น “แผนพัฒนาท้องถิ่น” เพื่อให้ห้วงระยะเวลาของแผนพัฒนาท้องถิ่นสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาภูมิภาคและแผนพัฒนาภาคตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2560

2.2.4.3 “แผนการดำเนินงาน” หมายความว่า แผนการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่แสดงถึงรายละเอียดผลงานโครงการพัฒนาและกิจกรรมที่ดำเนินการจริงทั้งหมด ในพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประจำปีงบประมาณนั้น

2.2.5 องค์การในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ได้กำหนดองค์การในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นไว้สรุปได้ดังนี้ (กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น, 2548, หน้า 13)

2.2.5.1 คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นเป็นองค์การที่มีหน้าที่กำหนดแนวทางการพัฒนาของท้องถิ่นโดยพิจารณาจากอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภารกิจถ่ายโอนตามกฎหมายกำหนด แผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด กรอบนโยบาย ทิศทาง แนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด รวมไปถึงนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่นที่แถลงต่อสภาท้องถิ่น และแผนชุมชน , ร่วมจัดทำร่างแผนพัฒนา เสนอแนะแนวทางการพัฒนา และการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการจัดทำร่างแผนพัฒนา , พิจารณาร่างแผนพัฒนาและร่างแผนการดำเนินงาน , พิจารณาให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา, แต่งตั้งที่ปรึกษา คณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานอื่นเพื่อช่วยปฏิบัติงานตามที่เห็นสมควร

2.2.5.2 คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น เป็นองค์การที่มีหน้าที่จัดการทำร่างแผนพัฒนาให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนา ที่คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นกำหนด จัดทำร่างแผนการดำเนินงาน และจัดทำร่างข้อกำหนดขอบข่ายและรายละเอียดของงาน

2.2.6 การคัดเลือกและจัดลำดับความสำคัญของปัญหา

สภาพปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีมากมายแต่คงเป็นการยากที่จะดำเนินการแก้ไขได้ทุกด้าน เนื่องจากข้อจำกัดในปัจจุบันทางการบริหาร เช่น งบประมาณไม่เพียงพอ บุคลากร และวัสดุอุปกรณ์ของท้องถิ่นมีจำกัด เป็นต้น ดังนั้น การวางแผนพัฒนาจึงจำเป็นต้องมีการคัดเลือกและจัดลำดับความสำคัญของปัญหา เพื่อจะทราบว่า จะดำเนินการแก้ไขปัญหาใดก่อนหลังในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องประชุมพิจารณาเพื่อดำเนินการ (กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น, 2548, หน้า 17 - 18) ดังต่อไปนี้

2.2.6.1 คัดเลือกปัญหา

1) พิจารณาบทวนปัญหาว่าตามสภาพข้อเท็จจริงแล้วเป็นปัญหาจริงหรือไม่ ทั้งนี้ อาจพิจารณาจากข้อเท็จจริง และลักษณะหรือสภาพแวดล้อมของสิ่งนั้นเอง

2) พิจารณาปรับปรุงตัวปัญหา โดยพิจารณาถึงชื่อปัญหา ลักษณะหรือสภาพขอบเขต และสาเหตุของปัญหา โดยอาจรวมหลายปัญหาเดิมเข้าด้วยกันเป็นปัญหาใหม่ การคัดเลือกปัญหา จะช่วยให้ได้ปัญหามีลักษณะเป็นปัญหาที่แท้จริง ก่อนที่จะพิจารณา จัดลำดับความสำคัญของปัญหาต่อไป

2.2.6.2 จัดลำดับความสำคัญของปัญหา

1) กำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดลำดับความสำคัญของปัญหา ต้องมีการกำหนดตัวเกณฑ์เบื้องต้นเป็นพื้นฐานแล้วนำเกณฑ์นั้น ๆ มาพิจารณาจัดลำดับความสำคัญของปัญหาต่อไป

2) การกำหนดหลักเกณฑ์ หมายถึง การกำหนดหลักเกณฑ์สำคัญที่จะนำมาใช้วัดตรวจสอบ หรือพิจารณาในเรื่องนั้นๆ เช่น การจะซื้อรถยนต์มาใช้ส่วนตัว ประเด็นที่จะนำมาพิจารณาอาจเป็นความปลอดภัย ความแข็งแรง ราคาถูก รูปลักษณะสวยงาม เป็นต้น

2.2.6.3 ตัวเกณฑ์ที่สำคัญที่ใช้ในการพิจารณาจัดลำดับ ความสำคัญของปัญหามีดังนี้

1) ความร้ายแรงและความเร่งด่วนของปัญหา หมายถึง ปัญหาที่มีความร้ายแรง มีความเร่งด่วนที่จะต้องแก้ไข ถ้าปล่อยทิ้งไว้จะเกิดผลเสียหายมากยิ่งขึ้น ปัญหาบางปัญหามีความร้ายแรง แต่ไม่มีความเร่งด่วนที่จะต้องรีบแก้ไข หากยังไม่แก้ไขหรือปล่อยไว้ระยะหนึ่งก่อนค่อยแก้ไขก็อาจจะไม่เกิดความเสียหายมากนัก

2) ขนาดของกลุ่มชนและพื้นที่ที่ถูกกระทบจากปัญหา หมายถึง ขนาดประชากร ในชุมชนที่ถูกกระทบจากปัญหานั้นๆ มีจำนวนมากน้อยเพียงใด ถ้ากลุ่มชนที่ถูกกระทบมีจำนวนมากเท่าใด ความสำคัญของปัญหานั้น ๆ ย่อมที่จะได้รับการพิจารณาจัดลำดับให้มีความสำคัญสูงยิ่งขึ้น ในขณะที่เดียวกัน ถ้าปัญหานั้น ๆ ขยายออกไปสู่พื้นที่หรือบริเวณที่กว้างขวางมากขึ้น ปัญหานั้น ๆ ก็น่าจะพิจารณาหาแนวทาง แก้ไขต่อไป

3) ขนาดของปัญหา ในที่นี้เราจะพิจารณาถึงขนาดของปัญหาว่ามีความใหญ่ หรือเล็ก ในบางกรณีปัญหาขนาดเล็ก หากปล่อยทิ้งไว้ไม่ดำเนินการแก้ไขแล้วอาจจะขยายตัวอย่างรวดเร็ว และเป็น อันตรายต่อชุมชน หรืออาจจะทำให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ต่อไปได้ เช่น ปัญหาทางด้านสุขอนามัย เป็นต้น ฉะนั้น การขยายตัวของปัญหาหรือทำให้เกิดปัญหาอื่น ๆ อาจจะเป็นสิ่งที่ต้องนำมาพิจารณาในการ จัดลำดับ ความสำคัญของปัญหาด้วย

4) ความเสียหายในแง่การพัฒนา หมายถึง ความเสียหายที่เกิดจากการพัฒนา หรือที่จะ ตามมากับการพัฒนาปัญหาเหล่านี้สามารถที่จะคาดการณ์ล่วงหน้าได้อย่างแน่นอนว่าจะก่อให้เกิดผลเสียหายต่อการพัฒนาในอนาคต เช่น มลพิษ หรือมลภาวะต่าง ๆ ที่จะตามมากับการพัฒนา

5) การยอมรับปัญหาาร่วมกันของชุมชน การจะพิจารณาเกณฑ์นี้ในลักษณะของ สัดส่วน ของชุมชน ปัญหาที่ชุมชนส่วนใหญ่มีความเห็นพ้องต้องกันและตระหนักถึงปัญหานั้นๆเป็นอย่างดี ถือว่าเป็น ปัญหาที่มีความเด่นชัด ในทางกลับกันถ้าหากประชาชนในชุมชนส่วนใหญ่ไม่ยอมรับปัญหานั้น เป็นปัญหา การจะแก้ไขปัญหาก็คงจะกระทำได้ไม่ถนัด ตัวอย่างเช่น ปัญหาความสะอาดซึ่งเกี่ยวข้องไปถึงปัญหา สุขภาพอนามัยของชุมชนซึ่งก็ได้มีหน่วยงานส่งเสริมการมีส่วนร่วมที่ถูกสุขลักษณะ การกำจัดขยะ มูลฝอยและ การบำบัดน้ำเสียแต่ถ้าชุมชนส่วนใหญ่ไม่เห็นความสำคัญก็จำเป็นอย่างยิ่งที่องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นจะต้องนำมาพิจารณาเพื่อชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของปัญหานั้น ๆ อย่างเด่นชัด

2.2.7 การวิเคราะห์สถานการณ์การพัฒนาแผน

เป็นการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมขององค์กร หรือที่เรียกว่า SWOT Analysis ซึ่งเป็นเทคนิค อย่างหนึ่งที่น่าสนใจในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกองค์กร เพื่อนำผลที่ได้มากำหนด เป็นกลยุทธ์ที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนา ประกอบด้วย จุดแข็ง (Strengths) , จุดอ่อน (Weakness) , โอกาส (Opportunities) และข้อจำกัด (Threats) เพื่อสร้างกลยุทธ์ (Strategie) ให้องค์กรมีการพัฒนาไป สู่ผลสัมฤทธิ์ในที่สุด

Steven and other (2003, p 13-16) ได้ให้นิยามของจุดแข็งและจุดอ่อนว่าเป็นปัจจัย ภายใน (Internal Factors) องค์กร ซึ่งมีอยู่ตามธรรมชาติ เช่น ทักษะ , ประสบการณ์ , ทุนประกอบการ เป็นต้น ถ้ามีขีดความสามารถสูงหรือมีศักยภาพมากพอ ถือว่าเป็น “จุดแข็ง” ขององค์กร แต่ถ้ามีปริมาณ น้อย ขีดความสามารถต่ำถือว่าเป็น “จุดอ่อน” ขององค์กร ส่วน “โอกาส” และ “ข้อจำกัด” เป็น ปัจจัยภายนอก (External Factors) องค์กรซึ่งเกิดขึ้นตามสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ถ้าปัจจัยใดที่เป็น ผลดี มีส่วนเสริมให้จุดแข็งและจุดอ่อนให้มีประสิทธิภาพ ถือว่าเป็น “โอกาส” แต่ถ้าปัจจัยใดที่ไม่ส่งผลดีต่อ องค์กรและไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ใด ๆ ต่อองค์กร ถือว่าเป็น “ข้อจำกัด” แต่เมื่อนำปัจจัยทั้ง 4 ประการ มาบูรณาการเป็น SWOT Matrix แล้วก็สามารถที่จะสร้างกลยุทธ์ได้ในที่สุด โดยก่อนที่จะเกิดเป็นกลยุทธ์ หรือยุทธศาสตร์ได้นั้น จะต้องกำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) ว่ามีอย่างไร แล้วจึงกำหนดพันธกิจ (Mission) หรือ ภารกิจที่จะต้องดำเนินการตลอดจนเป้าประสงค์ (Target) แล้วจึงนำจุดแข็ง (S) , จุดอ่อน (W) , โอกาส (O) และ ข้อจำกัด (T) มาผสมผสานเพื่อสร้างยุทธศาสตร์เพื่อแก้ปัญหามาตามที่ได้วิเคราะห์ด้วย SWOT

ตารางที่ 2.2 การบูรณาการของ SWOT Matrix

ปัจจัยภายใน (Internal Factors)	จุดแข็ง (S) (Strengths)	จุดอ่อน (W) (Weakness)
ปัจจัยภายนอก (External Factors)		
โอกาส (O) (Opportunities)	กลยุทธ์ “SO”	กลยุทธ์ “WO”
ข้อจำกัด (T) (Threats)	กลยุทธ์ “ST”	กลยุทธ์ “WT”

ที่มา: Steven and other. (2003).p.14

2.3 แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561 - 2565) ของเทศบาลตำบลบ้านกรูด

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561-2565) ของเทศบาลตำบลบ้านกรูด จัดทำขึ้นเพื่อวางแผนการดำเนินงานของเทศบาลในเรื่องต่าง ๆ โดยเริ่มตั้งแต่การดำเนินงานและการติดตามผลการดำเนินงานตามแผนอย่างเป็นระบบ ทั้งนี้เพื่อให้การปฏิบัติงานของเทศบาลตำบลบ้านกรูดเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเกิดประโยชน์สูงสุดกับประชาชนในท้องถิ่นด้าน การพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และเพื่อคุณภาพชีวิต โดยสอดคล้องกับงบประมาณในแต่ละปี ซึ่งการปฏิบัติงานบางส่วนจำเป็นต้องทำงานอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ประสพผลตามที่คาดหวัง

ดังนั้น แผนพัฒนาท้องถิ่นจึงครอบคลุมระยะเวลาห้าปี (พ.ศ.2561-2565) เป็นการกำหนดทิศทางการพัฒนาในอนาคต สามารถนำมาทบทวน ปรับปรุงให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ (งานวิเคราะห์นโยบายและแผน.2562. หน้า 20 – 28)

2.3.1 วิสัยทัศน์การพัฒนาเทศบาลตำบลบ้านกรูด

จากการศึกษาและระดมความคิดเห็นจากภาคต่างๆ ของเทศบาลตำบลบ้านกรูด ทั้งส่วนราชการ ประชาชน ตัวแทนภาคเอกชน ประมวลเป็นวิสัยทัศน์ การพัฒนาเทศบาล ดังนี้

บ้านกรูดเมืองน่าอยู่ เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
นำหลักเศรษฐกิจพอเพียงสู่ชุมชน
สืบสานวัฒนธรรมประเพณีอันดีงาม
ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี
มีส่วนร่วมในการจัดการบริหารบ้านเมืองที่ดี
ชุมชนเข้มแข็งและพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน

2.3.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนา

จากวิสัยทัศน์ตำบลบ้านกรูด 5 ปี ประกอบกับการวิเคราะห์ข้อมูลประเมินศักยภาพจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรคในด้านต่าง ๆ รวมทั้งการระดมความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาล จึงได้ร่วมกันกำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาเทศบาลไว้ 6 ด้าน

2.3.2.1 ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาเทศบาล

- 1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- 2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ และส่งเสริมการท่องเที่ยว
- 3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น
- 4) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและสังคมด้านสาธารณสุข
- 5) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมือง การบริหาร และการพัฒนาตำบลบุคลากร
- 6) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.3.3 แนวทางการพัฒนาท้องถิ่น

ภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลบ้านกรูด ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาเพื่อแสดงให้เห็นถึงแนวทางการดำเนินการให้บรรลุผลตามยุทธศาสตร์ ซึ่งแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นต้องนำได้ทั้งหมดมาทำการบูรณะการเพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนกัน การบูรณะแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นจะทำให้ได้มาซึ่งยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นด้านต่าง ๆ ที่สมบูรณ์ ดังนั้นเทศบาลตำบลบ้านกรูดจึงได้กำหนดแนวทางการพัฒนาดังนี้

2.3.3.1 ด้านการพัฒนากระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการและโครงสร้างพื้นฐาน

- 1) ก่อสร้างและปรับปรุงถนน เส้นทางคมนาคมของเทศบาล ให้อยู่ในสภาพดีมีมาตรฐานสะดวกและปลอดภัย
- 2) จัดหาและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ให้เพียงพอและกระจายทั่วถึงชุมชน
- 3) จัดระบบการจราจรและการขนส่งในเขตเมืองให้มีมาตรฐานและมีความปลอดภัย เป็นระเบียบเรียบร้อยสวยงามรวมทั้งมีที่จอดรถสำหรับนักท่องเที่ยวเป็นสัดส่วนเพียงพอ
- 4) มีการวางแผนการใช้ที่ดินสาธารณะอย่างเหมาะสมชัดเจน

2.3.3.2 ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและการส่งเสริมการท่องเที่ยว

- 1) ส่งเสริมการจัดตั้งอาชีพในชุมชนโดยเน้นถึงศักยภาพการผลิตความเหมาะสมแต่ละชุมชน
- 2) ส่งเสริมและสนับสนุนขบวนการผลิต การตลาดอย่างครบวงจร
- 3) จัดระบบการดูแลสุขภาพความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแก่นักท่องเที่ยว
- 4) จัดตั้งศูนย์บริการข้อมูล ข่าวสาร แก่นักท่องเที่ยว จุดพักผ่อนที่จำหน่ายของที่ระลึก
- 5) จัดที่จอดรถสำหรับนักท่องเที่ยวเพียงพอเป็นสัดส่วน
- 6) ประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวของบ้านกรูดให้แพร่หลาย
- 7) ส่งเสริมการจัดงานประเพณีของเทศบาลให้มีมาตรฐานสู่ระดับสากล เช่น เทศกาลสงกรานต์ เป็นต้น
- 8) พัฒนาบุคลากรของเทศบาลให้มีความรู้ความเข้าใจและทัศนคติในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว

2.3.3.3 ด้านการพัฒนาาระบบการศึกษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น

- 1) พัฒนาและยกระดับคุณภาพและมาตรฐานในการศึกษาทุกระดับ พัฒนาและส่งเสริมการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ
- 2) สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือระหว่างสถาบันทางสังคม ในด้านคุณธรรมและวัฒนธรรม เช่น สถาบันวัด พระสงฆ์ สถาบันการศึกษา สถาบันครู ภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชาชน และเทศบาลในการรวมกลุ่มทำกิจกรรมทางสังคม
- 3) ให้ความรู้แก่ชุมชน สถานศึกษา ให้ปลอดภัยเสพติด และโรคเอดส์
- 4) สร้างเสริมให้เกิดบรรยากาศค่านิยมและระบบครอบครัวอบอุ่นชุมชนเข้มแข็ง เกื้อกูลเอื้ออาทรต่อกัน
- 5) โรงเรียนเป็นแหล่งความรู้ที่รับใช้สังคมท้องถิ่น ทั้งด้านศิลปวัฒนธรรม การศึกษา ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อเอื้อประโยชน์ให้กับสังคม
- 6) ส่งเสริมและพัฒนากีฬา โดยส่งเสริมและปลูกฝังให้ประชาชนเยาวชนทุกระดับรักการกีฬาและเข้าร่วมกิจกรรมการกีฬาทุกประเภทตามความเหมาะสม
- 7) อนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีที่ดีงามส่งเสริมการจัดกิจกรรมด้านประเพณีท้องถิ่น

2.3.3.4 ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตและคุณค่าทางสังคมด้านสาธารณสุข

- 1) ให้ประชาชนได้รับบริการด้านสาธารณสุขอย่างต่อเนื่องมีคุณภาพชีวิตที่ดี
- 2) ส่งเสริมสุขภาพและพัฒนาความเป็นอยู่ของประชาชน ดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เทศบาลตำบลบ้านกรูดเป็นเมืองน่าอยู่
- 3) ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในด้านสาธารณสุขและการป้องกันควบคุมโรคติดต่อและการแพร่ระบาดของยาเสพติดแก่ประชาชน
- 4) ให้โอกาสและสงเคราะห์ผู้ยากไร้หรือผู้ด้อยโอกาส

2.3.3.5 ด้านการพัฒนาประสิทธิภาพการเมืองการบริหารและการพัฒนาบุคลากรของเทศบาล

- 1) ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีสารสนเทศสมัยใหม่มาช่วยในการปฏิบัติงาน เพื่อให้บริการประชาชนด้วยความรวดเร็ว
- 2) ปรับปรุงบริหารราชการภายในเทศบาลให้สามารถบริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 3) ปรับปรุงและพัฒนาเครื่องมือเครื่องใช้และสถานที่ปฏิบัติงานให้เพียงพอ ทันสมัย และเหมาะสมต่อการปฏิบัติงาน
- 4) พัฒนาระบบการบริหารงานบุคคลให้มีประสิทธิภาพ
- 5) เพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลให้มีรายได้เพิ่มมากขึ้น
- 6) เพิ่มกำลังความสามารถในการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- 7) ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจทางการเมืองแก่ประชาชนและชุมชนทุกพื้นที่ เพื่อให้ทราบถึงสิทธิและหน้าที่ต่าง ๆ ของประชาชนตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ
- 8) พัฒนาระบบและกระบวนการเรียนรู้ ข่าวสารทางการเมืองเปิดโอกาสให้ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารของทางราชการอย่างสม่ำเสมอ สามารถโต้แย้งและแสดงความคิดเห็นในทางสร้างสรรค์
- 9) พัฒนาความรู้ความสามารถเกี่ยวกับงานในหน้าที่ที่ปฏิบัติให้กับพนักงานเทศบาล และการปลูกฝังสร้างจิตสำนึกและคุณธรรมของพนักงานเทศบาลในสังกัด

2.3.3.6 ด้านการพัฒนากระบวนการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- 1) สร้างจิตสำนึกของประชาชนทุกกลุ่ม ให้มีส่วนร่วมในการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นในท้องถิ่นได้บริเวณชายทะเลหาดบ้านกรูด
- 2) จัดสรรงบประมาณเพื่อฟื้นฟูบูรณะทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวและเป็นแหล่งสร้างรายได้แก่ท้องถิ่นและใช้มาตรการทางกฎหมายอย่างเฉียบขาดกับผู้บุกรุกทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 3) ส่งเสริมการสร้างความร่วมมือระหว่างประชาชน องค์กรท้องถิ่นใกล้เคียง และส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหาทรัพยากรสิ่งแวดล้อม
- 4) ปรับปรุงระบบการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของเมืองให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
- 5) ปรับปรุงพื้นที่สาธารณะที่ว่างเปล่านำมาใช้ประโยชน์ในการสร้างความร่มรื่นน่าอยู่แก่ท้องถิ่นหรือในชุมชน

2.4 ข้อมูลพื้นฐานของเทศบาลตำบลบ้านกรูด

2.4.1 สภาพทั่วไป

ที่ตั้งและอาณาเขต

เทศบาลตำบลบ้านกรูด ยกฐานะจากสุขาภิบาลบ้านกรูด ตามพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาลตำบล พ.ศ.2542 ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของอำเภอบางสะพาน อยู่ห่างจากจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ทางทิศใต้ตามถนนเพชรเกษมประมาณ 79 กิโลเมตร พื้นที่รับผิดชอบประกอบด้วย หมู่ที่ 2 หมู่ที่ 3 ทั้งหมู่ และบางส่วนของหมู่ที่ 4 ,หมู่ที่ 5 ,หมู่ที่ 6 ของตำบลธงชัย รวมพื้นที่โดยประมาณ 10.5 ตารางกิโลเมตร โดยทิศตะวันออกจดอ่าวไทย ทิศเหนือ ทิศใต้ และทิศตะวันตกจดองค์การบริหารส่วน ตำบลธงชัย อาณาเขตประกอบด้วย

ทิศเหนือ ตั้งแต่หลักเขตที่ 1 ซึ่งตั้งอยู่ตรงปากตะวันตกของทางรถไฟ ห่างจากทางรถไฟสายใต้ ตอน กม. 356.957 ในแนวตั้งฉากไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ระยะ 1.700 เมตร ตรงไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ถึงหลักเขตที่ 2 ซึ่งตั้งอยู่ตรงริมทางรถไฟสายใต้ปากตะวันตกตอน กม.356.957 ทิศใต้ จากหลักเขตที่ 4 ตรงไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ถึงหลักเขตที่ 5 ซึ่งตั้งอยู่ตรงปากตะวันตกของทางรถไฟสายใต้ ตอน กม. 363.360 ในแนวตั้งฉากไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ระยะ 880 เมตร

ทิศตะวันออกเฉียง จากหลักเขตที่ 2 ตามแนวคลองกรูดและเลียบริมฝั่งอ่าวปากคลองกรูดหลักเขตที่ 3 ซึ่งตั้งอยู่ตรงปลายแหลมอ่าวปากคลองกรูด จากหลักเขตที่ 3 เลียบริมฝั่งทะเลไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ถึงหลักเขตที่ 4 ซึ่งตั้งอยู่ตรงริมฝั่งทะเลห่างจากทางรถไฟสายใต้ ตอน กม. 363.360 ในแนวตั้งฉากไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ระยะ 1.060 เมตร

ทิศตะวันตก จากหลักเขตที่ 5 ตรงไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือบรรจบหลักเขตที่ 1 ดังปรากฏท้ายประกาศนี้ ตามแนวเขตที่กล่าวไว้ในประกาศนี้ ให้มีหลักย่อยปักไว้เพื่อแสดงแนวเขตตามสมควร

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๑๔ พลเอก ป.จารุเสถียร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย (คัดลอกจากราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 88 ตอนที่ 123 หน้าที่ 3211 – 3212 ลงวันที่

๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ตามประกาศกระทรวงมหาดไทยเรื่องจัดตั้งสุขาภิบาลบ้านกรูด อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์)

2.4.2 จำนวนประชากร

เทศบาลตำบลบ้านกรูด ยกฐานะจากสุขาภิบาลบ้านกรูด ตามพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาลตำบล พ.ศ. 2542 มีพื้นที่รับผิดชอบ ประกอบด้วย หมู่ที่ 2 หมู่ที่ 3 ทั้งหมู่และบางส่วนของหมู่ที่ 4 , หมู่ที่ 5 และหมู่ที่ 6 ของตำบลธงชัย อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ รวมเนื้อที่โดยประมาณ 10.5 ตารางกิโลเมตร จำนวนประชากรทั้งหมด จำนวน 4,226 คน โดยแบ่งเป็นเพศชาย 2,047 คน และเพศหญิง 2,179 คน จัดตั้งชุมชนย่อยเพื่อพัฒนาเทศบาลเต็มพื้นที่ จำนวน 12 ชุมชน ประกอบด้วย

- 1) ชุมชนบ้านปากคลอง
- 2) ชุมชนบ้านดอนนางรม
- 3) ชุมชนวัดธงชัยธรรมจักร
- 4) ชุมชนบ้านกลางอ่าวเหนือ
- 5) ชุมชนบ้านกลางอ่าวใต้
- 6) ชุมชนบ้านกรูด
- 7) ชุมชนบ้านดอนทราย
- 8) ชุมชนบ้านดอนสูง
- 9) ชุมชนวัดดอนยาง
- 10) ชุมชนวัดดอนแหลมใหญ่
- 11) ชุมชนบ้านดอนชะมวง
- 12) ชุมชนบ้านทุ่งเรือยาว

2.4.3 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

2.4.3.1 การคมนาคมขนส่ง

- 1) ถนน สะพาน ในเขตเทศบาลตำบลบ้านกรูด มีถนนรวมทั้งหมด 48 สาย ประกอบด้วย ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก, ถนนลาดยาง, ถนนหินคลุก และถนนลูกรัง
- 2) แม่น้ำ ลำคลอง ที่ใช้เป็นทางสัญจรทางน้ำ สำหรับเทศบาลตำบลบ้านกรูด ไม่มีแม่น้ำหรือลำคลองที่ใช้เป็นทางสัญจรทางน้ำ
- 3) การจัดการขนส่งมวลชน มีรถยนต์โดยสารประจำทางของบริษัทขนส่งบางสะพาน - กรุงเทพฯ ซึ่งจะเข้ามารับผู้โดยสาร วันละ 2 เที่ยว และมีสถานีรถไฟ 1 แห่ง ซึ่งจอดรับ - ส่งผู้โดยสาร วันละหลายขบวน

2.4.3.2 ระบบสาธารณูปโภค

- 1) การประปา เทศบาลมีระบบประปา น้ำสะอาดบริการประชาชนเพื่ออุปโภค บริโภค ในเขตพื้นที่ ประชาชนมีน้ำสะอาดใช้จากการขุดเจาะบ่อน้ำตื้น สามารถให้บริการครอบคลุมทั้งพื้นที่การอุปโภค บริโภค
- 2) การไฟฟ้า มีจำนวนครัวเรือนที่ใช้ไฟฟ้า 1,176 ครัวเรือน พื้นที่ที่ได้รับบริการคิดเป็น 100 % ของพื้นที่ทั้งหมด มีไฟฟ้าสาธารณะจำนวน 748 จุด ครอบคลุมถนนสาธารณะทั้งหมด
- 3) การสื่อสาร มีที่ทำกรไปรษณีย์ จำนวน 1 แห่ง ให้บริการ รับ - ส่ง จดหมายและพัสดุต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศ ตลอดจนการบริการด้านการเงิน โดยรับฝากและนำจ่ายธนาณัติ

และตัวแลกเปลี่ยนสำหรับบริการด้านโทรศัพท์อยู่ในการดำเนินการของสำนักงานบริการโทรศัพท์อำเภอทับสะแก และมีชุมสายโทรศัพท์ตั้งอยู่ในพื้นที่เขตเทศบาลตำบลบ้านกรูด ด้านการรับข่าวสารทางโทรศัพท์และวิทยุ สามารถรับสัญญาณภาพได้ชัดเพียงบางช่อง และรับฟังวิทยุได้บางสถานี เนื่องจากพื้นที่มีเทือกเขาสูง

4) การใช้ประโยชน์จากที่ดิน พื้นที่รับผิดชอบ 10.5 ตารางกิโลเมตร มีการตั้งถิ่นฐานแบบกระจาย ตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3459 และถนนสายต่าง ๆ ในเขตเทศบาล โดยจำแนกการใช้ประโยชน์ที่ดินออกเป็นบริเวณพื้นที่อยู่อาศัยของชุมชนจะมีบ้านเรือนบริเวณใกล้โรงเรียนและวัดย่านธุรกิจการค้าจะเป็นพื้นที่อยู่บริเวณตลาดและพื้นที่การเกษตรได้แก่สวนมะพร้าวนาข้าวและบางส่วนเป็นพื้นที่ว่างเปล่าแต่ใช้ประโยชน์ในการจัดตลาดนัดและเปิดท้ายขายสินค้าซึ่งเป็นที่ของส่วนราชการเช่นรถไฟซึ่งให้ประชาชนเช่าเพื่อใช้ประโยชน์ในการทำค้าขาย

2.4.3.4) ด้านเศรษฐกิจ

1) โครงสร้างด้านเศรษฐกิจ / รายได้ประชากร

สภาพเศรษฐกิจในเขตเทศบาลตำบลบ้านกรูดอยู่ในเกณฑ์ดีประกอบอาชีพเกี่ยวกับการท่องเที่ยวและประกอบอาชีพเกษตรกรรม เช่น การทำสวนมะพร้าว การค้าขาย และการประมงชายฝั่ง การเลี้ยงสัตว์ รัฐบาลและรับจ้างทั่วไป มีโรงงานอุตสาหกรรมขนาดเล็ก

2) การเกษตรกรรมและประมง

ในเขตเทศบาลตำบลบ้านกรูด มีการประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพหลัก มีพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ มะพร้าว ข้าว ผลไม้ กุ้ง การเลี้ยงสัตว์ เช่น การเลี้ยงโค การเลี้ยงไก่ เลี้ยงกบ เลี้ยงจระเข้เพื่อการส่งออก การเลี้ยงแกะ และเลี้ยงตะพาบน้ำ แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรจะอาศัยจากแหล่งน้ำธรรมชาติและการประกอบอาชีพนอกเขตเทศบาล เช่น สวนมะพร้าว นา กุ้ง ประมงพื้นบ้าน เป็นต้น

3) การพาณิชย์กรรมและอุตสาหกรรม

มีสถานประกอบการด้านพาณิชย์กรรมและอุตสาหกรรมขนาดเล็กและขนาดกลาง จำนวน 88 แห่งและ 3 แห่งตามลำดับ

2.4.3.5) การท่องเที่ยว

มีชายหาดบ้านกรูดระยะทางประมาณ 4,800 เมตร เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่ยังคงให้ความสมบูรณ์และมีความเป็นธรรมชาติสูง โดยมีถนนเลียบชายหาด มีสถานประกอบการโรงแรมที่พักและร้านอาหารไว้สำหรับบริการนักท่องเที่ยว จำนวน 31 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ใกล้เคียงเทศบาลฯ เขตติดต่อกับหมู่ที่ 9 บริเวณเขาปากคลอง เป็นที่ตั้งของวัดทางสายซึ่งขึ้นทะเบียนเป็นศาสนสมบัติ เนื้อที่ประมาณ 300 ไร่ เป็นสถานที่ก่อสร้างพุทธสถานธรรมอุทยาน

2.4.3.6) ด้านสังคม

1) ชุมชนมีจำนวน 12 ชุมชน 2,171 หลังคาเรือน

2) ด้านศาสนา ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธมีศาสนา มีศาสนสถานทางพุทธ 2 แห่ง ได้แก่ วัดธงชัยธรรมจักร และวัดดอนยาง (ไม่มีมัสยิดและโบสถ์คริสต์)

3) วัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นที่สำคัญหนึ่งประเพณีสงกรานต์ระหว่างวันที่ 13 - 17 เมษายนของทุกปี มีการจัดกิจกรรมต่างๆ เช่นการสรงน้ำพระ การรดน้ำดำหัวผู้สูงอายุ การละเล่นพื้นบ้าน การทำบุญประเพณีวันสงกรานต์ การแข่งขันกีฬาชายหาด เป็นต้น ประเพณีหล่อเทียนและแห่เทียนพรรษาในวันเข้าพรรษาของทุกปี มีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การแข่งขันสวดมนต์ของนักเรียน การแห่เทียนพรรษาไปตามวัดต่างๆ

4) การศึกษาและนันทนาการ มีสถานศึกษาระดับก่อนวัยเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 2 แห่ง คือโรงเรียนวัดธงชัยธรรมจักร และโรงเรียนวัดดอนยาง มีศูนย์การศึกษา นอกโรงเรียนจำนวน 1 แห่ง (ศรช.ตำบลธงชัย) อีกทั้งมีศูนย์นันทนาการด้านกีฬาจำนวน 1 แห่ง คือศูนย์กีฬาเทศบาล

5) การสาธารณสุข มีศูนย์บริการสาธารณสุข 1 แห่งคือ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบลธงชัย และอาสาสมัครสาธารณสุขประจำชุมชนทุกชุมชน

6) ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีสถานีตำรวจภูธรตำบลธงชัย รับผิดชอบความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนโดยครอบคลุมเขตพื้นที่เทศบาลฯ

7) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย มีศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาล จำนวน 1 แห่ง ประกอบด้วยรถดับเพลิงขนาดบรรทุกน้ำ 2,000 ลิตร จำนวน 1 คัน รถบรรทุกน้ำเอนกประสงค์ขนาด 5,000 ลิตร จำนวน 1 คัน รถดับเพลิงขนาดบรรทุกน้ำ 800 ลิตร จำนวน 1 คัน และพนักงานดับเพลิงจำนวน 7 คน

2.4.3.7) ด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

1) สภาพภูมิอากาศโดยทั่วไปไม่ร้อนและไม่หนาวจนเกินไปเป็นเขตรมชื้นเนื่องจากอยู่ใกล้ทะเลอุณหภูมิเฉลี่ยประมาณ 18 ถึง 40 องศาเซลเซียส

2) ทรัพยากรน้ำไม่มีแหล่งน้ำธรรมชาติและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่มีค่าทางเศรษฐกิจที่สามารถประกอบการลงทุนได้

3) น้ำเสียไม่มีระบบบำบัดน้ำเสียซึ่งสามารถบำบัดโดยวิธีธรรมชาติได้ในแต่ละชุมชนหรือครัวเรือน

4) ขยะปริมาณขยะมูลฝอย 2 ถึง 5 ตัน/วัน ซึ่งเทศบาลสามารถจัดการขนถ่ายไปยังสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยได้โดยรถยนต์บรรทุกขยะแบบเปิดข้างเทท้ายและแบบอัดท้ายที่ใช้จัดเก็บขยะได้ในแต่ละวัน

2.4.3.8) ด้านการเมืองและการบริหาร

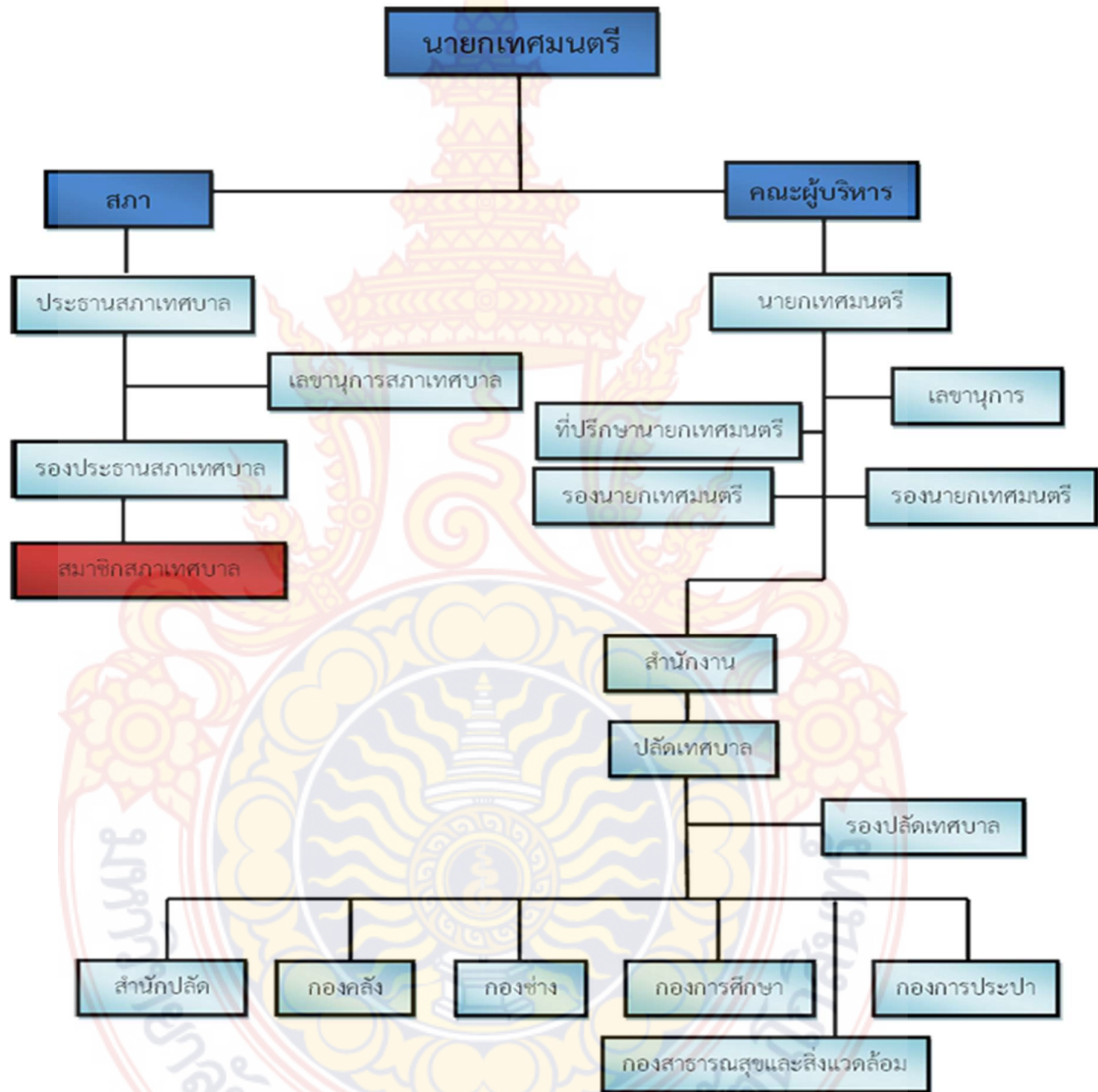
องค์กรเทศบาลในส่วนของเทศบาลตำบล อันประกอบด้วยสภาเทศบาลและนายกเทศมนตรีซึ่งสภาเทศบาลและนายกเทศมนตรีมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล(ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2546 และเทศบาลได้จัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลและนายกเทศมนตรีตามพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2555 เมื่อวันที่ 15 เมษายน 2555 ซึ่งคณะกรรมการการเลือกตั้งได้ประกาศรับรองผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลและนายกเทศมนตรีเรียบร้อยแล้วเมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม 2555 และในการเลือกตั้งครั้งนั้นมีจำนวนประชากรทั้งหมด 4,272 คน ประชากรผู้มีสิทธิเลือกตั้ง 3,173 คน ผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง 2,429 คน คิดเป็นร้อยละ 70.65 % บัตรดี 97.57 % บัตรเสีย 1.89 % และบัตรไม่ประสงค์ลงคะแนน 0.50 %

2.4.4 อัตรากำลังของเทศบาลตำบลบ้านกรูด

ด้านการบริหารงานบุคคลตามแผนอัตรากำลัง 3 ปี จำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561- 2563 กรอบอัตรากำลังพนักงานเจ้าหน้าที่ปัจจุบันประกอบด้วย

1) สำนักปลัดเทศบาล	9	อัตรာ
2) กองคลัง	3	อัตรာ
3) กองช่าง	4	อัตรာ

4) กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม	3	อัตรา
5) กองการศึกษา	3	อัตรา
6) กองการประปา	3	อัตรา
7) ลูกจ้างประจำ	2	อัตรา
8) พนักงานจ้างทั่วไป	36	อัตรา
รวมเป็น	69	อัตรา

ภาพที่ 2.8 โครงสร้างเทศบาลตำบลบ้านกรูด
ที่มา: แผนอัตรากำลังเทศบาลตำบลบ้านกรูด. (พ.ศ.2561 - 2563).หน้า 5.

2.4.4 การแบ่งส่วนราชการภายในของเทศบาลตำบลบ้านกรูด ดังนี้

2.4.4.1 สำนักปลัดเทศบาล ให้มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับราชการทั่วไปของเทศบาล และราชการมิได้กำหนดให้เป็นหน้าที่ของกองหรือส่วนราชการใดในเทศบาลโดยเฉพาะรวมทั้งกำกับและเร่งรัดการปฏิบัติราชการของส่วนราชการในเทศบาลให้เป็นไปตามนโยบายแนวทางและแผนการปฏิบัติราชการของเทศบาล

การแบ่งส่วนราชการภายในออกเป็น 8 งาน ได้แก่ งานธุรการ, งานการเจ้าหน้าที่, งานทะเบียนราษฎร, งานพัฒนาชุมชน, งานวิเคราะห์นโยบาย, งานงบประมาณ, งานประชาสัมพันธ์ และ งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

2.4.4.2 กองคลัง ให้มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการจ่าย การรับ การนำส่งเงิน การเก็บเงินและเอกสารทางการเงิน การตรวจสอบใบสำคัญ ฎีกาเกี่ยวกับเงินเดือน ค่าจ้างค่าตอบแทน เงินบำเหน็จบำนาญอื่น ๆ งานเกี่ยวกับการจัดหางบประมาณฐานะการเงินการจัดสรรเงินต่าง ๆ การจัดทำบัญชีแยกประเภททะเบียนคุมเงินรายได้และรายจ่ายต่าง ๆ การควบคุมการเบิกจ่ายงานทางบดลองประจำเดือนประจำปีงานเกี่ยวกับการพัสดุของเทศบาลและอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องและที่ได้รับมอบหมาย

แบ่งส่วนราชการภายในออกเป็น 6 งาน ได้แก่ งานการเงินและบัญชี งานผลประโยชน์ งานพัสดุและทรัพย์สิน, งานแผนที่ภาษี , งานพัฒนารายได้ และ งานเร่งรัดรายได้

2.4.4.3 กองช่าง ให้มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการสำรวจออกแบบการจัดทำข้อมูลทางวิศวกรรมการจัดเก็บและทดสอบคุณภาพวัสดุ งานออกแบบและเขียนแบบ การตรวจสอบการก่อสร้าง การควบคุมอาคารตามระเบียบกฎหมาย งานแผนการปฏิบัติงานก่อสร้างบำรุง งานควบคุมงานก่อสร้างและซ่อมบำรุงงานช่างสุขาภิบาล และงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องตามที่ได้รับมอบหมาย การแบ่งส่วนราชการภายในออกเป็น 2 งาน งานสาธารณูปโภค และ งานสวนสาธารณะ

2.4.4.4 กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ให้มีหน้าที่เกี่ยวกับงานสาธารณสุขชุมชนงานส่งเสริมสุขภาพและอนามัยในการป้องกันโรคติดต่อ งานสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมและงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องตามที่ได้รับมอบหมายและเกี่ยวข้องกับการบริการด้านสาธารณสุข

การแบ่งส่วนราชการภายในออกเป็น 3 งาน ได้แก่ งานสุขาภิบาลและอนามัยสิ่งแวดล้อม งานรักษาความสะอาด และ งานป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ

2.4.4.5 กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ให้มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับงานบริหาร การศึกษาและพัฒนาการศึกษา ทั้งศึกษาในระบบศึกษา และการศึกษานอกระบบศึกษา เช่น การจัดศึกษา ปฐมวัย อนุบาลศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษา งานธุรการ งานการเจ้าหน้าที่ งานโรงเรียนงานกิจกรรมนักเรียน งานการศึกษาปฐมวัย งานส่งเสริมอาชีพ งานกิจการศาสนา งานส่งเสริมประเพณีศิลปวัฒนธรรม งานกีฬาและนันทนาการงานกิจกรรมและเยาวชนและงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องตามที่ได้รับมอบหมาย

การแบ่งส่วนราชการภายในออกเป็น 2 งาน ได้แก่ งานธุรการ และ งานบริหาร การศึกษา

2.4.4.6 กองการประปา มีอำนาจและหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้

1) ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนด้านการให้บริการน้ำสะอาดเพื่อการอุปโภค บริโภคและป้องกันอัคคีภัย

2) ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรน้ำด้วยความประหยัดและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนในท้องถิ่น

3) การบริหารงานบุคคลตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542

4) การบริหารงบประมาณประจำปีของกองการประปา

5) การกำหนดนโยบายตามแผนงานผลิตน้ำประปาการให้บริการการประปาเทศบาลให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล

แบ่งส่วนราชการภายในออกเป็น 3 งาน ได้แก่ งานธุรการ, ฝ่ายผลิตและฝ่ายการเงินและบัญชี

2.4.5 การกิจและอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลบ้านกรูด

2.4.5.1 การกิจและอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลบ้านกรูดตามพระราชบัญญัติเทศบาล

- 1) รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน
- 2) ให้มีและบำรุงทางบกและทางน้ำ
- 3) รักษาความสะอาดของถนนหรือทางเดินและที่ดินสาธารณะรวมทั้งการกำจัด

มูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

- 4) ป้องกันและระงับโรคติดต่อ
- 5) ให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง
- 6) ให้ราษฎรได้รับการศึกษาอบรม
- 7) ส่งเสริมการพัฒนาสตรีเด็กเยาวชนผู้สูงอายุและผู้พิการ
- 8) บำรุงศิลปะจารีตประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
- 9) หน้าที่อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่ของเทศบาล

2.4.5.2 การกิจและอำนาจหน้าที่ที่เทศบาลอาจจัดทำได้ตามพระราชบัญญัติเทศบาล

- 1) ให้มีน้ำสะอาดหรือการประปา
- 2) ให้มีโรงฆ่าสัตว์
- 3) ให้มีตลาดท่าเทียบเรือและท่าข้าม
- 4) ให้มีสุสานและฌาปนสถาน
- 5) ส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร
- 6) ให้มีและบำรุงสถานที่ทำการพิทักษ์รักษาคนเจ็บไข้
- 7) ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
- 8) ให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ
- 9) เทศพาณิชย์

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ ความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (2561 – 2565) ไปปฏิบัติ สรุปได้ดังนี้

บพิธ รัตนบุรี. (2552, หน้า 69) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการให้บริการแบบศูนย์บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ สำนักงานเขตสายไหมไปปฏิบัติ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษา นโยบายและสาระสำคัญ เกี่ยวกับการให้บริการแบบศูนย์บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ 2) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผล ต่อความสำเร็จ ในการนำนโยบายการให้บริการแบบศูนย์บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ สำนักงานเขตสายไหมไป ปฏิบัติ 3) ศึกษาปัญหาอุปสรรคของการนำนโยบายการให้บริการแบบศูนย์บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ สำนักงานเขตสายไหมไปปฏิบัติ และ 4) เสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหา อุปสรรคของ การนำนโยบาย แบบศูนย์บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ สำนักงานเขตสายไหมไปปฏิบัติ ผลการศึกษาสรุปได้ว่า ปัจจัยใน ภาพรวมอยู่ในระดับความสำเร็จปานกลาง เมื่อพิจารณาผลเป็นรายปัจจัย พบว่า มี 4 ปัจจัยที่ส่งผล ต่อความสำเร็จ ได้แก่ ปัจจัยด้านเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของ นโยบาย ปัจจัยด้านกระบวนการให้บริการ ปัจจัยด้านบุคลากรผู้ให้บริการ และปัจจัยด้านสมรรถนะ ของหน่วยงานปฏิบัติอยู่ในระดับความสำเร็จ ปานกลาง ส่วนปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของ ผู้รับบริการและการสนับสนุนจากฝ่ายการเมืองอยู่ในระดับ ความสำเร็จน้อย ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย 1. ควรมีการเร่งจัดทำแผนยุทธศาสตร์การให้บริการเน้นการให้ บริการในเชิงรุก ควบคู่กับ การพัฒนาระบบการให้บริการภายในศูนย์บริการแบบจุดเดียวเบ็ดเสร็จ

สรักษ์ เรื่องวังสน. (2553, หน้า 82) ศึกษาเรื่องแนวทางพัฒนาการปฏิบัติงานตามกระบวนการ วางแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดตาก มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหา และแนวทางพัฒนาการปฏิบัติงานตามกระบวนการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดตาก วิธิดำเนินการวิจัยใช้การสัมภาษณ์แบบ มีเค้าโครง โดยใช้เก็บข้อมูลกับผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง กบกระบวนการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นจำนวน 18 คน และ นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาจัดทำ แบบสอบถามเพื่อสอบถามความคิดเห็นกับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มใหญ่จำนวน 322 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา เป็นแบบสอบถาม ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .975 ผลการวิจัยพบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพ ปัญหา ของการปฏิบัติงานตามกระบวนการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัด ตาก ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นขั้นตอน พบว่าทุกขั้นตอนอยู่ในระดับมาก โดยขั้น ตอนติดตามความก้าวหน้า มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ขั้นประเมินผล ขั้นวางแผน และขั้นปฏิบัติตามแผน ตามลำดับ ซึ่งผลจากการศึกษาครั้งนี้ได้มีข้อเสนอแนะ แนวทางในการพัฒนาการปฏิบัติงานตาม กระบวนการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น หลายประการโดยประการสำคัญ คือต้องมีการจัดเจ้าหน้าที่เฉพาะเพื่อ ลงพื้นที่ให้ความรู้ในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นกับประชาชน ต้องนำกิจกรรมอื่น ๆ พ่วงเข้าไปด้วยเวลา ประชาคม ต้องรายงานสถานะทางการเงิน และจัดทำสรุปรายงานผลการ ติดตามและประเมินผล ให้ทาง ผู้บริหารทราบเป็นประจำ การวางแผนพัฒนาที่ดีจะต้องเป็นการวางแผนพัฒนา แบบต่อเนื่องโดยเน้นความ เป็นตัวตนที่แท้จริงของพื้นที่นั้น ๆ

อิทธิชัย สีสุข. (2553, หน้า 108 -109) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการ นโยบายเสริมสร้างสันติสุขในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ไปปฏิบัติ : ศึกษากรณี นำนโยบายไปปฏิบัติใน จังหวัดปัตตานี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับปัจจัยสู่ความสำเร็จในการนำนโยบายเสริมสร้างสันติสุขใน พื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติ 2) เพื่อศึกษาความสำเร็จในการนำนโยบายเสริมสร้างสันติสุขในพื้นที่ จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติ 3) เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบาย

เสริมสร้างสันติสุขในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติ (ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติในจังหวัดปัตตานี) และ 4) เพื่อหาข้อเสนอแนะในการพัฒนากระบวนการนำนโยบายการแก้ความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้คือ ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติซึ่งได้แก่ ข้าราชการตำรวจ ข้าราชการทหาร และข้าราชการฝ่ายปกครอง จำนวน 373 คน พบว่า ระดับปัจจัยสู่ความสำเร็จในการนำนโยบายเสริมสร้างสันติสุขในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติ อยู่ในระดับสูง โดยแยกเป็นรายด้าน คือ ปัจจัยด้านทัศนคติของผู้ดำเนินนโยบายไปปฏิบัติ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างกลไกต่าง ๆ ในการนำในการนำนโยบายเสริมสร้างสันติสุขในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติ ด้านภาวะผู้นำ ด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย ด้านค่านิยมวัฒนธรรม อัตลักษณ์ของพื้นที่

พรรณสุภา โพธิ์ย้อย และ ญัฐกริช เปาอินทร์. (2555: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องความสำเร็จของการนำนโยบายสภาวะวัฒนธรรม ไปปฏิบัติกรณีศึกษาสภาวัฒนธรรมตำบลจังหวัดสมุทรสาคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสำเร็จของการนำนโยบายสภาวะวัฒนธรรม ไปปฏิบัติกรณีศึกษาสภาวัฒนธรรมตำบลจังหวัดสมุทรสาคร ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จและเสนอแนะ เชิงนโยบายโดยผสมผสานระหว่างวิธีการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ผลการศึกษา พบว่าความสำเร็จของการนำนโยบายสภาวะวัฒนธรรมไปปฏิบัติอยู่ในระดับมาก แต่ยังขาดการดำเนินงาน เป็นเครือข่ายกับระดับจังหวัดและระดับอำเภอ และยังมีควมยากลำบากในการขับเคลื่อนการดำเนินงาน ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายสภาวะวัฒนธรรมไปปฏิบัติประกอบด้วย 4 ปัจจัยสำคัญตามลำดับ ได้แก่ การติดต่อสื่อสาร เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย บุคลากรที่ นำนโยบายไปปฏิบัติและสภาพแวดล้อม ขณะที่งบประมาณและผู้นำไม่มีผลต่อความสำเร็จของการนำ นโยบายสภาวะวัฒนธรรมไปปฏิบัติข้อเสนอแนะ ควรส่งเสริมและพัฒนาความร่วมมือระหว่างสภาวัฒนธรรมตำบลกับหน่วยงานภาครัฐภาคเอกชน และภาคประชาชนในพื้นที่เพื่อให้เป็นกลไกในการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับสภาวัฒนธรรม โดยผลักดันให้เกิดข้อตกลงร่วมกันและบังคับใช้ ร่วมกัน อย่างชัดเจนและควรมีกำหนดแผนขับเคลื่อนยุทธศาสตร์สภาวัฒนธรรมจังหวัด และส่งเสริมให้ สภาวัฒนธรรมทุกระดับร่วมกันจัดทำแผนงาน โครงการขอสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานต่าง ๆ โดยแผนงานดังกล่าวต้องเป็นไปตามความต้องการของชุมชน

บวร มูลสมบัติ. (2557, หน้า 61) ศึกษาเรื่องประสิทธิผลของการนำแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2554 - 2556) ไปปฏิบัติกรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลหลักชัย อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา วัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาประสิทธิผลของการนำแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2554 - 2556) ไปปฏิบัติกรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลหลักชัย อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 2) ศึกษาข้อเสนอแนะในการดำเนินงานของการนำแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2554 - 2556) ไปปฏิบัติกรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลหลักชัย อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา กลุ่มตัวอย่างคือประชาชนผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งในเขตตำบลหลักชัยอำเภอลาดบัวหลวงจังหวัดพระนครศรีอยุธยาจำนวน 375 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถามสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ความถี่ร้อยละค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า 1) ระดับประสิทธิผลของการนำแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2554 - 2556) ไปปฏิบัติกรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลหลักชัยอำเภอลาดบัวหลวงจังหวัดพระนครศรีอยุธยาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านวิทยาศาสตร์การพัฒนาศรษฐกิจของชุมชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่ความยั่งยืนมีค่าระดับประสิทธิผลสูงที่สุด และ 2) ข้อเสนอแนะในการดำเนินงานของการนำแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2554 - 2563) ปฏิบัติกรณีศึกษาองค์การบริหาร

บริหารส่วนตำบลหลักชัยอำเภอลาดบัวหลวงจังหวัดพระนครศรีอยุธยาพบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลกรมพัฒนาระบบการบริหารจัดการขยะมากที่สุด

จิราพร สามิบัติ. (2560, หน้า 79 - 80) ศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์ วัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาประสิทธิผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสู่การปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์ 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสู่การปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์ 3) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาประสิทธิผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสู่การปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์พบว่าระดับความคิดเห็นของพนักงานและประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อประสิทธิผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสู่การปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการบรรลุจุดมุ่งหมายและเกิดการประสานงานที่ดี มากที่สุด รองลงมา คือ ด้านความประหยัดและความแน่นอน ด้านเสริมนวัตกรรมในการควบคุม และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือด้านพัฒนาการแข่งขันสร้างแรงจูงใจ ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดทำแผนต่อการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น จำนวน 6 ด้าน คือ ด้านการมีส่วนร่วม ด้านการประสานงานกับหน่วยงานอื่น ด้านการรวมกลุ่มทางสังคม ด้านวางแผนการทำงาน ด้านความเป็นอิสระในการทำงาน ด้านการติดตามประเมินผล ด้านพัฒนาการแข่งขันสร้างแรงจูงใจ ประสิทธิภาพการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสู่การปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 4 ด้าน คือ ด้านการบรรลุจุดมุ่งหมายและเกิดการประสานงานที่ดี ด้านความประหยัดและความแน่นอน และด้านเสริมนวัตกรรมในการควบคุม แล้วนำไปใช้ในการพัฒนาการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในองค์การบริหารส่วนตำบลต่าง ๆ ในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์ ต่อไป

สุภาภรณ์ ตั้งดำเนินสวัสดิ์. (2560, หน้า 171) ศึกษาเรื่องความสามารถในการนำแผนกลยุทธ์ พ.ศ. 2557-2560 สู่การปฏิบัติ และการบริหารคุณภาพการศึกษาของหน่วยงาน ภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต -มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษา 1) ความสามารถในการนำแผนกลยุทธ์ พ.ศ.2557-2560 สู่การปฏิบัติ 2) ความสามารถในการบริหารคุณภาพการศึกษา 3) เปรียบเทียบความสามารถในการนำ แผนกลยุทธ์ พ.ศ. 2557 - 2560 สู่การปฏิบัติ 4) เปรียบเทียบความสามารถในการบริหารคุณภาพการศึกษา และ 5) ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการนำแผนกลยุทธ์ พ.ศ.2557-2560 สู่การปฏิบัติและ การบริหารคุณภาพการศึกษาของหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ บุคลากร ที่สังกัดคณะวิชา หน่วยงานสนับสนุน และศูนย์การศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต จำนวน 305 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามความคิดเห็นความสามารถในการนำแผนกลยุทธ์ พ.ศ.2557- 2560 สู่การปฏิบัติ และการบริหารคุณภาพการศึกษา ผลการวิจัยมีดังนี้ หน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต มีความสามารถในการนำแผนกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติระดับปานกลาง 1) ความสามารถในการบริหารคุณภาพการศึกษาระดับปานกลาง 2) ความสามารถในการนำแผนกลยุทธ์สู่การปฏิบัติไม่แตกต่างกัน 3) ความสามารถในการบริหารคุณภาพการศึกษาแตกต่างกัน 4) ความสามารถในการนำแผนกลยุทธ์ พ.ศ. 2557-2560 สู่การปฏิบัติและการบริหารคุณภาพการศึกษา มี ความสัมพันธ์กัน 5) ความสามารถในการนำแผนกลยุทธ์ พ.ศ.2557-2560 สู่การปฏิบัติและการบริหารคุณภาพการศึกษามีความสัมพันธ์กัน

ศิริพร ศรีอำดี. (2560, หน้า 70 - 72) ศึกษาเรื่องการนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปปฏิบัติของเทศบาลตำบลบางเตือ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ของเทศบาลตำบลบางเตือ ปัญหาอุปสรรคในการนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลบางเตือ ไปปฏิบัติ และแนวทางแก้ไขปัญหาอุปสรรคในการนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาล ตำบลบางเตือไป

ปฏิบัติโดยพิจารณารายละเอียด ด้านระบบสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการ และ โครงสร้างพื้นฐาน การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการใช้ข้อมูลเอกสาร การสังเกต และการสัมภาษณ์เชิงลึก ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติ ปัญหา อุปสรรคที่เกิดจากการนำแผนยุทธศาสตร์ไปปฏิบัติ และแนวทางที่เทศบาลตำบลบางเต๋ใช้ในการแก้ไขปัญหาอุปสรรค ผลการศึกษาพบว่า 1. การนำแผนยุทธศาสตร์ของเทศบาลตำบลบางเต๋ไปปฏิบัติ ด้านระบบสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน พบว่าได้เกิดปัญหาอุปสรรค และได้ใช้วิธีการ แก้ไขปัญหาอุปสรรค โดยทางเทศบาลจะเรียกผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย มาร่วมวางระบบแนวทางกันให้ชัดเจนสมบูรณ์

2.6 สมมติฐานทางการวิจัย

2.6.1 ความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (2561 – 2565) ของเทศบาลตำบลบ้านกรูด ไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก

2.6.2 ความคิดเห็นของประชาชนในชุมชน 12 ชุมชน เกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (2561 – 2565) ของเทศบาลตำบลบ้านกรูด ไปปฏิบัติ ไม่แตกต่างกัน

2.7 กรอบแนวคิดการวิจัย

<p>ปัจจัยส่วนบุคคล</p> <ul style="list-style-type: none"> - เพศ - อายุ - ระดับการศึกษา - อาชีพ 	<p>ความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน 2) การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ และส่งเสริมการท่องเที่ยว 3) การพัฒนาด้านการศึกษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น 4) การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและสังคมด้านสาธารณสุข 5) การพัฒนาด้านการเมือง การบริหาร และการพัฒนาด้านบุคลากร 6) การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
--	--

ผู้วิจัยได้นำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561 – 2565) 6 ประการ ของเทศบาลตำบลบ้านกรูด มาเป็นกรอบแนวคิด ดังแสดงในภาพ

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษานี้ได้ดำเนินการศึกษาโดยวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยขอเสนอวิธีการดำเนินการศึกษา ตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

3.1.1 ประชากร

ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านกรูด ตำบลธงชัย อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งมีทั้งหมด 12 ชุมชน จำนวน 4,226 คน (ข้อมูลงานทะเบียนราษฎร อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เมื่อวันที่ 1 เมษายน 2562)

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างคำนวณจากสูตรของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1967 อ้างถึงใน ธานินทร์ ศิลปจารุ, 2549, หน้า 47) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % โดยใช้ความคลาดเคลื่อนในการสุ่ม 5% ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

เมื่อ n คือ จำนวนตัวอย่าง
 N คือ ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
 e คือ ความคลาดเคลื่อน (.05)

แทนค่า
$$n = \frac{4,226}{1 + 4,226(0.05)^2}$$

$$N = 365 \text{ คน}$$

ดังนั้นกลุ่มตัวอย่าง = 365 คน โดยผู้วิจัยได้ทำการกำหนดขนาดตามสัดส่วน
(Proportional Random Sampling) ตามตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แสดงการกำหนดขนาดตัวอย่างตามสัดส่วน

ชุมชน	จำนวน ประชากรจริง	คำนวณขนาด ของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวนประชากร ของกลุ่มตัวอย่าง
ชุมชนบ้านปากคลอง	470	$365 \times 470/4226$	40
ชุมชนบ้านดอนนางร่ม	158	$365 \times 158/4226$	14
ชุมชนวัดธงชัยธรรมจักร	302	$365 \times 302/4226$	26
ชุมชนบ้านกลางอ่าวเหนือ	268	$365 \times 268/4226$	23
ชุมชนบ้านกลางอ่าวใต้	313	$365 \times 313/4226$	27
ชุมชนบ้านกรูด	355	$365 \times 355/4226$	30
ชุมชนบ้านดอนทราย	165	$365 \times 165/4226$	14
ชุมชนบ้านดอนสูง	325	$365 \times 325/4226$	28
ชุมชนวัดดอนยาง	436	$365 \times 436/4226$	37
ชุมชนบ้านดอนแหลมใหญ่	568	$365 \times 568/4226$	49
ชุมชนบ้านดอนชะมวง	416	$365 \times 416/4226$	39
ชุมชนบ้านทุ่งเรือยาว	450	$365 \times 450/4226$	38
รวม	4,226		365

ทำการกลุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Random Sampling) ตามจำนวนกลุ่มตัวอย่าง
ในแต่ละพื้นที่

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

3.2.1 การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ เกี่ยวกับการข้อมูลเอกสารทางวิชาการ
ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบล เทศบาลเมือง และ เทศบาลนคร รวมทั้งองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ โดยกำหนดรายละเอียดคำถามตามความมุ่งหมายที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย
แผนพัฒนา 6 ด้าน ของเทศบาลตำบลบ้านกรูด อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้แก่ 1) การ
พัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน 2) การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ และส่งเสริมการท่องเที่ยว 3) การพัฒนาด้าน
การศึกษา และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น 4) การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต และสังคมด้านสาธารณสุข
5) การพัฒนาด้านการเมือง การบริหาร และการพัฒนาด้านบุคลากร และ 6) การพัฒนาด้านการจัดการ
ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

3.2.2 ลักษณะเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ
ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ
(Check List) จำนวน 4 ข้อ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของประชาชนแต่ละชุมชนเกี่ยวกับ
ความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) ไปปฏิบัติ ของเทศบาลตำบลบ้านกรูด

อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ลักษณะคำถามปลายปิด (Closed ended Question) จำนวน 40 ข้อ โดยแบ่งออกเป็น 6 ด้าน คือ

- 1) การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- 2) การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ และส่งเสริมการท่องเที่ยว
- 3) การพัฒนาด้านการศึกษา และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น
- 4) การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต และสังคมด้านสาธารณสุข
- 5) การพัฒนาด้านการเมือง การบริหาร และการพัฒนาด้านบุคลากร
- 6) การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ แบบ (Rating Scale)

บุญชม ศรีสะอาด (2546, หน้า 162) ให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็น โดยใช้เกณฑ์ที่ใช้ในการแปลผล ดังนี้

- 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด
- 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
- 3 หมายถึง เห็นด้วยมาก
- 4 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

ส่วนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะ เพื่อเพิ่มพูนความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) ไปปฏิบัติ ลักษณะคำถามปลายเปิด (Open Ended Question) จำนวน 12 ข้อ ที่ให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นและเสนอแนะเพิ่มเติมได้อย่างอิสระ

3.2.3 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.2.3.1 นำแบบสอบถามเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม (Validity) โดยให้ตรงตามเนื้อหา การใช้ถ้อยคำ สำนวน ความชัดเจนในข้อความ และครอบคลุมเรื่องที่ศึกษาโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ประกอบด้วย

- 1) นายชุมพล ศิรินิล ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลตำบลทับสะแก (รปม.) สถาบันพัฒนาบัณฑิต (นิด้า)
- 2) นายไพโรจน์ อุทธรุณย์ นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ รักษาการแทน หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาล เทศบาลตำบลบ้านกรูด (รปม.) มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
- 3) นายปกรณ์ เจริญเชื้อ หัวหน้าสำนักปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลไชยราช วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยจอร์เจีย สหรัฐอเมริกา

3.2.3.2 การวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC)

โดยที่	+1	แน่ใจว่าสอดคล้อง
	o	ไม่แน่ใจว่าสอดคล้อง
	-1	แน่ใจว่าไม่สอดคล้อง

ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) = 1

3.2.3.3 การวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น นำแบบสอบถามไปทดสอบ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา แต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริงจำนวน 30 คน ซึ่งได้แก่กลุ่มประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลทับสะแก อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ แล้วนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient)

ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .860 ซึ่งถือว่าแบบสอบถามมีความเชื่อมั่นสูง ใช้เก็บข้อมูลจริงได้

3.3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3.1 ข้อมูลทุติยภูมิ ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากเอกสารวิชาการที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งจากแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) ของเทศบาลตำบลบ้านกรูด อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

3.3.2 ข้อมูลปฐมภูมิ

3.3.2.1 ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์จากวิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ พื้นที่วังไกลกังวล จัดทำหนังสือถึงสำนักงานเทศบาลตำบลบ้านกรูด ตำบลธงชัย อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อขอความอนุเคราะห์เข้าพื้นที่ในการเก็บรวบรวมข้อมูลทำการวิจัย

3.3.2.2 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลบ้านกรูด ตำบลธงชัย อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ด้วยตนเอง โดยชี้แจงรายละเอียดและแจ้งวัตถุประสงค์ของการตอบแบบสอบถาม และให้ผู้ตอบแบบสอบถามอย่างอิสระ

3.3.2.3 จำนวนแบบสอบถาม 365 ชุด สามารถเก็บคืนและตรวจสอบความสมบูรณ์ได้ทั้งหมดจำนวน 365 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

3.3.2.4 ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2562 - 31 สิงหาคม 2562 รวมระยะเวลา 2 เดือน

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

3.4.1 ข้อมูลทั่วไปของประชาชนในเขตพื้นที่วิเคราะห์ข้อมูล โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

3.4.2 ข้อมูลระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) ไปปฏิบัติ วิเคราะห์โดยการหาค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การวิเคราะห์ความแปรปรวน F test ทดสอบรายคู่ด้วยวิธี Scheffe และการวิเคราะห์เนื้อหา

3.4.3 การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยมีเกณฑ์ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด 2546, หน้า 162)

$$\text{สูตรอันดับภาคชั้น} = \frac{(\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด})}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{(4-1)}{4} = 0.75$$

ค่าเฉลี่ย 3.26 - 4.00 เห็นด้วยมากที่สุด หมายถึง มีความเห็นว่าแผนพัฒนาท้องถิ่น
มีความสำเร็จ ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.25 เห็นด้วยมาก หมายถึง มีความเห็นว่าแผนพัฒนาท้องถิ่น
มีความสำเร็จในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 1.76 - 2.50 เห็นด้วยน้อย หมายถึง มีความเห็นว่าแผนพัฒนาท้องถิ่น
มีความสำเร็จในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.75 เห็นด้วยน้อยที่สุด หมายถึง มีความเห็นว่าแผนพัฒนาท้องถิ่น
มีความสำเร็จในระดับน้อยที่สุด

3.4.4 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนา
ท้องถิ่นของชุมชนแต่ละชุมชน 12 ชุมชน ใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way
ANOVA or F - test) และเมื่อพบความแตกต่าง ดำเนินการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ้ (Scheffé)

3.4.5 การวิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะใช้วิธีแจกแจงความถี่ และจัดระเบียบข้อมูล

บทที่ 4 ผลการศึกษาวิจัย

การศึกษาเรื่อง ความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) ไปปฏิบัติ
กรณีศึกษา : เทศบาลตำบลบ้านกรูด อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการ
วิเคราะห์ข้อมูล และขอเสนอผลของการศึกษา ดังต่อไปนี้

- 4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
- 4.2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561-2565) ไปปฏิบัติ
- 4.3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 -2565) ไปปฏิบัติ จำแนกตามชุมชน
- 4.4 ผลการทดสอบสมมติฐาน
- 4.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาและข้อเสนอแนะเพื่อเพิ่มพูนความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) ไปปฏิบัติ

สัญลักษณ์ทางสถิติในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาได้ใช้สัญลักษณ์ทางสถิติในการเสนอ
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

- N แทน จำนวนประชาชนแต่ละชุมชนภายในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลบ้านกรูดที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
- X แทน ค่าเฉลี่ย
- S.D. แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- t แทน ค่าการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 12 กลุ่ม
- F แทน ค่าการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง มากกว่า 2 กลุ่ม
- df แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระ
- SS แทน ผลบวกของส่วนเบี่ยงเบนกำลังสอง
- MS แทน ค่าความแปรปรวน
- * แทน ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
- ** แทน ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
- Sig แทน ค่าความน่าจะเป็นของความมีนัยสำคัญ

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นประชาชนแต่ละชุมชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านกรูด ด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 365 คน ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยการแจกแจงความถี่ และคำนวณหาค่าร้อยละ ผู้ศึกษาได้นำเสนอผลด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย มีรายละเอียดผลการศึกษา ดังนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวน และค่าร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (n=365)	ร้อยละ
ชาย	193	52.9
หญิง	172	47.1
รวม	365	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 52.9 รองลงมาเป็นเพศหญิง จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 47.1

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวน และค่าร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุในเขตเทศบาลตำบลบ้านกรูด

อายุ	จำนวน (n=365)	ร้อยละ
20 - 30 ปี	47	12.9
31 - 40 ปี	87	23.8
41 - 50 ปี	95	26.0
51 - 60 ปี	108	29.6
60 ปีขึ้นไป	28	7.7
รวม	365	100.0

จากตารางที่ 4.2 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง อายุระหว่าง 51- 60 ปี มากที่สุด จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 29.6 และน้อยที่สุดคือ อายุ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวน และค่าร้อยละ ของข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (n=365)	ร้อยละ
ประถมศึกษา	105	28.8
มัธยมศึกษา/ปวช.	155	42.5
อนุปริญญา/ปวส.	56	15.3
ปริญญาตรี	40	11.0
สูงกว่าปริญญาตรี	9	2.5
รวม	365	100.0

จากตารางที่ 4.3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา/ปวช. มากที่สุด จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 42.5 และน้อยที่สุด คือระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน (n=365)	ร้อยละ
เกษตรกร	92	25.2
ประมง	80	21.9
ธุรกิจโรงแรม/บ้านพัก/รีสอร์ท	43	11.8
รับจ้างทั่วไป	84	23.0
แม่บ้าน	66	18.1
รวม	365	100.0

จากตารางที่ 4.4 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ประกอบอาชีพเกษตรกร มากที่สุดจำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 25.2 และน้อยที่สุด คือ ประกอบอาชีพ ธุรกิจโรงแรม / บ้านพัก / รีสอร์ท จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8

4.2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561- 2565) ไปปฏิบัติ

ข้อมูลระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) ไปปฏิบัติ วิเคราะห์โดยการหาค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตารางที่ 4.5 แสดงผลรวมของค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) ไปปฏิบัติ

ยุทธศาสตร์แผนพัฒนาท้องถิ่น	\bar{X}	S.D	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	2.94	0.49	มาก
2. ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ และส่งเสริมการท่องเที่ยว	2.82	0.47	มาก
3. ด้านการพัฒนาการศึกษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น	3.03	0.41	มาก
4. ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมด้านสาธารณสุข	3.03	0.52	มาก
5. ด้านการพัฒนาการเมือง การบริหารและการพัฒนาด้านบุคลากร	3.07	0.47	มาก
6. ด้านการพัฒนาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	3.07	0.40	มาก
รวม	2.99	0.35	มาก

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ในภาพรวม ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) ไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยรวม 2.99 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.35 ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการพัฒนาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ค่าเฉลี่ย 3.07 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.40 รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาการเมือง การบริหาร และการ

พัฒนาด้านบุคลากร ค่าเฉลี่ย 3.07 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.47 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ และส่งเสริมการท่องเที่ยว ค่าเฉลี่ย 2.82 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.47

ตารางที่ 4.6 ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) ไปปฏิบัติ

ด้าน การ พัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน	ระดับความคิดเห็น				\bar{X}	S.D	ระดับ ความ คิดเห็น
	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อยที่สุด (ร้อยละ)			
1 ความสะดวกใน การใช้เส้นทาง คมนาคม/ สัญจร ทางเดินทางเท้า	77 (21.1)	203 (55.6)	81 (22.2)	4 (1.1)	2.96	0.69	มาก
2.การปรับปรุงถนน ให้ได้มาตรฐาน	41 (11.2)	247 (67.7)	76 (20.8)	1 (0.3)	2.89	0.56	มาก
3.มีการติดตั้งไฟฟ้า สาธารณะส่องสว่าง อย่างทั่วถึง	63 (17.3)	269 (73.7)	32 (8.8)	1 (0.3)	3.07	0.51	มาก
4.ประชาชนมีไฟฟ้าใช้ ครบทุกครัวเรือน	84 (23.0)	254 (69.6)	26 (7.1)	1 (0.3)	3.15	0.53	มาก
5.ได้รับการบริการ ช่วยเหลือจาก เทศบาลทันทีเมื่อแจ้ง เหตุขัดข้องด้านไฟฟ้า	68 (18.6)	217 (59.5)	75 (20.5)	5 (1.4)	2.95	0.66	มาก
6.ได้รับการบริการ ช่วยเหลือจาก เทศบาลทันทีเมื่อแจ้ง เหตุขัดข้องด้าน ประปา	93 (25.5)	168 (46.0)	44 (12.1)	60 (16.4)	2.80	0.99	มาก
7. ได้รับการบริการ ช่วยเหลือจาก เทศบาลทันทีเมื่อ เกิดความไม่สะดวก ในการใช้รถใช้ถนน	99 (27.1)	228 (62.5)	37 (10.1)	1 (0.3)	3.16	0.59	มาก

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ด้านการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน	ระดับความคิดเห็น				\bar{X}	S.D	ระดับ ความ คิดเห็น
	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อยที่สุด (ร้อยละ)			
8. มีน้ำประปา เพียงพอต่อการ อุปโภคบริโภค	68 (18.6)	163 (44.7)	76 (20.8)	58 (15.9)	2.66	0.95	มาก
9. มีการขุดลอก คลองในเขตพื้นที่ เพื่อป้องกันการเกิด อุทกภัยในช่วงฤดูน้ำ หลาก	55 (15.1)	196 (53.7)	104 (28.5)	10 (2.7)	2.81	0.71	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม					2.94	0.49	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) ไปปฏิบัติ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยรวม 2.94 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.49 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ได้รับการบริการช่วยเหลือจากเทศบาลทันทีเมื่อเกิดความไม่สะดวกในการใช้รถใช้ถนน ค่าเฉลี่ย 3.16 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.59 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ มีน้ำประปาเพียงพอต่อการอุปโภคบริโภค ค่าเฉลี่ย 2.66 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.95

ตารางที่ 4.7 ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและส่งเสริมการท่องเที่ยว แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับความสำเร็จในการนำท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) ไปปฏิบัติ

ด้านการพัฒนา เศรษฐกิจและส่งเสริม การท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็น				\bar{X}	S.D	ระดับ ความ คิดเห็น
	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อยที่สุด (ร้อยละ)			
1. มีการฝึกอบรม ส่งเสริมพัฒนาอาชีพ เช่น การถักกระเป๋า การตกแต่งรองเท้าและ การผูกผ้า เป็นต้น	72 (19.7)	144 (39.5)	139 (38.1)	10 (2.7)	2.76	0.79	มาก
2. รายได้ครัวเรือน เพิ่มขึ้นจากท่องเที่ยว ที่เข้ามาบ้านกรูดในช่วง การจัดงานประเพณี	31 (8.5)	299 (81.9)	32 (8.8)	3 (0.8)	2.98	0.45	มาก

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ด้านการพัฒนา เศรษฐกิจและส่งเสริม การท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็น				\bar{X}	S.D	ระดับ ความ คิดเห็น
	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อยที่สุด (ร้อยละ)			
3.มีการประชาสัมพันธ์ ข่าวสารสถานการณ์ อย่างรวดเร็วและเข้าถึง พื้นที่ในแต่ละชุมชน	59 (16.2)	220 (60.3)	69 (18.9)	17 (4.7)	2.87	0.72	มาก
4.มีการปรับปรุงดูแล รักษาบริเวณพื้นที่ ชายหาดบ้านกรูด อย่างต่อเนื่อง	54 (14.8)	262 (71.8)	43 (11.8)	6 (1.6)	2.99	0.57	มาก
5.มีการจัดตั้งศูนย์ บริการนักท่องเที่ยวที่ พร้อมให้บริการ	80 (21.9)	205 (56.2)	65 (17.8)	15 (4.1)	2.95	0.74	มาก
6.ช่วยเหลือเกษตรกร เมื่อผลผลิตมีราคาตกต่ำ	20 (5.5)	133 (36.4)	163 (44.7)	49 (13.4)	2.33	0.77	น้อย
ค่าเฉลี่ยรวม					2.82	0.47	มาก

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) ไปปฏิบัติ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและส่งเสริมการท่องเที่ยว อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยรวม 2.82 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.47 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการปรับปรุงดูแลรักษาบริเวณพื้นที่ชายหาดบ้านกรูดอย่างต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ย 2.99 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.57 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ช่วยเหลือเกษตรกรเมื่อผลผลิตมีราคาตกต่ำ ค่าเฉลี่ย 2.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.77

ตารางที่ 4.8 ด้านการพัฒนาการศึกษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) ไปปฏิบัติ

ด้านการพัฒนาการศึกษา และส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรมท้องถิ่น	ระดับความคิดเห็น				\bar{X}	S.D	ระดับ ความ คิดเห็น
	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อยที่สุด (ร้อยละ)			
1.ส่งเสริม/สนับสนุนให้ เด็กเล็กได้เข้ารับ การศึกษาในช่วงก่อนวัย เรียนหรือปฐมวัย	85 (23.3)	237 (64.9)	38 (10.4)	5 (1.4)	3.10	0.61	มาก

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ด้านการพัฒนาการศึกษา และส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรมท้องถิ่น	ระดับความคิดเห็น				\bar{X}	S.D	ระดับ ความ คิดเห็น
	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อยที่สุด (ร้อยละ)			
2.ปลูกฝังให้เยาวชนใน ชุมชนเพิ่มพูนความรู้	37 (10.1)	290 (79.5)	35 (9.6)	9 (0.8)	2.98	0.48	มาก
3.จัดให้มีกิจกรรมส่งเสริม ด้านการกีฬาทั้งประเภท กีฬาพื้นบ้านและประเภท สากล	90 (24.7)	198 (54.2)	72 (19.7)	5 (1.4)	3.02	0.70	มาก
4.ส่งเสริมการมีส่วนร่วม ของประชาชนในการจัด งานประเพณีท้องถิ่น เช่น วัน สง กร ราน ต์ วันลอยกระทง	143 (39.2)	179 (49.0)	35 (9.6)	8 (2.2)	3.25	0.71	มาก
5.ส่งเสริมการนำภูมิ ปัญญาท้องถิ่นมาใช้เพื่อ สร้างรายได้ให้แก่ ประชาชน	46 (12.6)	203 (55.6)	111 (30.4)	5 (1.4)	2.79	0.66	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม					3.03	0.41	มาก

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) ไปปฏิบัติ ด้านการพัฒนาการศึกษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยรวม 3.03 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.41 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดงานประเพณีท้องถิ่น เช่นวันสงกรานต์ วันลอยกระทง ค่าเฉลี่ย 3.25 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.71 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ส่งเสริมการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้เพื่อสร้างรายได้ให้แก่ประชาชน ค่าเฉลี่ย 2.79 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.41

ตารางที่ 4.9 ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมด้านสาธารณสุข แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) ไปปฏิบัติ

ด้านการพัฒนาคุณภาพ ชีวิตและสังคมด้าน สาธารณสุข	ระดับความคิดเห็น				\bar{X}	S.D	ระดับ ความ คิดเห็น
	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อยที่สุด (ร้อยละ)			
1.ให้ความสำคัญกับ เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ โดยจัดให้มีกิจกรรม ต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง	114 (31.2)	220 (60.3)	28 (7.7)	3 (0.8)	3.21	0.61	มาก
2.ปรับปรุงบริเวณพื้นที่ว่าง ให้เป็นสถานที่ออกกำลังกาย	23 (6.3)	249 (68.2)	78 (21.4)	15 (4.1)	2.76	0.62	มาก
3.ประชาชนได้รับการ แจกจ่ายสิ่งของที่จำเป็น ต่อการดำรงชีวิตอย่าง เพียงพอเมื่อเกิด สาธารณภัย	65 (17.8)	213 (58.4)	47 (12.9)	40 (11.0)	2.83	0.84	มาก
4.รณรงค์ให้ประชาชนใช้ รถใช้ถนนอย่างปลอดภัย ในช่วงเทศกาลปีใหม่ และ ช่วงเทศกาลสงกรานต์	122 (33.4)	207 (56.7)	30 (8.2)	6 (1.6)	3.21	0.65	มาก
5.จัดให้มีการบริการฉีด วัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัข บ้าให้ทุกชุมชน	69 (18.9)	234 (64.1)	59 (16.2)	3 (0.8)	3.01	0.62	มาก
6.จัดอบรมให้ความรู้แก่ ตัวแทนของชุมชนด้าน สุขอนามัย เช่น การ ป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่	67 (18.4)	240 (65.8)	58 (15.9)	0 (0.00)	3.02	0.58	มาก
7.จัดกิจกรรมต่อต้านและ ลดการแพร่ระบาดของ ยาเสพติด	30 (8.2)	302 (82.7)	32 (8.8)	1 (0.3)	2.98	0.42	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม					3.03	0.52	มาก

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) ไปปฏิบัติ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมด้านสาธารณสุข อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยรวม 3.03 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.52 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ รมรณรงค์ให้ประชาชนใช้รถใช้ถนนอย่างปลอดภัย ในช่วงเทศกาลปีใหม่ และช่วงเทศกาลสงกรานต์ ค่าเฉลี่ย 3.21 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.65 รองลงมาคือ ให้ความสำคัญกับเยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ โดยจัดให้มีกิจกรรมต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ย 3.21 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.61 และ สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ปรับปรุงบริเวณพื้นที่ว่าง ให้เป็นสถานที่ออกกำลังกาย ค่าเฉลี่ย 2.76 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.62

ตารางที่ 4.10 ด้านการพัฒนาการเมือง การบริหารและการพัฒนาด้านบุคลากร แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) ไปปฏิบัติ

ด้านการพัฒนาการเมือง การบริหารและการพัฒนา ด้านบุคลากร	ระดับความคิดเห็น				\bar{X}	S.D	ระดับ ความ คิดเห็น
	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อยที่สุด (ร้อยละ)			
1. ส่งเสริมการมีส่วนร่วม แสดงความคิดเห็นในเวที ต่าง ๆ เช่น การประชุมสภา เทศบาล	109 (29.9)	230 (63.0)	25 (6.8)	1 (0.3)	3.22	0.57	มาก
2. จัดให้มีการจัดตั้งศูนย์ บริการข้อมูลข่าวสาร	55 (15.1)	213 (58.4)	74 (20.3)	23 (6.3)	2.82	0.75	มาก
3. การส่งเสริมและเปิด โอกาสในการตอบ แบบสอบถาม ปัญหาข้อ สงสัยจากช่องทางโซเชียล มีเดีย	115 (31.5)	179 (49.0)	68 (18.6)	3 (0.8)	3.11	0.72	มาก
4. มีการส่งเสริมและเปิด โอกาสให้ประชาชนเข้ามามี ส่วนร่วมด้านการเมืองมากขึ้น	92 (25.2)	187 (51.2)	56 (15.3)	30 (8.2)	2.93	0.85	มาก
5. ได้รับความสะดวกเมื่อมา ติดต่อราชการที่สำนักงาน เทศบาล	133 (36.4)	208 (57.0)	21 (5.8)	3 (0.8)	3.29	0.60	มาก ที่สุด
6. สามารถติดต่อขอรับ บริการสาธารณะของ เทศบาลโดยผ่านช่องทาง เทคโนโลยีสารสนเทศ	118 (32.3)	157 (43.0)	57 (23.8)	3 (0.8)	3.06	0.76	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม					3.07	0.47	มาก

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) ไปปฏิบัติ ด้านการพัฒนาการเมือง การบริหารและการพัฒนาด้านบุคลากร อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยรวม 3.07 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.47 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ได้รับความสะดวกเมื่อมาติดต่อราชการที่สำนักงานเทศบาล ค่าเฉลี่ย 3.21 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.60 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ จัดให้มีการจัดตั้งศูนย์บริการข้อมูลข่าวสาร ค่าเฉลี่ย 2.82 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.85

ตารางที่ 4.11 ด้านการพัฒนาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) ไปปฏิบัติ

ด้านการพัฒนาการจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	ระดับความคิดเห็น				\bar{X}	S.D	ระดับ ความ คิดเห็น
	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อย ที่สุด (ร้อยละ)			
1.มีการจัดการด้านการ กำจัดขยะอย่างต่อเนื่อง	94 (25.8)	204 (55.9)	66 (18.1)	1 (0.3)	3.07	0.66	มาก
2.มีการจัดการด้าน น้ำเสียอย่างต่อเนื่อง	47 (12.9)	249 (68.2)	67 (18.4)	2 (0.5)	2.93	0.57	มาก
3.จัดให้มีการอบรมให้ ความรู้แก่ประชาชน เกี่ยวกับการทำปุ๋ยชีวภาพ ทดแทนการใช้สารเคมี	98 (26.8)	245 (67.1)	22 (6.0)	-	3.20	0.53	มาก
4.มีการรณรงค์ควบคุม ป้องกันไฟฟ้า	57 (15.6)	226 (61.9)	78 (21.4)	4 (1.1)	2.92	0.63	มาก
5.ส่งเสริมให้ประชาชนเกิด จิตสำนึกหวงแหนท้องถิ่น	77 (21.1)	253 (69.3)	35 (9.6)	-	3.11	0.54	มาก
6.ส่งเสริมการมีส่วนร่วมใน การรักษาดูแลชายหาด บ้านกรูด	80 (21.9)	254 (69.6)	29 (7.9)	2 (0.5)	3.12	0.55	มาก
7.มีการปรับปรุงภูมิทัศน์ ในเขตพื้นที่เทศบาล	92 (25.2)	236 (64.7)	34 (9.3)	3 (0.8)	3.14	0.59	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม					3.07	0.40	มาก

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) ไปปฏิบัติ ด้านการพัฒนาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยรวม 3.07 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.40 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ จัดให้มีการอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการทำปุ๋ยชีวภาพทดแทนการใช้สารเคมี ค่าเฉลี่ย 3.20 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.53 และ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ มีการรณรงค์ควบคุมป้องกันไฟป่า ค่าเฉลี่ย 2.92 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.63

4.3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 -2565) ไปปฏิบัติ จำแนกตามชุมชน

ตารางที่ 4.12 แสดงระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างแต่ละชุมชนในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลบ้านกรูดเกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 -2565) ไปปฏิบัติ

ชุมชน	ด้าน โครงสร้างพื้นฐาน		ด้าน เศรษฐกิจ และส่งเสริม การท่องเที่ยว		ด้าน การศึกษา และด้าน ศิลปะ วัฒนธรรม ท้องถิ่น		ด้าน คุณภาพ ชีวิตและ สิ่งคมด้าน สาธารณสุข		ด้าน การเมือง บริหาร และด้าน พัฒนา บุคลากร		ด้านการ จัดการ ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่ง แวดล้อม		รวม	ระดับ ความ คิดเห็น	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.			
ชุมชน บ้านปากคลอง	2.28	0.37	2.27	0.40	2.90	0.32	2.78	0.75	2.43	0.25	2.66	0.26	2.55	0.27	มาก
ชุมชน บ้านดอนนางรม	3.26	0.16	3.27	0.32	3.31	0.32	3.17	0.28	3.4	0.36	3.31	0.36	3.30	0.13	มากที่สุด
ชุมชน บ้านกลางอ่าวเหนือ	3.02	0.36	2.65	0.21	3.07	0.28	3.32	1.16	3.21	0.55	2.96	0.27	3.04	0.33	มาก
ชุมชน บ้านกลางอ่าวใต้	3.09	0.45	2.88	0.70	3.05	0.74	3.11	0.54	3.39	0.50	3.19	0.56	3.12	0.45	มาก

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

ชุมชน ภายในเขต เทศบาล	ด้าน	ด้าน	ด้าน	ด้าน	ด้าน	ด้านการ	รวม	ระดับ ความ คิดเห็น
	โครงสร้าง พื้นฐาน	เศรษฐกิจ และ ส่งเสริม การ ท่องเที่ยว	การศึกษา และด้าน ศิลปะ วัฒนธรรม ท้องถิ่น	คุณภาพ ชีวิตและ สังคมด้าน สาธารณสุข	การเมือง บริหาร และด้าน พัฒนา บุคลากร	จัดการ ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่ง แวดล้อม		
	\bar{X} S.D.	\bar{X} S.D.	\bar{X} S.D.	\bar{X} S.D.	\bar{X} S.D.	\bar{X} S.D.	\bar{X} S.D.	
ชุมชน บ้าน กรูด	2.78 0.27	2.67 0.21	2.63 0.36	2.73 0.33	2.92 0.29	2.80 0.31	2.75 0.19	มาก
ชุมชน บ้าน ดอน ทราย	3.41 0.23	3.36 0.20	3.58 0.21	3.53 0.22	3.39 0.23	3.44 0.25	3.45 0.10	มากที่สุด
ชุมชน บ้าน ดอนสูง	3.30 0.54	3.22 0.45	3.39 0.40	3.37 0.10	3.32 0.40	3.30 0.30	3.32 0.35	มากที่สุด
ชุมชน วัดดอน ยาง	2.30 0.30	2.52 0.42	2.75 0.29	2.72 0.25	2.72 0.21	2.74 0.29	2.62 0.12	มาก
ชุมชน บ้าน ดอน แหลม ใหญ่	3.29 0.41	3.08 0.42	3.02 0.37	3.11 0.33	3.32 0.38	3.33 0.37	3.19 0.32	มาก
ชุมชน บ้าน ดอน ชะมวง	3.01 0.17	2.93 0.22	3.11 0.29	3.04 0.17	3.03 0.32	3.15 0.22	3.04 0.16	มาก
ชุมชน บ้านทุ่ง เรือยาว	3.05 0.16	2.82 0.12	2.97 0.20	3.01 0.11	2.96 0.27	3.13 0.21	2.99 0.97	มาก
รวม	$\bar{X} = 2.99$, S.D = 0.35							

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ชุมชนบ้านดอนทราย มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 -2565) ไปปฏิบัติ ทั้ง 6 ด้าน ในระดับมากที่สุด และด้วยค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.45 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.10 รองลงมาได้แก่ความคิดเห็นของชุมชนบ้านดอนสูง ค่าเฉลี่ย 3.32 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.35 ชุมชนที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 -2565) ไปปฏิบัติ ด้วยค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ชุมชนบ้านปากคลอง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.55 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.27

ผู้วิจัยได้ศึกษาต่อไปโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA – F test)

ตารางที่ 4.13 จำแนกรายด้าน แสดงผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างแต่ละชุมชน ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลบ้านกรูด เกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 -2565) ไปปฏิบัติ

แผนพัฒนาท้องถิ่น	แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ความคิดเห็นการพัฒนา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	ระหว่างกลุ่ม	49.317	11	4.483	39.830	0.000*
	ภายในกลุ่ม	39.735	353	0.113		
	รวม	89.052	364			
ความคิดเห็นการพัฒนา ด้านเศรษฐกิจ และ ส่งเสริมการท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	32.025	11	2.911	21.165	0.000*
	ภายในกลุ่ม	48.556	353	0.138		
	รวม	80.581	364			
ความคิดเห็นการพัฒนา ด้านการศึกษาและ ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ท้องถิ่น	ระหว่างกลุ่ม	18.784	11	1.708	13.363	0.000*
	ภายในกลุ่ม	45.110	353	0.128		
	รวม	63.893	364			
ความคิดเห็นการพัฒนา ด้านคุณภาพชีวิตและ สังคมด้านสาธารณสุข	ระหว่างกลุ่ม	18.258	11	1.660	7.296	0.000*
	ภายในกลุ่ม	80.303	353	0.227		
	รวม	98.561	364			
ความคิดเห็นการพัฒนา ด้านการเมือง การบริหาร และการพัฒนาด้าน บุคลากร	ระหว่างกลุ่ม	36.346	11	3.304	25.326	0.000*
	ภายในกลุ่ม	46.054	353	0.130		
	รวม	82.400	364			

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

แผนพัฒนาท้องถิ่น	แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ความคิดเห็นการพัฒนา ด้านการจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	22.217	11	2.020	19.666	0.000*
	ภายในกลุ่ม	36.254	353	0.103		
	รวม	58.471	364			
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	24.583	11	2.235	35.376	0.000*
	ภายในกลุ่ม	22.300	353	0.063		
	รวม	46.883	364			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.13 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างแต่ละชุมชนในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลบ้านกรูด เกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 -2565) ไปปฏิบัติ โดยจำแนกรายด้านตามแผนพัฒนาท้องถิ่น ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ภาพรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 -2565) ไปปฏิบัติแตกต่างกัน (Sig.=0.000)

เพื่อให้เห็นความแตกต่าง ผู้ศึกษาจึงได้ทำการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe test ดังผลการเปรียบเทียบตามตารางที่ 4.15 – 4.26

ตารางที่ 4.14 แสดงผลการเปรียบเทียบรายคู่ของกลุ่มตัวอย่างในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลบ้านกรูด เกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 -2565) ไปปฏิบัติ

ชุมชนบ้านปากคลอง

จำแนกชุมชนเป็นรายคู่	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval		
				Lower Bound	Upper Bound	
ชุมชนบ้านปากคลอง	ชุมชนบ้านดอนนางรม	-.74298*	0.07805	0.000	-1.0918	-0.3942
	ชุมชนวัดธงชัยธรรมจักร	-.56770*	0.06332	0.000	-0.8507	-0.2847
	ชุมชนบ้านกลางอ่าวเหนือ	-.48654*	0.06577	0.000	-0.7805	-0.1926
	ชุมชนบ้านกลางอ่าวใต้	-.56325*	0.06260	0.000	-0.8430	-0.2835
	ชุมชนบ้านกรูด	-0.20177	0.06071	0.442	-0.4731	0.0695
	ชุมชนบ้านดอนทราย	-.89961*	0.07805	0.000	-1.2484	-0.5508
	ชุมชนบ้าน ดอนสูง	-.76457*	0.06193	0.000	-1.0414	-0.4878

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

จำแนกชุมชนเป็นรายคู่	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
				Lower Bound	Upper Bound
ชุมชนวัดดอนยาง	-0.07198	0.05733	0.999	-0.3282	0.1842
ชุมชนบ้านดอนแหลมใหญ่	-.63936*	0.05356	0.000	-0.8787	-0.4000
ชุมชนบ้านดอนชะมวง	-.49127*	0.05656	0.000	-0.7441	-0.2385
ชุมชนบ้านทุ่งเรือยาว	-.43669*	0.05694	0.000	-0.6912	-0.1822

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) ไปปฏิบัติ ของกลุ่มตัวอย่างในชุมชนบ้านปากคลอง มีความแตกต่างกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในชุมชนบ้านดอนนางรม ชุมชนวัดธงชัยธรรมจักร ชุมชนบ้านกลางอ่าวเหนือ ชุมชนบ้านกลางอ่าวใต้ ชุมชนบ้านดอนทราย ชุมชนบ้านดอนสูง ชุมชนบ้านดอนแหลมใหญ่ ชุมชนบ้านดอนชะมวง และชุมชนบ้านทุ่งเรือยาว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนความคิดเห็นของชุมชนบ้านกรูด และชุมชนวัดดอนยาง ไม่แตกต่าง

ตารางที่ 4.15 แสดงผลการเปรียบเทียบรายคู่ของกลุ่มตัวอย่างในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลบ้านกรูด เกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 -2565) ไปปฏิบัติ
ชุมชนบ้านดอนนางรม

จำแนกชุมชนเป็นรายคู่	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval		
				Lower Bound	Upper Bound	
ชุมชนบ้านดอนนางรม	ชุมชนบ้านปากคลอง	.74298*	0.07805	0.000	0.3942	1.0918
	ชุมชนวัดธงชัยธรรมจักร	0.17527	0.08332	0.955	-0.1971	0.5476
	ชุมชนบ้านกลางอ่าวเหนือ	0.25644	0.08520	0.617	-0.1243	0.6372
	ชุมชนบ้านกลางอ่าวใต้	0.17973	0.08278	0.943	-0.1902	0.5497
	ชุมชนบ้านกรูด	.54120*	0.08135	0.000	0.1776	0.9048
	ชุมชนบ้านดอนทราย	-0.15663	0.09500	0.994	-0.5812	0.2679
	ชุมชนบ้านดอนสูง	-0.02160	0.08227	1.000	-0.3893	0.3461
	ชุมชนวัดดอนยาง	.67100*	0.07887	0.000	0.3185	1.0235

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

จำแนกชุมชนเป็นรายคู่	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
				Lower Bound	Upper Bound
ชุมชนบ้านดอนแหลมใหญ่	0.10362	0.07617	0.999	-0.2368	0.4440
ชุมชนบ้านดอนชะมวง	0.25171	0.07831	0.503	-0.0983	0.6017
ชุมชนบ้านทุ่งเรือยาว	0.30628	0.07858	0.180	-0.0449	0.6575

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) ไปปฏิบัติ ของกลุ่มตัวอย่างในชุมชนบ้านดอนนางรม มีความแตกต่างกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในชุมชนบ้านปากคลอง ชุมชนบ้านกรูด และชุมชนวัดดอนยาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนความคิดเห็นของชุมชนวัดธงชัยธรรมจักร ชุมชนบ้านกลางอ่าวเหนือ ชุมชนบ้านกลางอ่าวใต้ ชุมชนบ้านดอนทราย ชุมชนบ้านดอนสูง ชุมชนบ้านดอนแหลมใหญ่ ชุมชนบ้านดอนชะมวง และชุมชนบ้านทุ่งเรือยาว ไม่แตกต่าง

ตารางที่ 4.16 แสดงผลการเปรียบเทียบรายคู่ของกลุ่มตัวอย่างในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลบ้านกรูด เกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 -2565) ไปปฏิบัติ
ชุมชนวัดธงชัยธรรมจักร

จำแนกชุมชนเป็นรายคู่	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval		
				Lower Bound	Upper Bound	
ชุมชนวัดธงชัยธรรมจักร	ชุมชนบ้านปากคลอง	.56770*	0.06332	0.000	0.2847	0.8507
	ชุมชนบ้านดอนนางรม	-0.17527	0.08332	0.955	-0.5476	0.1971
	ชุมชนบ้านกลางอ่าวเหนือ	0.08116	0.07195	1.000	-0.2404	0.4027
	ชุมชนบ้านกลางอ่าวใต้	0.00445	0.06906	1.000	-0.3042	0.3131
	ชุมชนบ้านกรูด	.36593*	0.06735	0.003	0.0649	0.6669
	ชุมชนบ้านดอนทราย	-0.33191	0.08332	0.152	-0.7043	0.0405
	ชุมชนบ้าน ดอนสูง	-0.19687	0.06845	0.688	-0.5028	0.1091
	ชุมชนวัดดอนยาง	.49572*	0.06432	0.000	0.2083	0.7832
	ชุมชนบ้านดอนแหลมใหญ่	-0.07165	0.06098	1.000	-0.3442	0.2009

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

จำแนกชุมชนเป็นรายคู่	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
				Lower Bound	Upper Bound
ชุมชนบ้านดอนชะมวง	0.07643	0.06364	1.000	-0.2080	0.3608
ชุมชนบ้านทุ่งเรือยาว	0.13101	0.06397	0.963	-0.1549	0.4169

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) ไปปฏิบัติ ของกลุ่มตัวอย่างในชุมชนวัดธงชัยธรรมจักร มีความแตกต่างกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในชุมชนบ้านปากคลอง ชุมชนบ้านกรุด และชุมชนวัดดอนยาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนความคิดเห็นของชุมชนบ้านดอนนางรม ชุมชนบ้านกลางอ่าวเหนือ ชุมชนบ้านกลางอ่าวใต้ ชุมชนบ้านดอนทราย ชุมชนบ้านดอนสูง ชุมชนบ้านดอนแหลมใหญ่ ชุมชนบ้านดอนชะมวง และชุมชนบ้านทุ่งเรือยาว ไม่แตกต่าง

ตารางที่ 4.17 แสดงผลการเปรียบเทียบรายคู่ของกลุ่มตัวอย่างในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลบ้านกรุดเกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 -2565) ไปปฏิบัติ
ชุมชนบ้านกลางอ่าวเหนือ

จำแนกชุมชนเป็นรายคู่	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval		
				Lower Bound	Upper Bound	
ชุมชนบ้านกลางอ่าวเหนือ	ชุมชนบ้านปากคลอง	.48654*	0.06577	0.000	0.1926	0.7805
	ชุมชนบ้านดอนนางรม	-0.25644	0.08520	0.617	-0.6372	0.1243
	ชุมชนวัดธงชัยธรรมจักร	-0.08116	0.07195	1.000	-0.4027	0.2404
	ชุมชนบ้านกลางอ่าวใต้	-0.07671	0.07132	1.000	-0.3955	0.2420
	ชุมชนบ้านกรุด	0.28476	0.06966	0.122	-0.0266	0.5961
	ชุมชนบ้านดอนทราย	-.41307*	0.08520	0.017	-0.7938	-0.0323
	ชุมชนบ้านดอนสูง	-0.27804	0.07073	0.169	-0.5941	0.0381
	ชุมชนวัดดอนยาง	.41456*	0.06674	0.000	0.1163	0.7128
	ชุมชนบ้านดอนแหลมใหญ่	-0.15282	0.06353	0.886	-0.4367	0.1311

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

จำแนกชุมชนเป็นรายคู่	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
				Lower Bound	Upper Bound
ชุมชนบ้านดอนชะมวง	-0.00473	0.06608	1.000	-0.3001	0.2906
ชุมชนบ้านทุ่งเรือยาว	0.04985	0.06640	1.000	-0.2469	0.3466

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) ไปปฏิบัติ ของกลุ่มตัวอย่างในชุมชนบ้านกลางอ่าวเหนือมีความแตกต่างกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในชุมชนบ้านปากคลอง ชุมชนบ้านดอนทราย และชุมชนวัดดอนยาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนความคิดเห็นของชุมชนบ้านดอนนางรม ชุมชนวัดธงชัย ธรรมจักรชุมชนบ้านกลางอ่าวใต้ ชุมชนบ้านกรูด ชุมชนบ้านดอนสูง ชุมชนบ้านดอนแหลมใหญ่ ชุมชนบ้านดอนชะมวง และชุมชนบ้านทุ่งเรือยาว ไม่แตกต่าง

ตารางที่ 4.18 แสดงผลการเปรียบเทียบรายคู่ของกลุ่มตัวอย่างในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลบ้านกรูดเกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 -2565) ไปปฏิบัติ

ชุมชนบ้านกลางอ่าวใต้

จำแนกชุมชนเป็นรายคู่	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval		
				Lower Bound	Upper Bound	
ชุมชนบ้านกลางอ่าวใต้	ชุมชนบ้านปากคลอง	.56325*	0.06260	0.000	0.2835	0.8430
	ชุมชนบ้านดอนนางรม	-0.17973	0.08278	0.943	-0.5497	0.1902
	ชุมชนวัดธงชัยธรรมจักร	-0.00445	0.06906	1.000	-0.3131	0.3042
	ชุมชนบ้านกลางอ่าวเหนือ	0.07671	0.07132	1.000	-0.2420	0.3955
	ชุมชนบ้านกรูด	.36147*	0.06667	0.003	0.0635	0.6595
	ชุมชนบ้านดอนทราย	-0.33636	0.08278	0.129	-0.7063	0.0336
	ชุมชนบ้านดอนสูง	-0.20133	0.06779	0.638	-0.5043	0.1017
	ชุมชนวัดดอนยาง	.49127*	0.06362	0.000	0.2070	0.7756
	ชุมชนบ้านดอนแหลมใหญ่	-0.07611	0.06024	0.999	-0.3453	0.1931

ตารางที่ 4.18 (ต่อ)

จำแนกชุมชนเป็นรายคู่	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
				Lower Bound	Upper Bound
ชุมชนบ้านดอนชะมวง	0.07198	0.06293	1.000	-0.2092	0.3532
ชุมชนบ้านทุ่งเรือยาว	0.12656	0.06326	0.969	-0.1562	0.4093

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) ไปปฏิบัติ ของกลุ่มตัวอย่างในชุมชนบ้านกลางอ่าวใต้ มีความแตกต่างกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในชุมชนบ้านปากคลอง ชุมชนบ้านกรุด และชุมชนวัดดอนยาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนความคิดเห็นของชุมชนบ้านดอนนางรม ชุมชนวัดธงชัยธรรมจักร ชุมชนบ้านกลางอ่าวเหนือ ชุมชนบ้านดอนทราย ชุมชนบ้านดอนสูง ชุมชนบ้านดอนแหลมใหญ่ ชุมชนบ้านดอนชะมวง และชุมชนบ้านทุ่งเรือยาว ไม่แตกต่าง

ตารางที่ 4.19 แสดงผลการเปรียบเทียบรายคู่ของกลุ่มตัวอย่างในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลบ้านกรุด เกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 -2565) ไปปฏิบัติ

ชุมชนบ้านกรุด

จำแนกชุมชนเป็นรายคู่	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval		
				Lower Bound	Upper Bound	
ชุมชนบ้านกรุด	ชุมชนบ้านปากคลอง	0.20177	0.06071	0.442	-0.0695	0.4731
	ชุมชนบ้านดอนนางรม	-.54120*	0.08135	0.000	-0.9048	-0.1776
	ชุมชนวัดธงชัยธรรมจักร	-.36593*	0.06735	0.003	-0.6669	-0.0649
	ชุมชนบ้านกลางอ่าวเหนือ	-0.28476	0.06966	0.122	-0.5961	0.0266
	ชุมชนบ้านกลางอ่าวใต้	-.36147*	0.06667	0.003	-0.6595	-0.0635
	ชุมชนบ้านดอนทราย	-.69783*	0.08135	0.000	-1.0614	-0.3343
	ชุมชนบ้านดอนสูง	-.56280*	0.06605	0.000	-0.8580	-0.2676
	ชุมชนวัดดอนยาง	0.12980	0.06175	0.955	-0.1462	0.4058

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

จำแนกชุมชนเป็นรายคู่	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
				Lower Bound	Upper Bound
ชุมชนบ้านดอนแหลมใหญ่	-.43758*	0.05827	0.000	-0.6980	-0.1772
ชุมชนบ้านดอนชะมวง	-.28949*	0.06104	0.024	-0.5623	-0.0167
ชุมชนบ้านทุ่งเรือยาว	-0.23492	0.06139	0.205	-0.5093	0.0394

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) ไปปฏิบัติ ของกลุ่มตัวอย่างในชุมชนบ้านกรูด มีความแตกต่างกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในชุมชนบ้านดอนนางรม ชุมชนวัดธงชัยธรรมจักร ชุมชนบ้านกลางอ่าวใต้ ชุมชนบ้านดอนทราย ชุมชนบ้านดอนสูง ชุมชนบ้านดอนแหลมใหญ่ และ ชุมชนบ้านดอนชะมวง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนความคิดเห็นของชุมชนบ้านปากคลอง ชุมชนวัดดอนยาง และ ชุมชนบ้านทุ่งเรือยาวไม่แตกต่าง

ตารางที่ 4.20 แสดงผลการเปรียบเทียบรายคู่ของกลุ่มตัวอย่างในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลบ้านกรูด เกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 -2565) ไปปฏิบัติ

ชุมชนบ้านดอนทราย

จำแนกชุมชนเป็นรายคู่	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
				Lower Bound	Upper Bound
ชุมชนบ้านดอนทราย ชุมชนบ้านปากคลอง	.89961*	0.07805	0.000	0.5508	1.2484
ชุมชนบ้านดอนนางรม	0.15663	0.09500	0.994	-0.2679	0.5812
ชุมชนวัดธงชัยธรรมจักร	0.33191	0.08332	0.152	-0.0405	0.7043
ชุมชนบ้านกลางอ่าวเหนือ	.41307*	0.08520	0.017	0.0323	0.7938
ชุมชนบ้านกลางอ่าวใต้	0.33636	0.08278	0.129	-0.0336	0.7063
ชุมชนบ้านกรูด	.69783*	0.08135	0.000	0.3343	1.0614
ชุมชนบ้านดอนสูง	0.13503	0.08227	0.994	-0.2327	0.5027
ชุมชนวัดดอนยาง	.82763*	0.07887	0.000	0.4752	1.1801

ตารางที่ 4.20 (ต่อ)

จำแนกชุมชนเป็นรายคู่	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
				Lower Bound	Upper Bound
ชุมชนบ้านดอนแหลมใหญ่	0.26025	0.07617	0.392	-0.0802	0.6007
ชุมชนบ้านดอนชะมวง	.40834*	0.07831	0.005	0.0584	0.7583
ชุมชนบ้านทุ่งเรือยาว	.46292*	0.07858	0.000	0.1117	0.8141

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) ไปปฏิบัติ ของกลุ่มตัวอย่างในชุมชนบ้านดอนทราย มีความแตกต่างกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในชุมชนบ้านปากคลอง ชุมชนบ้านกลางอ่าวเหนือ ชุมชนบ้านกรุด ชุมชนวัดดอนยาง ชุมชนบ้านดอนชะมวง และชุมชนบ้านทุ่งเรือยาว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนความคิดเห็นของชุมชนบ้านดอนนางรม ชุมชนวัดธงชัยธรรมจักร ชุมชนบ้านกลางอ่าวใต้ ชุมชนบ้านดอนสูง และชุมชนบ้านดอนแหลมใหญ่ ไม่แตกต่าง

ตารางที่ 4.21 แสดงผลการเปรียบเทียบรายคู่ของกลุ่มตัวอย่างในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลบ้านกรุด เกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 -2565) ไปปฏิบัติ
ชุมชนบ้านดอนสูง

จำแนกชุมชนเป็นรายคู่	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval		
				Lower Bound	Upper Bound	
ชุมชนบ้านดอนสูง	ชุมชนบ้านปากคลอง	.76457*	0.06193	0.000	0.4878	1.0414
	ชุมชนบ้านดอนนางรม	0.02160	0.08227	1.000	-0.3461	0.3893
	ชุมชนวัดธงชัยธรรมจักร	0.19687	0.06845	0.688	-0.1091	0.5028
	ชุมชนบ้านกลางอ่าวเหนือ	0.27804	0.07073	0.169	-0.0381	0.5941
	ชุมชนบ้านกลางอ่าวใต้	0.20133	0.06779	0.638	-0.1017	0.5043
	ชุมชนบ้านกรุด	.56280*	0.06605	0.000	0.2676	0.8580
	ชุมชนบ้านดอนทราย	-0.13503	0.08227	0.994	-0.5027	0.2327
	ชุมชนวัดดอนยาง	.69260*	0.06296	0.000	0.4112	0.9740

ตารางที่ 4.21 (ต่อ)

จำแนกชุมชนเป็นรายคู่	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
				Lower Bound	Upper Bound
ชุมชนบ้านดอนแหลมใหญ่	0.12522	0.05954	0.955	-0.1409	0.3913
ชุมชนบ้านดอนชะมวง	0.27331	0.06226	0.061	-0.0049	0.5516
ชุมชนบ้านทุ่งเรือยาว	.32788*	0.06260	0.005	0.0481	0.6077

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) ไปปฏิบัติ ของกลุ่มตัวอย่างในชุมชนบ้านดอนสูง มีความแตกต่างกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในชุมชนบ้านปากคลอง ชุมชนบ้านกรูด ชุมชนวัดดอนยาง และชุมชนบ้านทุ่งเรือยาว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนความคิดเห็นของชุมชนบ้านดอนนางรม ชุมชนวัดธงชัย ธรรมจักร ชุมชนบ้านกลางอ่าวเหนือ ชุมชนบ้านกลางอ่าวใต้ ชุมชนบ้านดอนทราย ชุมชนบ้านดอนแหลมใหญ่ และชุมชนบ้านดอนชะมวง ไม่แตกต่าง

ตารางที่ 4.22 แสดงผลการเปรียบเทียบรายคู่ของกลุ่มตัวอย่างในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลบ้านกรูด เกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 -2565) ไปปฏิบัติ

ชุมชนวัดดอนยาง

จำแนกชุมชนเป็นรายคู่	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval		
				Lower Bound	Upper Bound	
ชุมชนวัดดอนยาง	ชุมชนบ้านปากคลอง	0.07198	0.05733	0.999	-0.1842	0.3282
	ชุมชนบ้านดอนนางรม	-.67100*	0.07887	0.000	-1.0235	-0.3185
	ชุมชนวัดธงชัยธรรมจักร	-.49572*	0.06432	0.000	-0.7832	-0.2083
	ชุมชนบ้านกลางอ่าวเหนือ	-.41456*	0.06674	0.000	-0.7128	-0.1163
	ชุมชนบ้านกลางอ่าวใต้	-.49127*	0.06362	0.000	-0.7756	-0.2070
	ชุมชนบ้านกรูด	-0.12980	0.06175	0.955	-0.4058	0.1462
	ชุมชนบ้านดอนทราย	-.82763*	0.07887	0.000	-1.1801	-0.4752
	ชุมชนบ้าน ดอนสูง	-.69260*	0.06296	0.000	-0.9740	-0.4112

ตารางที่ 4.22 (ต่อ)

จำแนกชุมชนเป็นรายคู่	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
				Lower Bound	Upper Bound
ชุมชนบ้านดอนแหลมใหญ่	-.56738*	0.05474	0.000	-0.8120	-0.3227
ชุมชนบ้านดอนชะมวง	-.41929*	0.05768	0.000	-0.6771	-0.1615
ชุมชนบ้านทุ่งเรือยาว	-.36471*	0.05805	0.000	-0.6242	-0.1053

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) ไปปฏิบัติ ของกลุ่มตัวอย่างในชุมชนวัดดอนยาง มีความแตกต่างกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในชุมชนบ้านดอนนางรม ชุมชนวัดธงชัยธรรมจักร ชุมชนบ้านกลางอ่าวเหนือ ชุมชนบ้านกลางอ่าวใต้ ชุมชนบ้านดอนทราย ชุมชนบ้านดอนสูง ชุมชนบ้านดอนแหลมใหญ่ ชุมชนบ้านดอนชะมวง และ ชุมชนบ้านดอนทุ่งเรือยาว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนความคิดเห็นของชุมชนบ้านปากคลอง และชุมชนบ้านกรูด ไม่แตกต่าง

ตารางที่ 4.23 แสดงผลการเปรียบเทียบรายคู่ของกลุ่มตัวอย่างในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลบ้านกรูด เกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 -2565) ไปปฏิบัติ

ชุมชนบ้านดอนแหลมใหญ่

จำแนกชุมชนเป็นรายคู่	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval		
				Lower Bound	Upper Bound	
ชุมชนบ้านดอนแหลมใหญ่	ชุมชนบ้านปากคลอง	.63936*	0.05356	0.000	0.4000	0.8787
	ชุมชนบ้านดอนนางรม	-0.10362	0.07617	0.999	-0.4440	0.2368
	ชุมชนวัดธงชัยธรรมจักร	0.07165	0.06098	1.000	-0.2009	0.3442
	ชุมชนบ้านกลางอ่าวเหนือ	0.15282	0.06353	0.886	-0.1311	0.4367
	ชุมชนบ้านกลางอ่าวใต้	0.07611	0.06024	0.999	-0.1931	0.3453
	ชุมชนบ้านกรูด	.43758*	0.05827	0.000	0.1772	0.6980
	ชุมชนบ้านดอนทราย	-0.26025	0.07617	0.392	-0.6007	0.0802
	ชุมชนบ้านดอนสูง	-0.12522	0.05954	0.955	-0.3913	0.1409

ตารางที่ 4.23 (ต่อ)

จำแนกชุมชนเป็นรายคู่	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
				Lower Bound	Upper Bound
ชุมชนวัดคอนยาง	.56738*	0.05474	0.000	0.3227	0.8120
ชุมชนบ้านดอนชะมวง	0.14809	0.05394	0.753	-0.0930	0.3891
ชุมชนบ้านทุ่งเรือยาว	0.20266	0.05433	0.243	-0.0401	0.4455

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) ไปปฏิบัติ ของกลุ่มตัวอย่างในชุมชนบ้านดอนแหลมใหญ่ มีความแตกต่างกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในชุมชนบ้านปากคลอง ชุมชนบ้านกรูด และชุมชนวัดคอนยาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนความคิดเห็นของ ชุมชนบ้านดอนนางรม ชุมชนวัดธงชัยธรรมจักร ชุมชนบ้านกลางอ่าวเหนือ ชุมชนบ้านกลางอ่าวใต้ ชุมชนบ้านดอนทราย ชุมชนบ้านดอนสูง ชุมชนบ้านดอนชะมวง และ ชุมชนบ้านทุ่งเรือยาว ไม่แตกต่าง

ตารางที่ 4.24 แสดงผลการเปรียบเทียบรายคู่ของกลุ่มตัวอย่างในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลบ้านกรูด เกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 -2565) ไปปฏิบัติ

ชุมชนบ้านดอนชะมวง

จำแนกชุมชนเป็นรายคู่	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval		
				Lower Bound	Upper Bound	
ชุมชนบ้านดอนชะมวง	ชุมชนบ้านปากคลอง	.49127*	0.05656	0.000	0.2385	0.7441
	ชุมชนบ้านดอนนางรม	-0.25171	0.07831	0.503	-0.6017	0.0983
	ชุมชนวัดธงชัยธรรมจักร	-0.07643	0.06364	1.000	-0.3608	0.2080
	ชุมชนบ้านกลางอ่าวเหนือ	0.00473	0.06608	1.000	-0.2906	0.3001
	ชุมชนบ้านกลางอ่าวใต้	-0.07198	0.06293	1.000	-0.3532	0.2092
	ชุมชนบ้านกรูด	.28949*	0.06104	0.024	0.0167	0.5623
	ชุมชนบ้านดอนทราย	-.40834*	0.07831	0.005	-0.7583	-0.0584
	ชุมชนบ้านดอนสูง	-0.27331	0.06226	0.061	-0.5516	0.0049

ตารางที่ 4.24 (ต่อ)

จำแนกชุมชนเป็นรายคู่	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
				Lower Bound	Upper Bound
ชุมชนวัดดอนยาง	.41929*	0.05768	0.000	0.1615	0.6771
ชุมชนบ้านดอนแหลมใหญ่	-0.14809	0.05394	0.753	-0.3891	0.0930
ชุมชนบ้านทุ่งเรือยาว	0.05458	0.05729	1.000	-0.2015	0.3106

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.24 พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) ไปปฏิบัติ ของกลุ่มตัวอย่างในชุมชนบ้านดอนชะมวง มีความแตกต่างกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในชุมชนบ้านปากคลอง ชุมชนบ้านกรุด ชุมชนบ้านดอนทราย และชุมชนวัดดอนยาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนความคิดเห็นของ ชุมชนบ้านดอนนางรม ชุมชนวัดธงชัย ธรรมจักร ชุมชนบ้านกลางอ่าวเหนือ ชุมชนบ้านกลางอ่าวใต้ ชุมชนบ้านดอนสูง ชุมชนบ้านดอนแหลมใหญ่ และ ชุมชนบ้านทุ่งเรือยาว ไม่แตกต่าง

ตารางที่ 4.25 แสดงผลการเปรียบเทียบรายคู่ของกลุ่มตัวอย่างในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลบ้านกรุด เกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 -2565) ไปปฏิบัติ
ชุมชนบ้านทุ่งเรือยาว

จำแนกชุมชนเป็นรายคู่	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval		
				Lower Bound	Upper Bound	
ชุมชนบ้านทุ่งเรือยาว	ชุมชนบ้านปากคลอง	.43669*	0.05694	0.000	0.3247	0.5487
	ชุมชนบ้านดอนนางรม	-.30628*	0.07858	0.000	-0.4608	-0.1517
	ชุมชนวัดธงชัยธรรมจักร	-.13101*	0.06397	0.041	-0.2568	-0.0052
	ชุมชนบ้านกลางอ่าวเหนือ	-0.04985	0.06640	0.453	-0.1804	0.0807
	ชุมชนบ้านกลางอ่าวใต้	-.12656*	0.06326	0.046	-0.2510	-0.0021
	ชุมชนบ้านกรุด	.23492*	0.06139	0.000	0.1142	0.3556
	ชุมชนบ้านดอนทราย	-.46292*	0.07858	0.000	-0.6175	-0.3084
	ชุมชนบ้านดอนสูง	-.32788*	0.06260	0.000	-0.4510	-0.2048

ตารางที่ 4.25 (ต่อ)

จำแนกชุมชนเป็นรายคู่	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
				Lower Bound	Upper Bound
ชุมชนวัดดอนยาง	.36471*	0.05805	0.000	0.2505	0.4789
ชุมชนบ้านดอนแหลมใหญ่	-.20266*	0.05433	0.000	-0.3095	-0.0958
ชุมชนบ้านดอนชะมวง	-0.05458	0.05729	0.341	-0.1673	0.0581

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.25 พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) ไปปฏิบัติ ของกลุ่มตัวอย่างในชุมชนบ้านทุ่งเรือยาวมีความแตกต่างกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในชุมชนบ้านปากคลอง ชุมชนบ้านดอนนางรม ชุมชนวัดธงชัยธรรมจักร ชุมชนบ้านกลางอ่าวใต้ ชุมชนบ้านกรูด ชุมชนบ้านดอนทราย ชุมชนบ้านดอนสูง ชุมชนวัดดอนยาง ชุมชนบ้านดอนแหลมใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนความคิดเห็นของ ชุมชนบ้านกลางอ่าวเหนือ ชุมชนบ้านดอนชะมวง ไม่แตกต่าง

4.4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1: ความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (2561 – 2565) ของเทศบาลตำบลบ้านกรูดไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.26 แสดงค่าเฉลี่ยรวมและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (2561 – 2565) ของเทศบาลตำบลบ้านกรูดไปปฏิบัติ

แผนพัฒนาท้องถิ่น	\bar{X}	S.D	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	2.94	0.49	มาก
2. ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ และส่งเสริมการท่องเที่ยว	2.82	0.47	มาก
3. ด้านการพัฒนาการศึกษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น	3.03	0.41	มาก
4. ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมด้านสาธารณสุข	3.03	0.52	มาก
5. ด้านการพัฒนาการเมือง การบริหาร และการพัฒนา ด้านบุคลากร	3.07	0.47	มาก
6. ด้านการพัฒนาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	3.07	0.40	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	2.99	0.35	มาก

จากตารางที่ 4.6 สมมติฐานข้อที่ 1 สรุปได้ว่า ประชาชนภายในเขตเทศบาลตำบลบ้านกรูด อำเภอ บางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (2561 – 2565) ของเทศบาลตำบลบ้านกรูดไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก จึงยอมรับสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 2: ความคิดเห็นของประชาชนในชุมชน 12 ชุมชน เกี่ยวกับความสำเร็จในการนำ แผนพัฒนาท้องถิ่น (2561 – 2565) ของเทศบาลตำบลบ้านกรูดไปปฏิบัติ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.27 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นของประชาชนในชุมชน 12 ชุมชน เกี่ยวกับ ความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (2561 – 2565) ของเทศบาลตำบลบ้านกรูด ไปปฏิบัติ

จำแนกรายด้านตามแผนพัฒนาท้องถิ่น

แผนพัฒนาท้องถิ่น	แหล่งความ แปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ความคิดเห็นการพัฒนา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	ระหว่างกลุ่ม	49.317	11	4.483	39.830	0.000*
	ภายในกลุ่ม	39.735	353	0.113		
	รวม	89.052	364			
ความคิดเห็นการพัฒนา ด้านเศรษฐกิจ และส่งเสริม การท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	32.025	11	2.911	21.165	0.000*
	ภายในกลุ่ม	48.556	353	0.138		
	รวม	80.581	364			
ความคิดเห็นการพัฒนา ด้านการศึกษาและส่งเสริม ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น	ระหว่างกลุ่ม	18.784	11	1.708	13.363	0.000*
	ภายในกลุ่ม	45.110	353	0.128		
	รวม	63.893	364			
ความคิดเห็นการพัฒนา ด้านคุณภาพชีวิตและสังคม ด้านสาธารณสุข	ระหว่างกลุ่ม	18.258	11	1.660	7.296	0.000*
	ภายในกลุ่ม	80.303	353	0.227		
	รวม	98.561	364			
ความคิดเห็นการพัฒนา ด้านการเมือง การบริหารและ การพัฒนาด้านบุคลากร	ระหว่างกลุ่ม	36.346	11	3.304	25.326	0.000*
	ภายในกลุ่ม	46.054	353	0.130		
	รวม	82.400	364			
ความคิดเห็นการพัฒนา ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	22.217	11	2.020	19.666	0.000*
	ภายในกลุ่ม	36.254	353	0.103		
	รวม	58.471	364			
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	24.583	11	2.235	35.376	0.000*
	ภายในกลุ่ม	22.300	353	0.063		
	รวม	46.883	364			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4.27 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นของประชาชนในชุมชน 12 ชุมชน เกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (2561 – 2565) ของเทศบาลตำบลบ้านกรูด ไปปฏิบัติ พบว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในชุมชน 12 ชุมชน เกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (2561 – 2565) ของเทศบาลตำบลบ้านกรูด ไปปฏิบัติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน

4.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาและข้อเสนอแนะเพื่อเพิ่มพูนความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) ไปปฏิบัติ

ตารางที่ 4.28 แสดงความถี่ของความคิดเห็นของประชาชน 12 ชุมชน เกี่ยวกับปัญหาความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) ไปปฏิบัติ

ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	ความถี่ในการตอบ
- การติดตั้งไฟฟ้าในที่สาธารณะยังไม่ทั่วถึง	3
- ถนน ไฟฟ้า ประปา ควรมีการบำรุงดูแลรักษา	2
- ไม่มีลานกีฬาประจำชุมชน	1
- ช่องทางในการเพิ่มรายได้	1
รวมความคิดเห็น	7
ปัญหาด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและส่งเสริมการท่องเที่ยว	
- ผลผลิตทางการเกษตร เช่นมะพร้าว ราคาตกต่ำ	3
- ช่องทางในการเพิ่มรายได้มีน้อย	2
รวมความคิดเห็น	5
ปัญหาด้านการศึกษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น	
- ไม่มีการส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นเท่าที่ควร	3
- ไม่ได้รับการสนับสนุนด้านอนุรักษ์วัฒนธรรมพื้นบ้าน	2
รวมความคิดเห็น	5
ปัญหาด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมด้านสาธารณสุข	
- กิจกรรมการต่อต้านยาเสพติดมีน้อย	3
- สถานที่ออกกำลังกายมีจำนวนน้อย	1
- หน่วยงานราชการใช้รถใช้ถนนช่วงเทศกาลไม่ทั่วถึง	1
รวมความคิดเห็น	5
ปัญหาด้านการพัฒนาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	
- ประชาชนยังไม่ให้ความร่วมมือในการคัดแยกขยะภายในครัวเรือน	1
- กิจกรรมการรณรงค์ป้องกันไฟป่าค่อนข้างน้อย	1
- สวนสาธารณะภายในเขตไม่ได้รับการดูแล	1
รวมความคิดเห็น	3
รวมทุกความคิดเห็น	25

จากตารางที่ 4.28 พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาของความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) ไปปฏิบัติ มีทั้งสิ้น 25 ความคิดเห็น โดยด้านที่กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นมากที่สุด คือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน จำนวน 7 ความคิดเห็น รองลงมาได้แก่ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและส่งเสริมการท่องเที่ยว ด้านการศึกษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมด้านสาธารณสุข ด้านละ 5 ความคิดเห็น

ตารางที่ 4.29 แสดงความถี่ของความคิดเห็นของประชาชน 12 ชุมชน เกี่ยวกับข้อเสนอแนะเพื่อส่งเสริมความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) ไปปฏิบัติ

ข้อเสนอแนะด้านโครงสร้างพื้นฐาน	ความถี่ในการตอบ
- ติดตั้งไฟฟ้าเพิ่มมากขึ้น	3
- ติดตั้งไฟฟ้าช่วงถนนที่มีผู้อาศัยน้อย พื้นที่เสี่ยง	2
- จัดให้มีผู้ตรวจสอบแหล่งน้ำธรรมชาติรองรับการเกิดอุทกภัย	1
- จัดทำสนามกีฬาหรือลานกีฬาให้ครบทุกชุมชน	1
- ควรซ่อมบำรุงถนนให้มีสภาพดีอยู่เสมอ	1
รวมความคิดเห็น	8
ข้อเสนอแนะด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและส่งเสริมการท่องเที่ยว	
- ควรมีมาตรการแนวทางช่วยเหลือเกษตรกร	2
- จัดให้มีช่องทางในการเพิ่มรายได้	2
- ประสานกับทางจังหวัดฯ เพื่อแก้ปัญหาราคาสินค้าตกต่ำ	1
รวมความคิดเห็น	5
ข้อเสนอแนะด้านการศึกษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น	
- ส่งเสริมและหาแนวทางการนำภูมิปัญญาเพื่อเพิ่มรายได้	2
- ส่งเสริมอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น	1
- จัดกิจกรรมให้แก่เยาวชนมากขึ้น	1
รวมความคิดเห็น	4
ข้อเสนอแนะด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมด้านสาธารณสุข	
- จัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้มากขึ้น	2
- ควรเพิ่มช่องทางการรณรงค์ใช้รถใช้ถนนช่วงเทศกาล	1
รวมความคิดเห็น	3

ตารางที่ 4.29 (ต่อ)

ข้อเสนอแนะด้านโครงสร้างพื้นฐาน	ความถี่ในการตอบ
ข้อเสนอแนะด้านการพัฒนาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	
- ควรจัดประชุมหมู่บ้านให้ความรู้การคัดแยกขยะให้มากขึ้น	1
- ส่งเสริมให้ประชาชนมีจิตสำนึกช่วยกันดูแลบริเวณชายหาด	1
- ควรจัดให้มีกิจกรรมรณรงค์ป้องกันไฟป่า	1
- ควรปรับปรุงสวนสาธารณะให้สามารถทำกิจกรรมได้	1
รวมความคิดเห็น	4
รวมทุกความคิดเห็น	24

จากตารางที่ 4.29 พบว่า ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) ไปปฏิบัติ มีทั้งสิ้น 24 ความคิดเห็น โดยด้านที่ประชาชนแสดงความคิดเห็นมากที่สุด คือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน จำนวน 8 ความคิดเห็น รองลงมาได้แก่ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและส่งเสริมการท่องเที่ยว จำนวน 5 ความคิดเห็น

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลการศึกษาวิจัยและข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัย เรื่องความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561 – 2565) ไปปฏิบัติ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการศึกษาโดยแบ่งออกเป็น 3 ประเด็น คือ สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

5.1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1) เพื่อศึกษาระดับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (2561 – 2565) ไปปฏิบัติของเทศบาลตำบลบ้านกรูด อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (2561 – 2565) ไปปฏิบัติ ของเทศบาลตำบลบ้านกรูด อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามชุมชน

3) เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะแนวทางสร้างเสริมความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (2561 – 2565) ไปปฏิบัติ ของเทศบาลตำบลบ้านกรูด อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

5.1.2 วิธีดำเนินการวิจัย

1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านกรูด ตำบลธงชัย อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งมีทั้งหมด 12 ชุมชน จำนวน 4,226 คน (ข้อมูลงานทะเบียนราษฎร อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เมื่อวันที่ 1 เมษายน 2562) กลุ่มตัวอย่างจำนวน 365 คน คำนวณจากสูตรของทาโร ยามาเน่ กำหนดขนาดตามสัดส่วน (Proportional Random Sampling)

2) เครื่องมือที่ใช้และการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ได้แก่แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ส่วน โดยส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ จำนวน 4 ข้อ ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) ไปปฏิบัติ ลักษณะคำถามปลายปิด มาตรฐานประมาณค่า 4 ระดับ จำนวน 40 ข้อ ส่วนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะ ลักษณะคำถามปลายเปิด จำนวน 12 ข้อ

ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยการหาค่าความเที่ยง (Validity) จากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ 3 คน (ตั้งรายชื่อในภาคผนวก) แล้วนำมาหาค่า IOC ได้ค่า IOC = 1 หลังจากนั้นนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่ตัวอย่างจริงที่ เทศบาลตำบลทับสะแก อำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ แล้ววิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .860

3) การรวบรวมข้อมูล

รวบรวมข้อมูลโดยแจกแบบสอบถาม ในการกลุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Random Sampling) ได้แบบสอบถามกลับคืนมาทั้งสิ้น 365 ชุด หรือ 100 เปอร์เซ็นต์ โดยใช้ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2562 - 31 สิงหาคม 2562 รวมระยะเวลา 2 เดือน

4) การวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวน F test ทดสอบรายคู่ด้วยวิธี Scheffe และการวิเคราะห์เนื้อหา

5.1.3 สรุปผลการศึกษาวิจัย

1) ผลการศึกษาข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 365 คน ในพื้นที่ 12 ชุมชน สรุปได้ดังนี้
กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย จำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 52.9 มีอายุระหว่าง 51 – 60 ปี คิดเป็นร้อยละ 29.6 ระดับการศึกษา มัธยมศึกษา / ปวช. จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 42.5 ประกอบอาชีพเกษตรกร จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 25.2

5.1.4 ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์

5.1.4.1) วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาระดับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (2561 – 2565) ไปปฏิบัติ ของเทศบาลตำบลบ้านกรูด อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ผลการศึกษาในระดับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (2561 – 2565) ไปปฏิบัติของเทศบาลตำบลบ้านกรูด อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่าในภาพรวมความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) ไปปฏิบัติตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 2.99$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.35 ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการพัฒนาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ($\bar{x} = 3.07$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.40 รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาการเมืองการบริหาร และการพัฒนาด้านบุคลากร ($\bar{x} = 3.07$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.47 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ และส่งเสริมการท่องเที่ยว ($\bar{x} = 2.82$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.47

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สรุปได้ ดังนี้

1) ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ผลการศึกษา พบว่าความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) ไปปฏิบัติตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 2.94$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.49 โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ได้รับการบริการช่วยเหลือจากเทศบาลทันทีเมื่อเกิดความไม่สะดวกในการใช้รถใช้ถนน โดยมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.16$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ มีน้ำประปาเพียงพอต่อการอุปโภคบริโภค ($\bar{x} = 2.66$)

2) ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและส่งเสริมการท่องเที่ยว ผลการศึกษา พบว่าความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) ไปปฏิบัติ ตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 2.82$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.47 โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีการปรับปรุงดูแลรักษาบริเวณพื้นที่ชายหาดบ้านกรูดอย่างต่อเนื่องโดยมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 2.99$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ช่วยเหลือเกษตรกรเมื่อผลผลิตมีราคาตกต่ำ ($\bar{x} = 2.33$)

3) ด้านการพัฒนาการศึกษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น ผลการศึกษา พบว่าความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) ไปปฏิบัติตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง

โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.03$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.41 โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดงานประเพณีท้องถิ่น เช่น วันสงกรานต์ วันลอยกระทง โดยมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.25$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ส่งเสริมการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้เพื่อสร้างรายได้ให้แก่ประชาชน ($\bar{x} = 2.79$)

4) ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมด้านสาธารณสุข ผลการศึกษา พบว่าระดับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) ไปปฏิบัติตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.03$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.52 โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รณรงค์ให้ประชาชนใช้รถใช้ถนนอย่างปลอดภัย ในช่วงเทศกาลปีใหม่ และช่วงเทศกาลสงกรานต์ โดยมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.21$) รองลงมาคือ ให้ความสำคัญกับเยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ โดยจัดให้มีกิจกรรมต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง โดยมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.21$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ปรับปรุงบริเวณพื้นที่ว่าง ให้เป็นสถานที่ออกกำลังกาย ($\bar{x} = 2.76$)

5) ด้านการพัฒนาการเมือง การบริหารและการพัฒนาด้านบุคลากร ผลการศึกษา พบว่าระดับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) ไปปฏิบัติ ตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.07$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.47 โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้รับความสะดวกเมื่อมาติดต่อราชการที่สำนักงานเทศบาล โดยมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.21$) รองลงมาคือ ให้ความสำคัญกับเยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ โดยจัดให้มีกิจกรรมต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง โดยมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.21$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ จัดให้มีการจัดตั้งศูนย์บริการข้อมูลข่าวสาร ($\bar{x} = 2.82$)

6) ด้านการพัฒนาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผลการศึกษา พบว่าระดับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) ไปปฏิบัติ ตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.07$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.40 โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด จัดให้มีการอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการทำปุ๋ยชีวภาพทดแทนการใช้สารเคมี โดยมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.20$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ มีการรณรงค์ควบคุมป้องกันไฟป่า ($\bar{x} = 2.92$)

5.1.4.2 วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 -2565) ไปปฏิบัติ จำแนกตามพื้นที่

ผลการศึกษาพบว่า ดังนี้

1) ผลการเปรียบเทียบ จากการหาค่าเฉลี่ย พบว่า ในภาพรวม ชุมชนบ้านดอนทราย มีความสำเร็จในระดับมากที่สุด ตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ค่าเฉลี่ย 3.45 รองลงมา ได้แก่ ชุมชนบ้านดอนสูง ค่าเฉลี่ย 3.32 ชุมชนบ้านดอนนางรม ค่าเฉลี่ย 3.30 และน้อยที่สุดชุมชนบ้านปากคลอง ค่าเฉลี่ย 2.55

2) เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว F Test พบว่าความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 -2565) ไปปฏิบัติ จำแนกตามพื้นที่ มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยสรุปความแตกต่างได้ดังนี้

2.1.1) ชุมชนบ้านปากคลอง มีความแตกต่างกับความคิดเห็นของ ชุมชนวัดธงชัยธรรมจักร ชุมชนบั้งกลางอ่าวเหนือ ชุมชนบ้านกลางอ่าวใต้ ชุมชนบ้านดอนทราย ชุมชนบ้านดอนสูง

2.2.11) ชุมชนบ้านดอนชะมวง มีความแตกต่างกับความคิดเห็นของชุมชนบ้านปากคลอง ชุมชนบ้านกรูด ชุมชนบ้านดอนทราย และชุมชนวัดดอนยาง ส่วนความคิดเห็นของ ชุมชนบ้านดอนนางรม ชุมชนวัดธงชัยธรรมจักร ชุมชนบ้านกลางอ่าวเหนือ ชุมชนบ้านกลางอ่าวใต้ ชุมชนบ้านดอนสูง ชุมชนบ้านดอนแหลมใหญ่และ ชุมชนบ้านทุ่งเรือยาว ไม่แตกต่าง

2.2.12) ชุมชนบ้านทุ่งเรือยาว มีความแตกต่างกับความคิดเห็นของชุมชนบ้านปากคลอง ชุมชนบ้านดอนนางรม ชุมชนวัดธงชัยธรรมจักร ชุมชนบ้านกลางอ่าวใต้ ชุมชนบ้านกรูด ชุมชนบ้านดอนทราย ชุมชนบ้านดอนสูง ชุมชนวัดดอนยาง ชุมชนบ้านดอนแหลมใหญ่ ส่วนความคิดเห็นของ ชุมชนบ้านกลางอ่าวเหนือ ชุมชนบ้านดอนชะมวง ไม่แตกต่าง

5.1.4.3 วัดอุปประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะแนวทางสร้างเสริมความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (2561 – 2565) ไปปฏิบัติ ของเทศบาลตำบลบ้านกรูด อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

1) ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาของความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) ไปปฏิบัติ มีทั้งสิ้น 25 ความคิดเห็น โดยด้านที่กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นมากที่สุด คือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน จำนวน 7 ความคิดเห็น รองลงมาได้แก่ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและส่งเสริมการท่องเที่ยว ด้านการศึกษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมด้านสาธารณสุข ด้านละ 5 ความคิดเห็น

2) ผลการศึกษา ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) ไปปฏิบัติ มีทั้งสิ้น 24 ความคิดเห็น โดยด้านที่ประชาชนแสดงความคิดเห็นมากที่สุด คือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน จำนวน 8 ความคิดเห็น รองลงมาได้แก่ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและส่งเสริมการท่องเที่ยว จำนวน 5 ความคิดเห็น

3) ผลการทดสอบสมมติฐาน

3.1 สมมติฐานที่ 1 ความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (2561 – 2565) ของเทศบาลตำบลบ้านกรูดไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก

ผลการทดสอบ พบว่า ประชาชนภายในเขตเทศบาลตำบลบ้านกรูด อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (2561 – 2565) ของเทศบาลตำบลบ้านกรูดไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก จึงยอมรับสมมติฐาน

3.2 สมมติฐานที่ 2 ความคิดเห็นของประชาชนในชุมชน 12 ชุมชน เกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (2561 – 2565) ของเทศบาลตำบลบ้านกรูดไปปฏิบัติ ไม่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบ พบว่าความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ 12 ชุมชน เกี่ยวกับความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (2561 – 2565) ของเทศบาลตำบลบ้านกรูด ไปปฏิบัติ แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน

5.2 อภิปรายผล

5.2.1 จากการศึกษาวิจัย ผลการศึกษาพบว่า ความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) ไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ด้านการพัฒนาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รองลงมาคือด้านการพัฒนาการเมือง การบริหาร และการพัฒนาด้าน

บุคลากร และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ และส่งเสริมการท่องเที่ยว ผู้วิจัยจะอภิปราย เป็นรายด้านดังนี้

5.2.1.1) ด้านการพัฒนาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ซึ่งน่าจะเป็นเพราะบทบาทหน้าที่ของเทศบาลในการประสานและร่วมดำเนินการกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง กรณีที่อาจเกิดผลกระทบต่อประชาชนในเขตท้องถิ่น และกรณีการจัดการซึ่งคาบเกี่ยวระหว่างพื้นที่ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนผู้บริหารได้มีการรณรงค์การสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนในพื้นที่รู้สึกหวงแหน ทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่น โดยส่งเสริมให้ประชาชนมีความตื่นตัว และมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาพื้นที่พุ่มธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผ่านการจัดกิจกรรมตามโครงการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เทศบาลได้บรรจุลงในแผนพัฒนาท้องถิ่น นอกจากนี้ยังได้จัดให้มีการอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการทำปุ๋ยชีวภาพทดแทนการใช้สารเคมีอีกด้วย

ผลการศึกษาพบว่านโยบายด้านการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลตำบลบ้านกรูด มีความชัดเจนเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะที่กำหนดว่า “สร้างจิตสำนึกของประชาชนทุกกลุ่ม ให้มีส่วนร่วมในการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นบริเวณชายหาดบ้านกรูด ส่งเสริมการสร้างความร่วมมือระหว่างประชาชน องค์กรท้องถิ่นใกล้เคียง และส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหาทรัพยากรสิ่งแวดล้อม” งานวิเคราะห์นโยบายและแผน (2561, หน้า 27) และได้มีการนำไปปฏิบัติโดยการจัดกิจกรรมที่เหมาะสม

เมื่อเทียบเคียงกับวรรณกรรมที่ศึกษาพบว่า สอดคล้องกับที่สมบัติ อารงธัญวงศ์ (2555, หน้า 368) อธิบายว่าความชัดเจนของนโยบายถือ เป็นรากฐานสำคัญสำหรับความมุ่งหมายของนโยบายทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ และนโยบายที่มีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน จะส่งเสริมให้การนำนโยบายไปปฏิบัติมีความสอดคล้องกัน และบรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งความชัดเจนของวัตถุประสงค์ขึ้นอยู่กับข้อกำหนดผู้ที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาอย่างชัดเจน และมีการกำหนดกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับผลกระทบจากการแก้ปัญหา นอกจากนี้ยังเป็นไปตามที่ วรเดช จันทรรณ (2551, หน้า 463 - 466) สรุปว่ามีปัจจัยหลายประการที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งรวมทั้งปัจจัยด้านการกำหนดภารกิจและการมอบหมายงาน (การสื่อสารและกิจกรรม ส่งเสริมการนำนโยบายไปปฏิบัติ) และปัจจัยด้านการประสานงานและความร่วมมือของผู้ปฏิบัตินโยบาย ก็ยังสอดคล้องกับตัวแบบของ Van Meter และ Van Horn, 1975 (อ้างถึงใน เรื่องวิทย์ เกษสุวรรณ, 2551, หน้า 217-219) ได้กำหนดตัวแบบกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยตัวแบบนี้มุ่งอธิบายตัวแปรที่เชื่อมโยงระหว่างการนำนโยบายไปปฏิบัติกับผลการปฏิบัติงานมีด้วยกัน 6 ตัวแปร โดยตัวแปรที่ 1 มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย (Policy Standard and Objectives) หมายความว่านโยบายต้องมีวัตถุประสงค์ที่เป็นรูปธรรมและมีมาตรฐานที่ชัดเจน ซึ่งทำให้ประชาชนได้ตระหนักถึงบทบาทและหน้าที่ภารกิจที่ทางเทศบาลจะต้องดำเนินการในพื้นที่ที่รับผิดชอบ ส่งผลให้เกิดการมีส่วนร่วมระหว่างหน่วยงานภาครัฐและภาคประชาชนในการผลักดันแผนงาน โครงการ กิจกรรมด้านสาธารณะต่าง ๆ ให้เกิดเป็นรูปธรรมที่ชัดเจนมากขึ้น

เมื่อเทียบเคียงกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิราพร สามิบัติ, (2560) ศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่าระดับความคิดเห็นของพนักงานและประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบล

ต่อประสิทธิผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสู่การปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก

5.2.1.2 ด้านการพัฒนาการเมือง การบริหาร และการพัฒนาด้านบุคลากร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ซึ่งน่าจะเป็นเพราะเทศบาลได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในเวทีต่าง ๆ เช่น การประชุมสภาเทศบาล นอกจากนี้ เมื่อมาติดต่อราชการประชาชนยังได้รับการอำนวยความสะดวกอย่างดียิ่งจากการบริการของเจ้าหน้าที่เทศบาล และยังสามารถติดต่อขอรับบริการสาธารณะของเทศบาลโดยผ่านช่องทางเทคโนโลยีสารสนเทศอีกด้วย

เมื่อเทียบเคียงกับวรรณกรรมที่ศึกษาพบว่า สอดคล้องกับตัวแบบการจัดการ (Management Model) ของวรเดช จันทรศร, (2556 หน้า 130 - 144) ที่อธิบายว่า ความสำเร็จของการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ ขึ้นอยู่กับสมรรถนะองค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งส่วนหนึ่งประกอบด้วยบุคลากร และวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ โดยบุคลากรที่อยู่ในองค์การจะต้องมีความรู้ความสามารถทั้งทางด้านการบริหาร และเทคนิคการจัดการอย่างเพียงพอ นอกจากนี้ องค์การยังจะต้องมีการความพร้อมเป็นอย่างดีทั้งทางด้านวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ เครื่องมือเครื่องใช้ นอกจากนี้ยังเป็นไปตามที่วรเดช จันทรศร (2556, หน้า 130 - 144) อธิบายไว้ในตัวแบบการพัฒนาองค์การ (Organization Development Model) ว่าการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม เป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่น่าไปสู่ความสำเร็จของการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ

เมื่อเทียบเคียงกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรรณสุภา โพธิ์ย้อย และ ณิชกริช เปาอินทร์ (2555: บทคัดย่อ) ซึ่งศึกษาเรื่องความสำเร็จของการนำนโยบายสภาวัฒนธรรมไปปฏิบัติกรณีศึกษาสภาวัฒนธรรมตำบลจังหวัดสมุทรสาคร พบว่าความสำเร็จของการนำนโยบายสภาวัฒนธรรมไปปฏิบัติอยู่ใน ระดับมาก

5.2.1.3 ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ และส่งเสริมการท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำสุด ซึ่งน่าจะเป็นเพราะ ขอบเขตอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของไทย ตามที่กฎหมายบัญญัติก็อาจไม่พบทบัญญัติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีหน้าที่ “พัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น” ไว้เป็นการเฉพาะเจาะจง ทำให้พนักงานท้องถิ่นไม่ได้มีแนวคิดเรื่องการพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นอย่างเป็นระบบ ไม่ได้มีการจัดเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับฐานเศรษฐกิจและสถานะทางเศรษฐกิจของท้องถิ่นอย่างจริงจัง ไม่ได้กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ล่วงหน้าว่าจะพัฒนาฐานเศรษฐกิจของท้องถิ่นให้เจริญเติบโตไปในทิศทางใด หรือต้องการให้มีหน่วยเศรษฐกิจประเภทใดเกิดขึ้นในท้องถิ่น รวมไปถึงการจัดสรรงบประมาณด้านการพัฒนาเศรษฐกิจของท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่นและพนักงานท้องถิ่นซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบด้านการพัฒนาเศรษฐกิจส่วนใหญ่จะมองไปที่กิจกรรมย่อย ๆ ซึ่งอยู่ในเขตอำนาจหน้าที่ของท้องถิ่นเป็นเรื่อง ๆ ไป

เมื่อเทียบเคียงกับวรรณกรรมที่ศึกษาพบว่า เป็นไปตามที่ Ripley & Franklin, 1984 (อ้างถึงใน จุมพล หนีพานิช 2547, หน้า 156-157) อธิบายว่าเครื่องชี้วัดหรือแนวทางที่จะวัดความสำเร็จสามารถวัดได้จากระดับของความร่วมมือที่ผู้นำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ หากระดับของความร่วมมือสูงระดับความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติย่อมสูงไปด้วย และในทางกลับกันหากระดับความร่วมมือมีต่ำย่อมหมายความว่า ระดับของความล้มเหลวในการนำนโยบายไปปฏิบัติก็จะมีสูงเพราะหากการปฏิบัติตามนโยบายเต็มไปด้วยความขัดแย้งหรือมี อุปสรรคเกิดขึ้นมาก ระดับของความล้มเหลวก็จะมีสูงขึ้นเช่นกัน และยังเป็นไปตามที่ สุรสิทธิ์ วชิรขจร (2549, หน้า 105 - 110) อธิบายไว้ว่า ปัญหาด้านสมรรถนะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยด้านงบประมาณ ปัจจัยด้านวัสดุ

อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ รวมถึงความสามารถในการวัดความก้าวหน้าหรือผลการปฏิบัติของนโยบาย แผนงาน หรือโครงการ และยังเป็นไปตามที่ วรเดช จันทรศร (2556, หน้า 130 – 144) ซึ่งได้เสนอตัวแบบ ทางด้านการจัดการ (Management Model) ซึ่งเป็นการศึกษาการนำนโยบายไปปฏิบัติโดยเน้นให้ความสำคัญ ไปที่สมรรถนะขององค์การเพราะเชื่อว่าความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติย่อมขึ้นอยู่กับ องค์การที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติว่ามีความสามารถที่จะปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับ ความคาดหวังเพียงใด ในลักษณะนี้โครงการจะประสบผลสำเร็จได้จึงจำเป็นต้องอาศัยโครงสร้างขององค์การ ที่เหมาะสม บุคลากรที่อยู่ในองค์การจะต้องมีความรู้ความสามารถทั้งทางด้านการบริหาร และเทคนิคการ จัดการอย่างเพียงพอ นอกจากนี้ องค์การยังจะต้องมีการวางแผนเตรียมการหรือมีความพร้อมเป็นอย่างดี ทั้งทางด้านวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ เครื่องมือเครื่องใช้และงบประมาณ ในการที่จะนำมาพัฒนาด้านเศรษฐกิจ และส่งเสริมการท่องเที่ยว

เมื่อเทียบเคียงกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริพร ศรีอำดี, (2560, หน้า 70-72) ศึกษาเรื่องการนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปปฏิบัติของเทศบาลตำบลบางเตือ ผลการศึกษาพบว่า การนำแผนยุทธศาสตร์ของเทศบาลตำบลบางเตือไปปฏิบัติ ด้านระบบสาธารณสุข ภูมิภาค สาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน ได้เกิดปัญหาอุปสรรค และได้ใช้วิธีการ แก้ไขปัญหาอุปสรรค โดยทาง เทศบาลจะเรียกผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย มาร่วมวางระบบแนวทางเพื่อให้เกิดความชัดเจนสมบูรณ์

5.2.2 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ผลการศึกษาพบว่า ชุมชนบ้านดอนทรายมีความสำเร็จในระดับมากที่สุด รองลงมาชุมชนบ้านดอนสูง และชุมชนบ้านดอนนางรม น่าจะเป็น เพราะภาวะผู้นำของชุมชนทั้ง 3 ซึ่งมีบทบาทหน้าที่รับผิดชอบในการแก้ปัญหาสาธารณะที่เกิดขึ้นในชุมชน หรือท้องถิ่นของตน โดยการสร้างความเข้มแข็งในการทำงานร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาของชุมชนอย่างจริงจัง และอาจรวมไปถึงการสร้างเครือข่ายการทำงานโดยอาศัย จุดแข็งต่าง ๆ ของภาคประชาชน ในการช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการปัญหาชุมชนรวมทั้งมีกลไกในการ ปฏิบัติงานและทรัพยากรที่มีความพร้อมในระดับหนึ่ง ซึ่งผู้นำชุมชนมักมองเห็นปัญหาที่เกิดขึ้น จึงทำให้เกิดการขับเคลื่อนให้เกิดความร่วมมือกับทุกภาคส่วนในการแก้ไขปัญหา

เมื่อเทียบเคียงกับวรรณกรรมที่ศึกษา พบว่า เป็นไปตามที่ วรเดช จันทรศร (2556, หน้า 135-136) อธิบายไว้ในตัวแบบการพัฒนาองค์การ (Organization Development Model) ว่า การใช้ภาวะผู้นำที่เหมาะสม ทำให้ผู้ตามหรือผู้ปฏิบัติตระหนักในความสำเร็จของนโยบายและเห็นว่าความสำเร็จ ของนโยบายคือความสำเร็จของผู้ปฏิบัติและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกคน นำไปสู่ความสำเร็จของการนำนโยบาย ไปปฏิบัติ ซึ่งความสำเร็จของบ้านดอนทราย และบ้านดอนสูง ย่อมบ่งชี้ได้ถึงความสามารถของผู้นำหรือ ความมีภาวะผู้นำของผู้นำในพื้นที่ ที่สามารถนำพาให้การปฏิบัติตามแผนพัฒนา ประสบความสำเร็จสูงกว่า ชุมชนอื่น ๆ

สอดคล้องกับที่ปภาวดี มนต์รีวัต (2554, หน้า 4-10) อธิบายไว้ว่า ในการนำนโยบาย สาธารณะไปปฏิบัตินั้นมีผู้ที่เกี่ยวข้องหลายฝ่าย โดยฝ่ายหนึ่งที่สำคัญได้แก่ เจ้าหน้าที่ของรัฐ และ ผู้ได้รับผล จากนโยบายซึ่งคือประชาชนในพื้นที่

ยิ่งไปกว่านั้น ยังพิจารณาได้ว่าความสำเร็จในการปฏิบัติตามแผนพัฒนาของชุมชนบ้านดอนทราย ส่วนหนึ่งน่าจะเป็นผลจากลักษณะพื้นที่ของชุมชน ทั้งนี้จากข้อมูลพื้นฐานของเทศบาลตำบล บ้านกรูดด้านจำนวนประชากร ชุมชน (แผนพัฒนาท้องถิ่น 2561 – 2565 เทศบาลตำบลบ้านกรูด, หน้า 20 – 28) พบว่าชุมชนบ้านดอนทราย และชุมชนบ้านดอนสูง มีลักษณะพื้นที่หรือสภาพแวดล้อม

ที่ค่อนข้างจะสมบูรณ์ ในขณะที่ชุมชนบ้านปากคลอง ซึ่งประสบความสำเร็จในการนำไปปฏิบัติด้วยระดับค่าเฉลี่ยต่ำสุด มีลักษณะพื้นที่อยู่บริเวณแม่น้ำและทะเลชายหาดบ้านกรูด ซึ่งง่ายต่อการได้รับผลกระทบด้านต่าง ๆ เช่น ภัยพิบัติและยังอาจทำให้การบริการสาธารณะที่ไม่ทั่วถึง

เมื่อเทียบเคียงกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของ อิทธิชัย สีสุข (2553, หน้า 108-109) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนโยบายเสริมสร้างสันติสุขในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ไปปฏิบัติ : ศึกษากรณี นำนโยบายไปปฏิบัติในจังหวัดปัตตานี พบว่า หนึ่งในปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายเสริมสร้างสันติสุขในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติ ได้แก่ ความมีภาวะผู้นำของผู้นำในพื้นที่ ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในการแก้ปัญหาสาธารณะที่เกิดขึ้นในชุมชนท้องถิ่น

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาฯ และนำไปปฏิบัติ ของ เทศบาลตำบลบ้านกรูดให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2548 กำหนดให้การจัดทำแผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) เทศบาลควรพิจารณาในประเด็นต่อไปนี้ประกอบด้วย

5.3.1.1) ควรส่งเสริมและสนับสนุนด้านบุคลากร ให้มีจิตบริการสาธารณะ เพื่อให้การบริการและความช่วยเหลือกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องได้รับผลประโยชน์สูงสุด มีประสิทธิภาพและการ ให้บริการสาธารณะมีคุณภาพตามความต้องการของประชาชนอย่างต่อเนื่อง

5.3.1.2) ควรส่งเสริมและสนับสนุนด้านการวางแผน/ โครงการ/ กิจกรรม เพื่อให้การบริหารโครงการ/ กิจกรรมต่าง ๆ ที่ชุมชนนำเสนอมา ได้รับการตอบสนองและเกิดประโยชน์ต่อท้องถิ่น มากที่สุด มุ่งเน้นการให้ความรู้ ความเข้าใจในการมีส่วนร่วม ทุกขั้นตอนการดำเนินงาน รวมถึงให้ ผู้เกี่ยวข้องได้รับทราบการติดตามประเมินผล

5.3.1.3) ควรส่งเสริมและสนับสนุนด้านการมีส่วนร่วมในการพัฒนา เพื่อให้การดำเนินงานทุกขั้นตอนที่มีปัญหาได้รับการแก้ไขและพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น เป็นการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นที่กำหนดขึ้นให้มีความสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบันและสามารถแก้ไขความผิดพลาดได้อย่างทันท่วงที

5.3.2 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

5.3.2.1 ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ มีน้ำประปาเพียงพอต่อการอุปโภคบริโภค ฉะนั้น เทศบาลควรมีการบำรุงดูแลรักษาระบบการผลิตน้ำประปาให้มีมาตรฐานอยู่เสมอ เพื่อให้เพียงพอต่อการอุปโภค บริโภค และควรมีสำรวจพื้นที่ในการสร้างแหล่งน้ำประปาเป็นของเทศบาล เนื่องจากปัจจุบัน น้ำประปาของเทศบาลนั้นมาจากอ่างเก็บน้ำมรสวบ ต.ชัยเกษม อ.บางสะพาน จ.ประจวบคีรีขันธ์ หรืออาจจะมีการถ่ายโอนภารกิจไปยังการประปาส่วนภูมิภาคให้เป็นผู้รับผิดชอบ

นอกจากนั้นยังควร ติดตั้งไฟฟ้าช่วงถนนที่มีผู้อยู่อาศัยน้อย พื้นที่เสี่ยงเพิ่มมากขึ้นจัดให้มีผู้ตรวจสอบแหล่งน้ำธรรมชาติรองรับการเกิดอุทกภัย จัดทำสนามกีฬาหรือลานกีฬาให้ครบทุกชุมชน และซ่อมบำรุงถนนให้มีสภาพดีอยู่เสมอ

5.3.2.2 ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ และส่งเสริมการท่องเที่ยว

การพัฒนาเศรษฐกิจ และส่งเสริมการท่องเที่ยว ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การช่วยเหลือเกษตรกรเมื่อผลผลิตมีราคาตกต่ำ ฉะนั้น เทศบาลควรส่งเสริมการปลูกพืชผลทางการเกษตรเพื่อเป็นการสร้างรายได้ประชาชนในพื้นที่ รวมไปถึงจัดให้มีการอบรมเกษตรกรในพื้นที่โดยนักวิชาการที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในการก้าวสู่เกษตร 4.0 ในยุคดิจิทัล นอกจากนี้ยังควรมีมาตรการแนวทางช่วยเหลือเกษตรกร จัดให้มีช่องทางในการเพิ่มรายได้ ประสานกับทางจังหวัดฯ เพื่อแก้ปัญหาราคาผลผลิตตกต่ำ

5.3.2.3 ด้านการพัฒนาการศึกษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น

การพัฒนาการศึกษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ส่งเสริมการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้เพื่อสร้างรายได้ให้แก่ประชาชน ฉะนั้น เทศบาลควรรวบรวมความรู้ภูมิปัญญา นำไปจัดกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อถ่ายทอดและสืบทอด การพัฒนาต่อยอดภูมิปัญญาของชุมชน ปรับปรุงให้เกิดความเข้าใจงาน และสามารถนำไปปรับประยุกต์ให้งานเพื่อเพิ่มคุณค่าหรือเพิ่มมูลค่าสร้างรายได้ให้แก่ประชาชนในพื้นที่ นอกจากนี้ยังควร ส่งเสริมอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นและจัดกิจกรรมให้แก่เยาวชนมากขึ้น

5.3.2.4 ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมด้านสาธารณสุข

การพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมด้านสาธารณสุข ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การปรับปรุงบริเวณพื้นที่ว่าง ให้เป็นสถานที่ออกกำลังกาย เพราะฉะนั้น เทศบาลควรมอบหมายกองช่างดำเนินการสำรวจพื้นที่ภายในเขตเทศบาลตำบลบ้านกรูด เพื่อนำมาประกอบเป็นข้อมูลในการปรับปรุงแผนพัฒนาท้องถิ่นผ่านการประชาคมประชาชนในพื้นที่ นอกจากนี้ยังควร จัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้มากขึ้น และควรเพิ่มช่องทางการรณรงค์ใช้รถใช้ถนนช่วงเทศกาล

5.3.2.5 ด้านการพัฒนาการเมือง การบริหารและการพัฒนาด้านบุคลากร

การพัฒนาการเมือง การบริหารและการพัฒนาด้านบุคลากร ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การจัดให้มีการจัดตั้งศูนย์บริการข้อมูลข่าวสาร ฉะนั้น เทศบาลควรจัดให้มีบุคลากรโดยเฉพาะเพื่อทำหน้าที่ประสานงาน บริการข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนและนักท่องเที่ยว

5.3.2.6 ด้านการพัฒนาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

การพัฒนาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การรณรงค์ควบคุมป้องกันไฟป่า ฉะนั้น เทศบาลควรจัดทำแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเพื่อสร้างความตระหนักให้แก่เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบ และเป็นแนวทางในการปฏิบัติเมื่อเกิดเหตุ นอกจากนี้ควรให้มีกิจกรรมรณรงค์ป้องกันไฟป่า เพื่อปลูกจิตสำนึกให้กับประชาชนในพื้นที่และสร้างความรับรู้และเห็นถึงภัยจากการเผาป่า นอกจากนี้ยังควรจัดประชุมหมู่บ้านให้ความรู้การคัดแยกขยะให้มากขึ้น ส่งเสริมให้ประชาชนมีจิตสำนึกช่วยกันดูแลบริเวณชายหาด และควรปรับปรุงสวนสาธารณะให้มีสภาพแวดล้อมที่ร่มรื่นสวยงาม เหมาะแก่การพักผ่อน และออกกำลังกาย รวมถึงสามารถใช้เป็นพื้นที่ในการดำเนินการจัดทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน

5.3.3 ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

ควรทำการศึกษาวิจัยในเชิงคุณภาพในด้านปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในยุคศาสตร์ตามแผนพัฒนาท้องถิ่น ด้วยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก เพื่อให้ได้คำตอบเพิ่มเติม

บรรณานุกรม

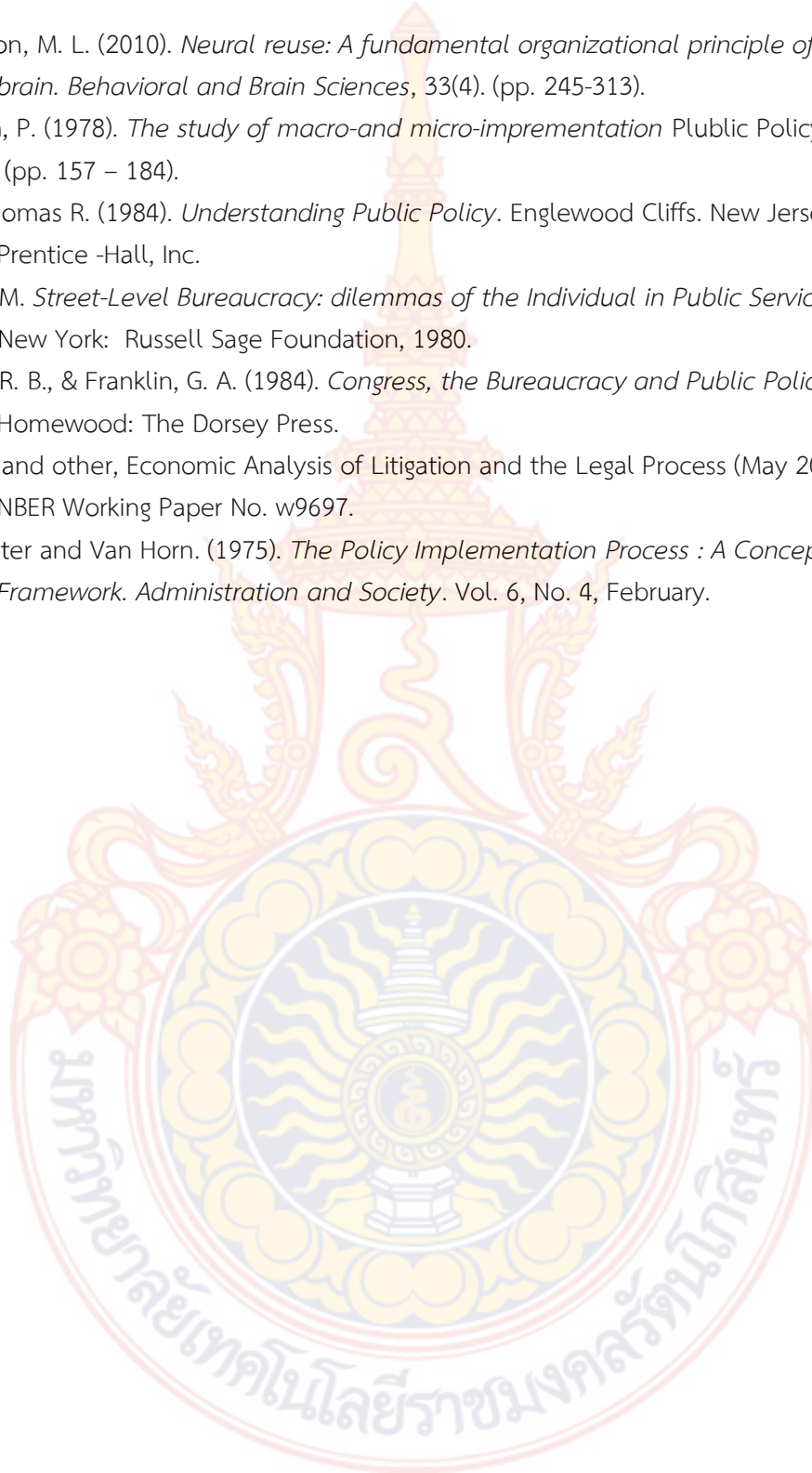
- กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. (2548). *คู่มือการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา แผนพัฒนาสามปี แผนปฏิบัติการ และการติดตามประเมินผล*. (มปป). กรุงเทพมหานคร: กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น.
- กระทรวงมหาดไทย. (2542). *พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น*. กรุงเทพมหานคร: กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น.
- งานการเจ้าหน้าที่.(ตุลาคม 2561).*โครงสร้างเทศบาลตำบลบ้านกรูด*.วารสารแผนอัตรากำลังเทศบาลตำบลบ้านกรูด, 2561 – 2563 (1),หน้า 5
- งานวิเคราะห์นโยบายและแผน.(ตุลาคม 2561).วารสารแผนพัฒนาท้องถิ่นเทศบาลตำบลบ้านกรูด, 2561 (1),หน้า 27.
- งานวิเคราะห์นโยบายและแผน.(ตุลาคม 2561). *ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับต่าง ๆ กับ แผนพัฒนาท้องถิ่น*.วารสารแผนพัฒนาท้องถิ่นเทศบาลตำบลบ้านกรูด,2561 (1), หน้า 29.
- งานวิเคราะห์นโยบายและแผน.(มิถุนายน 2562).วารสารแผนพัฒนาท้องถิ่นเทศบาลตำบลบ้านกรูด, 2561-2565 (2), หน้า 20 - 28.
- จิราพร สามิบัติ. (2560). *ประสิทธิผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์*. วารสารสังคมศาสตร์ (ฉบับที่ 2) สำนักวิชาสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ราย.
- จุมพล หนิมพานิช. (2547). *การวิเคราะห์นโยบาย ขอบข่าย แนวคิด ทฤษฎี และกรณีตัวอย่าง*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- จุมพล หนิมพานิช. (2547). *อำนาจและการเมืองใน องค์การ*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). นนทบุรี: สำนักวิชาการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- จุมพล หนิมพานิช. (2552). *การวิเคราะห์นโยบาย : ขอบข่าย แนวคิด ทฤษฎี และกรณีตัวอย่าง*. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- บวร มุลสมบัติ.(2557). *ประสิทธิผลของการนำแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2554 - 2556) ไปปฏิบัติ กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลหลักชัย อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา*. การค้นคว้าอิสระ รัฐประศาสนมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา, พระนครศรีอยุธยา.
- บพิธ รัตนบุรี. (2552). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จ ของการนำนโยบายการให้บริการแบบศูนย์บริการ จุดเดียวเบ็ดเสร็จ [One Stop Service] ไปปฏิบัติ ศึกษากรณีสำนักงานเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร*. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. (ม.ป.ท).
- บุญชม ศรีสะอาด. (2546). *การพัฒนาหลักสูตรและการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตร*.กรุงเทพฯ:สุริยวิยาสนาสน์
- ปภาวดี มนตรีวัต. (2554). *ความหมายและความสำคัญของการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ ในเอกสาร การสอนชุดวิชานโยบาย แผน และโครงการท้องถิ่น หน่วยที่ 1 – 7 สาขาวิชาวิทยาการจัดการ*. นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ไพบุลย์ โพธิ์สุวรรณ. ข้อมูลกับการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น. สถาบันพระปกเกล้า. นนทบุรี. 2550.
- พรรณสุภา โพธิ์ย้อย และ ญัฐกริช เปาอินทร์. (กันยายน – ธันวาคม 2560). *ความสำเร็จของการนำนโยบายสภาวัฒนธรรมไปปฏิบัติกรณีศึกษาสภาวัฒนธรรมตำบลจังหวัดสมุทรสาคร*. วารสารการเมืองการปกครอง, 2561 (3), หน้า 132-151.
- มยุรี อนุমানราชชน.(2552). *นโยบายสาธารณะ*. กรุงเทพมหานคร: ธรรมการพิมพ์.
- ราชกิจจานุเบกษา.(กันยายน 2559).ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติม, 2559 (2) หน้า 3 – 7.
- เรื่องวิทย์ เกษสุวรรณ (2551). *การนำนโยบายไปปฏิบัติ*. กรุงเทพมหานคร: บริษัท บพิตรการพิมพ์ จำกัด.
- วรเดช จันทรศร.(2551). *ทฤษฎีการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ*. พิมพ์ครั้งที่ 3.กรุงเทพมหานคร: พริกหวาน กราฟฟิก.
- วรเดช จันทรศร. (2554). *จากนโยบายสู่การปฏิบัติ: องค์ความรู้ ตัวแบบทางทฤษฎี และการประเมินความสำเร็จ ความล้มเหลว*. กรุงเทพมหานคร: พริกหวาน กราฟฟิก.
- วรเดช จันทรศร. (2556). *ทฤษฎีการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร: พริกหวาน กราฟฟิก.
- ศิริพร ศรีอำดี. (2560). *ศึกษาเรื่องการนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปปฏิบัติของเทศบาลตำบลบางเตืออำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี*. การค้นคว้าอิสระปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต. คณะรัฐศาสตร์ การเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ปทุมธานี
- สร้อยตระกูล (ตีพานนท์) อรรถมานะ. (2543). *สาธิตการบริหารศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- สมบัติ อารังญวงศ์. (2549). *นโยบายสาธารณะ:แนวความคิด การวิเคราะห์และกระบวนการ*. พิมพ์ครั้งที่ 14. กรุงเทพมหานคร: เสมาธรรม.
- _____ (2555). *นโยบายสาธารณะ แนวความคิด การวิเคราะห์และกระบวนการ*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เสมาธรรม.
- สรรัช เรืองวังสัน. (2553). *แนวทางพัฒนาการปฏิบัติงานตามกระบวนการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดตาก*. รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร, กำแพงเพชร
- สุภาภรณ์ ตั้งดำเนินสวัสดิ์. (2560). *ความสามารถในการนำแผนกลยุทธ์ พ.ศ.2557-2560 สู่การปฏิบัติและการบริหารคุณภาพการศึกษาของหน่วยงาน ภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต*. วารสารวิจัย มสศ.สาขาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์.ฉบับที่ 2 (หน้า 171 – 188).
- สุรสิทธิ์ วชิรขจร. (2549). *นโยบายสาธารณะเบื้องต้น*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อิทธิชัย สีสุข. (2553). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายเสริมสร้างสันติสุขในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติ* ศึกษากรณีผู้นำนโยบายไปปฏิบัติในจังหวัด ปัตตานี. วิทยานิพนธ์ปริญญา รัฐประศาสนมหาบัณฑิตคณะสังคมศาสตร์และ มนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, นครปฐม.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Anderson, M. L. (2010). *Neural reuse: A fundamental organizational principle of the brain. Behavioral and Brain Sciences*, 33(4). (pp. 245-313).
- Berman, P. (1978). *The study of macro-and micro-implementation Public Policy*. (pp. 157 – 184).
- Dye, Thomas R. (1984). *Understanding Public Policy*. Englewood Cliffs. New Jersey: Prentice -Hall, Inc.
- Lipsky, M. *Street-Level Bureaucracy: dilemmas of the Individual in Public Services*. New York: Russell Sage Foundation, 1980.
- Ripley, R. B., & Franklin, G. A. (1984). *Congress, the Bureaucracy and Public Policy*. Homewood: The Dorsey Press.
- Steven and other, *Economic Analysis of Litigation and the Legal Process* (May 2003). NBER Working Paper No. w9697.
- Van Meter and Van Horn. (1975). *The Policy Implementation Process : A Conceptual Framework. Administration and Society*. Vol. 6, No. 4, February.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ภาคผนวก ก

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือและผลการทดสอบ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

แบบประเมินผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรื่อง ความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561 – 2565) ไปปฏิบัติ

กรณีศึกษา : เทศบาลตำบลบ้านกรูด อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

คำชี้แจง : แบบประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยได้กำหนดเกณฑ์ในการพิจารณา

+1	=	แน่ใจว่าคำถามมีความเหมาะสม
0	=	ไม่แน่ใจว่าข้อความมีความเหมาะสมหรือไม่
-1	=	แน่ใจว่าคำถามไม่มีความเหมาะสม

โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับความคิดเห็นของท่านว่าข้อความมีความสอดคล้องหรือถูกต้องเพียงใด

ข้อ	รายการพิจารณา	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		เหมาะสม +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่เหมาะสม -1	
1. การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน					
1.1	ความสะดวกในการใช้เส้นทางคมนาคม/ สัญจรทางเดิน ทางเท้า				
1.2	การปรับปรุงถนนให้ได้มาตรฐาน				
1.3	มีการติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะส่องสว่างอย่างทั่วถึง				
1.4	ประชาชนมีไฟฟ้าใช้ครบทุกครัวเรือน				
1.5	ได้รับการบริการช่วยเหลือจากเทศบาลทันทีเมื่อแจ้งเหตุขัดข้องด้านไฟฟ้า				
1.6	ได้รับการบริการช่วยเหลือจากเทศบาลทันทีเมื่อแจ้งเหตุขัดข้องด้านประปา				
1.7	ได้รับการบริการช่วยเหลือจากเทศบาลทันทีเมื่อเกิดความไม่สะดวกในการใช้รถใช้ถนน				
1.8	มีน้ำประปาเพียงพอต่อการอุปโภคบริโภค				
1.9	มีการขุดลอกคลองในเขตพื้นที่เพื่อป้องกันการเกิดอุทกภัยในช่วงฤดูน้ำหลาก				
2. การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ และส่งเสริมการท่องเที่ยว					
2.1	มีการฝึกอบรมส่งเสริมพัฒนาอาชีพ เช่น การถักกระเป๋, การตกแต่งรองเท้าแตะ, การผูกผ้า เป็นต้น				
2.2	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้นจากนักท่องเที่ยวที่เข้ามาบ้านกรูดในช่วงการจัดงานประเพณีหรือจากเทศกาลต่าง ๆ				
2.3	มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสาร สถานการณ์ต่าง ๆ อย่างรวดเร็วและเข้าถึงพื้นที่ในแต่ละชุมชน				

ข้อ	รายการพิจารณา	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		เหมาะสม +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่เหมาะสม -1	
2.4	มีการปรับปรุงดูแลรักษาบริเวณพื้นที่ชายหาดบ้านกรูดอย่างต่อเนื่อง				
2.5	มีการจัดตั้งศูนย์บริการนักท่องเที่ยวที่พร้อมให้บริการ				
2.6	ช่วยเหลือเกษตรกรเมื่อผลผลิตมีราคาตกต่ำ				
3. การพัฒนาด้านการศึกษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น					
3.1	ส่งเสริม / สนับสนุน ให้เด็กเล็กได้เข้ารับการศึกษในช่วงก่อนวัยเรียนหรือปฐมวัย				
3.2	ปลูกฝังให้เยาวชนในชุมชนเพิ่มพูนความรู้				
3.3	จัดให้มีกิจกรรมส่งเสริมด้านการกีฬาทั้งประเภทกีฬาพื้นบ้าน และประเภทกีฬาสากล				
3.4	ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดงานประเพณีท้องถิ่น เช่น วันสงกรานต์ วันลอยกระทง ประเพณีหล่อเทียนเข้าพรรษา				
3.5	ส่งเสริมการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้เพื่อสร้างรายได้ให้แก่ประชาชน				
4. การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและสังคมด้านสาธารณสุข					
4.1	ให้ความสำคัญกับเยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ โดยจัดให้มีกิจกรรมต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง				
4.2	ปรับปรุงบริเวณพื้นที่ว่างให้เป็นสถานที่ออกกำลังกาย				
4.3	ประชาชนได้รับการแจกจ่ายสิ่งของที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตอย่างเพียงพอเมื่อเกิดสาธารณภัย				
4.4	รณรงค์ให้ประชาชนใช้รถใช้ถนนอย่างปลอดภัยในช่วงเทศกาลปีใหม่ และช่วงเทศกาลสงกรานต์				
4.5	จัดให้มีการบริการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าให้ทุกชุมชน				
4.6	จัดอบรมให้ความรู้แก่ตัวแทนของชุมชนด้านสุขอนามัย เช่น การป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่ , โรคไข้เลือดออก, โรคมือเท้าปากเปื่อย เป็นต้น				
4.7	จัดกิจกรรมต่อต้านและลดการแพร่ระบาดของของยาเสพติด				

ข้อ	รายการพิจารณา	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		เหมาะสม +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่เหมาะสม -1	
5. พัฒนาด้านการเมือง การบริหารและการพัฒนาด้านบุคลากร					
5.1	ส่งเสริมการมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในเวทีต่าง ๆ เช่น การประชุมสภาเทศบาล หรือการประชุมประชาคมชุมชน				
5.2	จัดให้มีการจัดตั้งศูนย์บริการข้อมูลข่าวสาร				
5.3	มีการส่งเสริมและเปิดโอกาสในการตอบแบบสอบถาม ปัญหาข้อสงสัยจากช่องทางโซเชียลมีเดีย เช่น เฟซบุ๊กของเทศบาล, แอปพลิเคชันไลน์ เป็นต้น				
5.4	มีการส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมด้านการเมืองมากขึ้น				
5.5	ได้รับความสะดวกเมื่อมาติดต่อราชการที่สำนักงานเทศบาล				
5.6	สามารถติดต่อขอรับบริการสาธารณะของเทศบาลโดยผ่านช่องทางเทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น เฟซบุ๊กของเทศบาล, แอปพลิเคชันไลน์				
6 การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม					
6.1	มีการจัดการด้านการกำจัดขยะอย่างต่อเนื่อง				
6.2	มีการจัดการด้านน้ำเสียอย่างต่อเนื่อง				
6.3	จัดให้มีการอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการ ทำปุ๋ยชีวภาพทดแทนการใช้สารเคมี				
6.4	มีการณรงค์ควบคุมป้องกันไฟป่า				
6.5	ส่งเสริมให้ประชาชนเกิดจิตสำนึกหวงแหนท้องถิ่น ช่วยกันอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม				
6.6	ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการรักษาดูแลชายหาดบ้านกรูด				
6.7	มีการปรับปรุงภูมิทัศน์ในเขตพื้นที่เทศบาล				

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

ผู้ประเมิน

สรุปผลความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ค่าดัชนีความสอดคล้องของวัตถุประสงค์
(Index of Item Objective Congruence : IOC)
เรื่อง ความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) ไปปฏิบัติ
กรณีศึกษา : เทศบาลตำบลบ้านกรูด อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม คะแนน	การหาค่า IOC	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3				
1	1	1	1	3	3/3	1	ใช้ได้
2	1	1	1	3	3/3	1	ใช้ได้
3	1	1	1	3	3/3	1	ใช้ได้
4	1	1	1	3	3/3	1	ใช้ได้
5	1	1	1	3	3/3	1	ใช้ได้
6	1	1	1	3	3/3	1	ใช้ได้
7	1	1	1	3	3/3	1	ใช้ได้
8	1	1	1	3	3/3	1	ใช้ได้
9	1	1	1	3	3/3	1	ใช้ได้
10	1	1	1	3	3/3	1	ใช้ได้
11	1	1	1	3	3/3	1	ใช้ได้
12	1	1	1	3	3/3	1	ใช้ได้
13	1	1	1	3	3/3	1	ใช้ได้
14	1	1	1	3	3/3	1	ใช้ได้
15	1	1	1	3	3/3	1	ใช้ได้
16	1	1	1	3	3/3	1	ใช้ได้
17	1	1	1	3	3/3	1	ใช้ได้
18	1	1	1	3	3/3	1	ใช้ได้
19	1	1	1	3	3/3	1	ใช้ได้

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม คะแนน	การหาค่า IOC	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3				
20	1	1	1	3	3/3	1	ใช้ได้
21	1	1	1	2	3/3	1	ใช้ได้
22	1	1	1	3	3/3	1	ใช้ได้
23	1	1	1	3	3/3	1	ใช้ได้
24	1	1	1	3	3/3	1	ใช้ได้
25	1	1	1	3	3/3	1	ใช้ได้
26	1	1	1	3	3/3	1	ใช้ได้
27	1	1	1	3	3/3	1	ใช้ได้
28	1	1	1	3	3/3	1	ใช้ได้
29	1	1	1	3	3/3	1	ใช้ได้
30	1	1	1	3	3/3	1	ใช้ได้
31	1	1	1	3	3/3	1	ใช้ได้
32	1	1	1	3	3/3	1	ใช้ได้
33	1	1	1	3	3/3	1	ใช้ได้
34	1	1	1	3	3/3	1	ใช้ได้
35	1	1	1	3	3/3	1	ใช้ได้
36	1	1	1	3	3/3	1	ใช้ได้
37	1	1	1	3	3/3	1	ใช้ได้
38	1	1	1	3	3/3	1	ใช้ได้
39	1	1	1	3	3/3	1	ใช้ได้
40	1	1	1	3	3/3	1	ใช้ได้

ค่า IOC ของแบบสอบถาม = 0.99 ถือว่าเหมาะสม
 หมายเหตุ : ค่า IOC ที่เหมาะสม = 0.5 ขึ้นไป

ภาคผนวก ข

รายชื่อและวุฒิการศึกษาผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. นายชุมพล ศิรินิล
ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
เทศบาลตำบลทับสะแก
(รปม.) สถาบันพัฒนาบัณฑิต (นิด้า)
2. นายไพโรจน์ อุทธบูรณ์
นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
รักษาราชการแทน หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาล
เทศบาลตำบลบ้านกรูด
(รปม.) มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
หัวหน้าสำนักปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลไชยราช
วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยจอร์เจีย สหรัฐอเมริกา
3. นายปกรณ์ เจริญเชื้อ

ภาคผนวก ค
หนังสือขอความอนุเคราะห์

ภาคผนวก ง
แบบสอบถาม

แบบสอบถามการวิจัย

เรื่อง ความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) ไปปฏิบัติ
กรณีศึกษา : เทศบาลตำบลบ้านกรูด อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนแต่ละชุมชนที่มีต่อความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) ไปปฏิบัติ ของเทศบาลตำบลบ้านกรูด อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยแบ่งออกเป็น 6 ด้าน คือ

- 1) การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- 2) การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ และส่งเสริมการท่องเที่ยว
- 3) การพัฒนาด้านการศึกษา และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น
- 4) การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต และสังคมด้านสาธารณสุข
- 5) การพัฒนาด้านการเมือง การบริหาร และการพัฒนาด้านบุคลากร
- 6) การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ส่วนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนา ปรับปรุงในการดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลบ้านกรูด อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่าน ที่กรุณาให้ความร่วมมือและให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ซึ่งข้อมูลที่ได้สามารถนำเสนอต่อผู้บริหารท้องถิ่นหรือส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ให้บรรลุเป้าหมายและเกิดผลสำเร็จต่อไป ซึ่งจะไม่มีผลต่อท่านผู้ให้ข้อมูลแต่อย่างใดทั้งสิ้น

นางสาวเรวดี วัฒนะ

นักศึกษาปริญญาโท

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง [] ให้ตรงหรือใกล้เคียงกับสภาพความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

1. เพศ [] ชาย [] หญิง
2. อายุ [] 20 – 30 ปี [] 31 – 40 ปี [] 41 – 50 ปี [] 51 – 60 ปี [] 60 ปีขึ้นไป
3. ระดับศึกษา [] ประถมศึกษา [] มัธยมศึกษา/ปวช. [] อนุปริญญา/ปวส.
[] ปริญญาตรี [] สูงกว่าปริญญาตรี
4. อาชีพ [] เกษตรกร [] ประมง [] ธุรกิจโรงแรม/บ้านพัก/รีสอร์ท
[] รับจ้างทั่วไป [] แม่บ้าน

ส่วนที่ 2 : การแสดงความคิดเห็นที่มีต่อความสำเร็จในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565)

ไปปฏิบัติ ในเทศบาลตำบลบ้านกรูด อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นแต่ละหัวข้อ ที่ตรงตามความเป็นจริงมากที่สุดเพียง 1 ข้อ โดยใช้เกณฑ์คะแนน ดังนี้

4	หมายถึง	มากที่สุด
3	หมายถึง	มาก
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

ข้อ	รายการประเมิน	มากที่สุด (4)	มาก (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน					
1.1	ความสะดวกในการใช้เส้นทางคมนาคม/ สัญจรทางเดิน ทางเท้า				
1.2	การปรับปรุงถนนให้ได้มาตรฐาน				
1.3	มีการติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะส่องสว่างอย่างทั่วถึง				
1.4	ประชาชนมีไฟฟ้าใช้ครบทุกครัวเรือน				
1.5	ได้รับการบริการช่วยเหลือจากเทศบาลทันทีเมื่อแจ้งเหตุขัดข้องด้านไฟฟ้า				
1.6	ได้รับการบริการช่วยเหลือจากเทศบาลทันทีเมื่อแจ้งเหตุขัดข้องด้านประปา				
1.7	ได้รับการบริการช่วยเหลือจากเทศบาลทันทีเมื่อเกิดความไม่สะดวกในการใช้รถใช้ถนน				
1.8	มีน้ำประปาเพียงพอต่อการอุปโภค บริโภค				
1.9	มีการขุดลอกคลองในเขตพื้นที่เพื่อป้องกันการเกิดอุทกภัยในช่วงฤดูน้ำหลาก				

ข้อ	รายการประเมิน	มากที่สุด (4)	มาก (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
2. การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ และส่งเสริมการท่องเที่ยว					
2.1	มีการฝึกอบรมส่งเสริมพัฒนาอาชีพ เช่น การถักกระเป๋าการตกแต่งรองเท้า การผูกผ้า เป็นต้น				
2.2	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น จากนักท่องเที่ยวที่เข้ามาบ้านกรูดในช่วงการจัดงานประเพณีหรือจากเทศกาลต่าง ๆ				
2.3	มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสาร สถานการณ์ต่าง ๆ อย่างรวดเร็วและเข้าถึงพื้นที่ในแต่ละชุมชน				
2.4	มีการปรับปรุงดูแลรักษาบริเวณพื้นที่ชายหาดบ้านกรูดอย่างต่อเนื่อง				
2.5	มีการจัดตั้งศูนย์บริการนักท่องเที่ยวที่พร้อมให้บริการ				
2.6	ช่วยเหลือเกษตรกรเมื่อผลผลิตมีราคาตกต่ำ				
3. การพัฒนาด้านการศึกษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น					
3.1	ส่งเสริม / สนับสนุน ให้เด็กเล็กได้เข้ารับการศึกษาก่อนวัยเรียนหรือปฐมวัย				
3.2	ปลูกฝังให้เยาวชนในชุมชนเพิ่มพูนความรู้				
3.3	จัดให้มีกิจกรรมส่งเสริมด้านการกีฬา ทั้งประเภทกีฬาพื้นบ้าน และประเภทกีฬาสากล				
3.4	ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดงานประเพณีท้องถิ่น เช่น วันสงกรานต์ วันลอยกระทง ประเพณีหล่อเทียนเข้าพรรษา				
3.5	ส่งเสริมการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้เพื่อสร้างรายได้ให้แก่ประชาชน				
4. การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและสังคมด้านสาธารณสุข					
4.1	ให้ความสำคัญกับเยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ โดยจัดให้มีกิจกรรมต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง				
4.2	ปรับปรุงบริเวณพื้นที่ว่างให้เป็นสถานที่ออกกำลังกาย				
4.3	ประชาชนได้รับการแจกจ่ายสิ่งของที่จำเป็นต่อความต้องการชีวิตอย่างเพียงพอเมื่อเกิดสาธารณภัย				

ข้อ	รายการประเมิน	มากที่สุด (4)	มาก (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
4. การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและสังคมด้านสาธารณสุข					
4.4	รณรงค์ให้ประชาชนใช้รถใช้ถนนอย่างปลอดภัยในช่วงเทศกาลปีใหม่ และช่วงเทศกาลสงกรานต์				
4.5	จัดให้มีการบริการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าให้ทุกชุมชน				
4.6	จัดอบรมให้ความรู้แก่ตัวแทนของชุมชนด้านสุขอนามัยเช่น การป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่ , โรคไข้เลือดออก, โรคมือเท้าปากเปื่อย เป็นต้น				
4.7	จัดกิจกรรมต่อต้านและลดการแพร่ระบาดของยาเสพติด				
5. การพัฒนาด้านการเมือง การบริหารและการพัฒนาด้านบุคลากร					
5.1	ส่งเสริมการมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในเวทีต่าง ๆ เช่น การประชุมสภาเทศบาล หรือการประชุมชุมชน				
5.2	จัดให้มีการจัดตั้งศูนย์บริการข้อมูลข่าวสาร				
5.3	มีการส่งเสริมและเปิดโอกาสในการตอบแบบสอบถาม ปัญหาข้อสงสัยจากช่องทางโซเชียลมีเดีย เช่น เฟซบุ๊กของเทศบาล, แอปพลิเคชันไลน์ เป็นต้น				
5.4	มีการส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมด้านการเมืองมากขึ้น				
5.5	ได้รับความสะดวกเมื่อมาติดต่อราชการที่สำนักงานเทศบาล				
5.6	สามารถติดต่อขอรับบริการสาธารณะของเทศบาลโดยผ่านช่องทางเทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น เฟซบุ๊กของเทศบาล, แอปพลิเคชันไลน์				
6. การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม					
6.1	มีการจัดการด้านการกำจัดขยะอย่างต่อเนื่อง				
6.2	มีการจัดการด้านน้ำเสียอย่างต่อเนื่อง				
6.3	จัดให้มีการอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการทำปุ๋ยชีวภาพทดแทนการใช้สารเคมี				

ข้อ	รายการประเมิน	มากที่สุด (4)	มาก (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
6. การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม					
6.4	มีการรณรงค์ควบคุมป้องกันไฟฟ้า				
6.5	ส่งเสริมให้ประชาชนเกิดจิตสำนึกหวงแหน ท้องถิ่นช่วยกันอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม				
6.6	ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการรักษาดูแลชาย หาดบ้านกรูด				
6.7	มีการปรับปรุงภูมิทัศน์ในเขตพื้นที่เทศบาล				

ส่วนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะ

3.1 ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

.....

.....

.....

3.2 ข้อเสนอแนะด้านโครงสร้างพื้นฐาน

.....

.....

.....

3.3 ปัญหาด้านการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ และส่งเสริมการท่องเที่ยว

.....

.....

.....

3.4 ข้อเสนอแนะด้านการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ และส่งเสริมการท่องเที่ยว

.....

.....

.....

3.5 ปัญหาด้านการศึกษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น

.....

.....

.....

3.6 ข้อเสนอแนะด้านการศึกษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น

.....
.....
.....

3.7 ปัญหาด้านการพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและสังคมด้านสาธารณสุข

.....
.....
.....

3.8 ข้อเสนอแนะด้านการพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและสังคมด้านสาธารณสุข

.....
.....
.....

3.9 ปัญหาด้านการพัฒนาด้านการเมือง การบริหาร และการพัฒนาด้านบุคลากร

.....
.....
.....

3.10 ข้อเสนอแนะด้านการพัฒนาด้านการเมือง การบริหาร และการพัฒนาด้านบุคลากร

.....
.....
.....

3.11 ปัญหาด้านการพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

.....
.....
.....

3.12 ข้อเสนอแนะด้านการพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

.....
.....
.....

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูง
ที่กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล	นางสาวเรวดี วัฒนะ
วัน เดือน ปีเกิด	1 เมษายน 2522
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
ที่อยู่ปัจจุบัน	เลขที่ 111/15 หมู่ 6 ตำบลกำเนดินพคุณ อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 77140
สถานที่ทำงาน	สำนักปลัดเทศบาล สำนักงานเทศบาลตำบลบ้านกรูด ตำบลธงชัย อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 77190
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2545	ปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต แขนงบริหารทรัพยากรมนุษย์ สาขาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
ประสบการณ์การทำงาน	
พ.ศ. 2542 – 2548	เจ้าหน้าที่งานวัดผลและหลักสูตรการสอน วิทยาลัยเทคนิคชุมพร วิทยาเขต 2 จังหวัดชุมพร
พ.ศ. 2548 – 2549	เจ้าหน้าที่ธุรการวิชาการ ฝ่ายการพยาบาล งานวิชาการพยาบาล สถาบันประสาทวิทยา กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2550 – 2551	พนักงานฝ่ายบุคคล (งานฝึกอบรม) บริษัทเหล็กแผ่นรีดเย็นไทย จำกัด (มหาชน) ตำบลแม่รำพึง อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
พ.ศ. 2551 – 2560	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป สำนักงานอัยการคดีเยาวชนและครอบครัว จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตำบลประจวบคีรีขันธ์ อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
พ.ศ. 2561 – ปัจจุบัน	เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน สังกัดสำนักปลัดเทศบาล สำนักงานเทศบาลตำบลบ้านกรูด ตำบลธงชัย อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์